ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΟΡΘΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΔΕΕΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμ. Φύλλου 229
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2022
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

2022
1,5 ΕΥΡΩ

Βίαιη εξέγερση αναμφίβολα θα συμβεί, και μπορεί, πράγματι, να βοηθήσει να δοθεί το τελευταίο μεγάλο χτύπημα που

Βίαιη εξέγερση αναμφίβολα θα συμβεί, και μπορεί, πράγματι, να βοηθήσει να δοθεί το τελευταίο μεγάλο χτύπημα που θα ανατρέψει το παρόν σύστημα· αλλά αν δεν συντηρηθεί από επαναστάτες που αγωνίζονται για ένα ιδανικό, θα αφανιστεί. [...] Με μίσος δεν μπορεί κάποιος να ξαναχτίσει τον κόσμο – και μια επανάσταση εμπνευσμένη από μίσος, είτε θα αποτύγχανε τελείως, είτε θα οδηγούσε σε μια νέα καταπίεση...

ΕΡΡΙΚΟ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ... ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

«ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ τους ανθρώπους να επιλέξουν ελεύθερα αυτό που πολύ θέλουμε εμείς να κάνουμε;» Αυτό είναι το θεμελιώδες ερώτημα, που θέτουν οι επαΐοντες της διακυβέρνησης, αναζητώντας τις λύσεις που προσφέρει η επιστήμη της συμπεριφορικής και οι εκλεκτοί της εκπρόσωποι.

Η Ειδική Ομάδα Συμπεριφορικής Επιστήμης και Πρόληψης Νοσημάτων της Βρετανικής Ψυχολογικής Εταιρίας και ειδικότερα η *Δρ Τρέισι Έπτον*, εξέδωσαν ειδικές οδηγίες για την ώθηση του πληθυσμού στον εμβολιασμό: «*Εάν προσεγγίσουμε το πρόγραμμα εμβολιασμού μέσω της συμπεριφορικής επιστήμης, γνωρίζουμε ότι η ικανότητα των ανθρώπων να εφαρμόσουν τη συμπεριφορά, οι ευκαιρίες να ενεργοποιήσουν τη συμπεριφορά και το κίνητρο για την εκτέλεση της συμπεριφοράς παίζουν ρόλο στην αποδοχή του εμβολιασμού*».

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και το επιστημονικό μάνατζμεντ, όπου, όπως διαφημίζεται, «*απαιτείται ελάχιστη πειθαρχία, δεν είναι σκλαβιά, είναι καλοσύνη, είναι εκπαίδευση*». Η αποτελεσματικότητα, όμως, των υποδείξεων για «*ελεύθερη επιλογή*», η μέθοδος της «***ώθησης***», δεν είναι παράδοξο, δεν μπορεί παρά να ελέγχονται συνεχώς, ολοένα και πιο ασφυκτικά, αφού δεν προβλέπονται «παρεκκλίσεις» και «ατέλειες».

Τον Ιούλιο του 2021, η *Γαλλική Γερουσία*, ενθουσιασμένη από τα αποτελέσματα του κινέζικου κυβερνητικού μοντέλου, σε μια σχετική έκθεση για την χρήση ψηφιακών εργαλείων στην εποχή των διαδοχικών «κρίσεων» κατέγραφε τόσο το μέγεθος της ευκαιρίας όσο και τις προθέσεις του γαλλικού κράτους: «*η αποδοτικότητα [των ψηφιακών εργαλείων] είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον παρεισδυτικό χαρακτήρα τους [...] Εν ολίγοις, στις πιο ακραίες καταστάσεις κρίσης τα ψηφιακά εργαλεία θα μπορούσαν να επιτρέψουν να ασκηθεί αποτελεσματικός και ενδελεχής έλεγχος, σε πραγματικό χρόνο, ως προς το αν ο πληθυσμός τηρεί τους περιορισμούς, ο οποίος έλεγχος θα συνοδεύεται, αν κριθεί αναγκαίο, από αποτρεπτικές κυρώσεις και θα βασίζεται στην εκμετάλλευση προσωπικών δεδομένων με την ολοένα και συχνότερη επίκληση λόγων εξαίρεσης*».

Οι «κρίσεις» αλληλοδιαδέχονται η μια την άλλη, το μέχρι πρότινος «οικείο» αποτελεί δια παντός ένα μακρινό παρελθόν, οι «νέες κανονικότητες» αλληλοδιαδέχονται και εκείνες η μια την άλλη, με το παραζαλισμένο παγκόσμιο κοινό να παρακολουθεί άναυδο την συνέχεια.

Τίποτα δεν είναι προβλέψιμο, παρά η ανάγκη για προσαρμογή. «*Ο κόσμος πρέπει να προσαρμοστεί στο γεγονός ότι ο πόλεμος αυτός μπορεί να διαρκέσει χρόνια*», δήλωσε πριν λίγες ημέρες η **γερμανίδα υπουργός εξωτερικών Αναλένα Μπέρμποκ προετοιμάζοντας τους Γερμανούς, αλλά και όλη την Ευρώπη, για έναν** υβριδικό ρωσικό πόλεμο διαρκείας στην Ουκρανία. «*Τέλος η αφθονία και η ανεμελιά*», προειδοποιεί και ο *Μακρόν*: «*Η στιγμή που ζούμε μπορεί να μοιάζει διαρθρωμένη από μια*

Ο Έβρος και το αποκρουστικότερο πρόσωπο της εξουσίας

«*...και μάλιστα να το βαφτίζουν και Μαρία τις ημέρες της Παναγίας; Ντροπή*».

Έτσι αποφάνθηκε ο αηδιαστικά ιταμός Μητσοτάκης για το κοριτσάκι, που ξεψύχισε σε μια νησίδα του Έβρου από τσίμπημα σκορπιού, εγκλωβισμένο μαζί με άλλους 40 μετανάστες, που επιχείρησαν να περάσουν στην Ελλάδα.

Η ελληνική κυβέρνηση, εκείνες τις μέρες του Αυγούστου, έφτασε να αρνηθεί, ότι η νησίδα είναι ελληνικό έδαφος για να μην προβεί στις αναγκαίες από τις διεθνείς συνθήκες ενέργειες για διάσωση των εγκλωβισμένων. Ο «*εθνικός κορμός*» σε ένα κρεσέντο σκατοψυχιάς, όπως ίσως θα θυμάστε κατήγγειλε τον... ξένο τύπο, που ανέδειξε το θέμα, ότι διασπείρει ψευδείς ειδήσεις (ο εγχώριος τύπος εκείνες τις μέρες είχε πρωτοσέλιδο τη *Σάντρα Μπούλοκ* να ενθουσιάζεται με τη γίδα βραστή, που έφαγε στην Επίδαυρο).

Φλομώσαμε με τα κουραστικά σενάρια συνωμοσίας εις βάρος της γλυκιάς μας πατρίδας, με τις πάντα ύποπτες συμπτώσεις και την καθιερωμένη δολοφονία χαρακτήρα των ξένων δημοσιογράφων, που ανέδειξαν το θέμα, παραμονή και ανήμερα Δεκαπενταύγουστου.

Δεν μας είπε, όμως, ο κύριος Μητσοτάκης, πως στην ευχή το έλεγαν το κοριτσάκι, που άφησε την τελευταία του πνοή στη νησίδα του Έβρου, όπου το πολύ σ' ένα μήνα θα σκεπαστεί ο πρόχειρος τάφος από τα νερά του ποταμού; Γιατί δεν έδωσε εντολή για μια «νόμιμη επισύνδεση» στα κινητά της οικογένειας της και των συγγενών της, που εγκλωβίστηκαν στη νησίδα; Θα ήταν πανεύκολο και νομιμότατο, καθώς τηρείται το κριτήριο της «*εθνικής ασφάλειας*» για να υπογράψει ο εισαγ-

νη! Να πληρώσουν οι ένοχοι οι γονείς της μικρής και να ζητήσουν γονατιστοί συγγνώμη που τάραξαν την ηδύτατη νομή της εξουσίας!

Η συμμόρφωση στα «παρανοϊκά» υγειονομικά μέτρα και τα «θεμελιώδη» δικαιώματα της «μεσαίας τάξης»...

Στην κατασπαραγμένη ελληνική κοινωνία, που έχει καταντήσει σκιά του εαυτού της, δεν αποτελεί σενάριο συνωμοσίας, ότι η πάλαι ποτέ ευρύχωρη μεσαία τάξη, αφανίζεται σήμερα, συνειδητά από τις κυβερνήσεις και τους δανειστές από το 2010. Έχει γραφτεί τόσες πολλές φορές, που θεωρείται πλέον «κεκτημένο», όπως κάποτε τα «προνόμια» της και κάθε σκέψη για τυχόν αλλαγή πορείας, έστω και προσχηματική, να καταδικάζεται στην πυρά εκ των προτέρων. Ο εγκλωβισμός στο συναίσθημα της μικρότητας, της ανημπόριας και συχνά στον φθόνο και το βλακώδες μίσος είναι φανερός σε κάθε πτυχή της καθημερινότητας.

Αν προσθέσουμε την υπερπολιτικοποίηση όλων των ζητημάτων, από την τιμή του ψωμιού ως τα «*θεμελιώδη δικαιώματα*», και το «*κράτος των ειδικών*», που εγκαθιδρύεται εξ αφορμής της πανδημίας (γιατροί) θα μπορέσουμε να εξηγήσουμε με επάρκεια την αναπάντεχη (σχεδόν) υποδούλωση των κοινωνιών –ιδιαιτέρως της ελληνικής κοινωνίας– στη νέα ασφυκτική κανονικότητα, ή μάλλον στον πρόλογο της. Η ασφάλεια της «εθνικής» κοινότητας και του οίκου έγιναν ιδιαίτερα ελκυστικά ως αξίες παρά το βαρύτατο τίμημα. Την τσέπη τους, το μέλλον των παιδιών τους, την ίδια την υγεία τους, ψυχική και σωματική αφιέρωσαν στο βωμό μιας αόρατης έννοιας.

Οι πληθυσμοί επιχείρησαν να προσαρμοστούν στα ασύμμετρα και παρανοϊκά μέτρα της προηγούμενης περιόδου, να εκλογικεύσουν ακόμα και να κάνουν μέρος της πίστης τους τη νέα παράνοια. Κανείς δεν ήταν μαθημένος να φορά μάσκα όλο το 24ωρο, όπως και να ψωνίζει σε πολλαπλάσιες τι-

του γαλλικού κράτους: *«η αποδοτικότητα [των ψηφιακών εργαλείων] είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον παρεισδυτικό χαρακτήρα τους [...] Εν ολίγοις, στις πιο ακραίες καταστάσεις κρίσης τα ψηφιακά εργαλεία θα μπορούσαν να επιτρέψουν να ασκηθεί αποτελεσματικός και ενδελεχής έλεγχος, σε πραγματικό χρόνο, ως προς το αν ο πληθυσμός τηρεί τους περιορισμούς, ο όποιος έλεγχος θα συνοδεύεται, αν κριθεί αναγκαίο, από αποτρεπτικές κυρώσεις και θα βασίζεται στην εκμετάλλευση προσωπικών δεδομένων με την ολοένα και συχνότερη επίκληση λόγων εξαίρεσης».*

Οι «κρίσεις» αλληλοδιαδέχονται η μια την άλλη, το μέχρι πρότινος «οικείο» αποτελεί δια παντός ένα μακρινό παρελθόν, οι «νέες κανονικότητες» αλληλοδιαδέχονται και εκείνες η μια την άλλη, με το παραζαλισμένο παγκόσμιο κοινό να παρακολουθεί άναυδο την συνέχεια.

Τίποτα δεν είναι προβλέψιμο, παρά η ανάγκη για προσαρμογή. «*Ο κόσμος πρέπει να προσαρμοστεί στο γεγονός ότι ο πόλεμος αυτός μπορεί να διαρκέσει χρόνια*», δήλωσε πριν λίγες ημέρες η ***γερμανίδα υπουργός εξωτερικών Αναλένα Μπέρμποκ προετοιμάζοντας τους Γερμανούς, αλλά και όλη την Ευρώπη, για έναν*** υβριδικό ρωσικό πόλεμο διαρκείας στην Ουκρανία. «*Τέλος η αφθονία και η ανεμελιά*», προειδοποιεί και ο ***Μακρόν***: «*Η στιγμή που ζούμε μπορεί να μοιάζει διαρθρωμένη από μια σειρά σοβαρών κρίσεων (...) και θα μπορούσαν μερικοί να θεωρήσουν ότι η μοίρα μας είναι να διαχειριζόμαστε αιωνίως κρίσεις ή καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Πιστεύω από την πλευρά μου πως αυτό που ζούμε είναι μάλλον της τάξης μιας μεγάλης ανατροπής ή μιας μεγάλης αναστάτωσης*», δήλωσε στη διάρκεια ομιλίας του ενώπιον των υπουργών, η οποία κατ' εξαίρεση (sic!!!) αναμεταδόθηκε από τα μέσα ενημέρωσης.

Τα φώτα στις απαστράπτουσες ευρωπαϊκές πόλεις ανακοινώνεται ότι θα σβήσουν ή τουλάχιστον θα χαμηλώσουν, συμβολίζοντας την χαμένη λάμψη της Δύσης, που σκοτεινιάζει ολοένα και περισσότερο όσο αναδύεται η θαυμαστή καινούργια ***πολυπολική παγκόσμια τάξη πραγμάτων***. Μιλούν για προστασία του περιβάλλοντος και που πλανήτη, αυτοί οι ίδιοι οι καταστροφείς του. Και όχι δεν ξεκίνησαν όλα τώρα. Το 1950, ο Νόρμπερτ Βίνερ έγραφε στο ***Κυβερνητική και κοινωνία***: «*Τροποποιήσαμε το περιβάλλον μας τόσο ριζικά, που τώρα πρέπει να τροποποιήσουμε τους εαυτούς μας για να επιβιώσουμε σ' αυτό το καινούργιο περιβάλλον*».

Ο μεγάλος εγκλεισμός, δεν τελείωσε, μάλλον το σχέδιο μόλις αρχίζει να εξελίσσεται. Το απρόσιτο περιβάλλον είναι το καινούργιο «περιβάλλον», που διατίθεται για τις ανθρώπινες κοινωνίες, που θα περιορίζονται ολοένα και περισσότερο στο ψηφιακό. Η διαίρεση σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους έχει βαθύτερους λόγους και συνέπειες. Την ίδια στιγμή, οι μεγαλύτερες μάζες των εργατών καθίστανται σταδιακά περιττές, τα διαπιστευτήρια της παραίτησής τους από κάθε αντίσταση της εποχή της «πανδημίας» μοιάζουν, μέχρι νεωτέρας, να κρίνονται άκρως ικανοποιητικά από την εξουσία.

Και όμως, το "ασύμμετρο" κυριαρχικό σχέδιο, μπορεί να προκαλέσει «ασύμμετρες» κοινωνικές αντιδράσεις. Η ησυχία πριν την καταιγίδα είναι, συνήθως, η μεγαλύτερη ένδειξη...

Σεπτέμβριος 2022

Μπούλοκ να ενθουσιάζεται με τη γίδα βραστή, που έφαγε στην Επίδαυρο).

Φλομώσαμε με τα κουραστικά σενάρια συνωμοσίας εις βάρος της γλυκιάς μας πατρίδας, με τις πάντα ύποπτες συμπτώσεις και την καθιερωμένη δολοφονία χαρακτήρα των ξένων δημοσιογράφων, που ανέδειξαν το θέμα, παραμονή και ανήμερα Δεκαπενταύγουστου.

Δεν μας είπε, όμως, ο κύριος Μητσοτάκης, πως στην ευχή το έλεγαν το κοριτσάκι, που άφησε την τελευταία του πνοή στη νησίδα του Έβρου, όπου το πολύ σ' ένα μήνα θα σκεπαστεί ο πρόχειρος τάφος από τα νερά του ποταμού; Γιατί δεν έδωσε εντολή για μια «νόμιμη επισύνδεση» στα κινητά της οικογένειας της και των συγγενών της, που εγκλωβίστηκαν στη νησίδα; Θα ήταν πανεύκολο και νομιμότατο, καθώς τηρείται το κριτήριο της «*εθνικής ασφάλειας*» για να υπογράψει ο εισαγγελέας της ΕΥΠ, όλοι δα γνωρίζουν ότι ο μεγαλύτερος εθνικός κίνδυνος για τη χώρα μας είναι αυτοί οι κατατρεγμένοι, που δεν θέλουν καν να μείνουν εδώ!

Να μάθει, που λέτε, ο Μητσοτάκης το αληθινό όνομα της 5χρονης προβοκατόρισσας, που τόλμησε να κάνει ζημία στη σταθερότητα της χώρας και να το τρίψει στα μούτρα των ανθελλήνων. Να βροντοφωνάξει: Τη λένε Φατιμέ! Τη λένε Σάρα! Τη λένε Ρουμπελστίλτσκιν, όπως στο γνωστό παραμύθι των αδερφών Γκριμ.

Να ουρλιάξουν από χαρά οι βουλευτές και οι οπαδοί και να αποκαλυφθεί επιτέλους η Πλεκτά-

«*θεμελιώδη δικαιώματα*», και το «*κράτος των ειδικών*», που εγκαθιδρύεται εξ αφορμής της πανδημίας (γιατροί) θα μπορέσουμε να εξηγήσουμε με επάρκεια την αναπάντεχη (σχεδόν) υποδούλωση των κοινωνιών –ιδιαιτέρως της ελληνικής κοινωνίας– στη νέα ασφυκτική κανονικότητα, ή μάλλον στον πρόλογο της. Η ασφάλεια της «εθνικής» κοινότητας και του οίκου έγιναν ιδιαίτερα ελκυστικά ως αξίες παρά το βαρύτατο τίμημα. Την τσέπη τους, το μέλλον των παιδιών τους, την ίδια την υγεία τους, ψυχική και σωματική αφιέρωσαν στο βωμό μιας αόρατης έννοιας.

Οι πληθυσμοί επιχείρησαν να προσαρμοστούν στα ασύμμετρα και παρανοϊκά μέτρα της προηγούμενης περιόδου, να εκλογικεύσουν ακόμα και να κάνουν μέρος της πίστης τους τη νέα παράνοια. Κανείς δεν ήταν μαθημένος να φορά μάσκα όλο το 24ωρο, όπως και να ψωνίζει σε πολλαπλάσιες τιμές σε σχέση με λίγους μήνες πριν.

Έμαθε όμως. Όπως είπαμε, όμως, αυτό δεν έγινε χωρίς κόστος και κυρίως χωρίς την αδιανόητη σπατάλη ενέργειας (μεταφορικά) και φαιάς ουσίας. Το αποτέλεσμα το βλέπουμε με τα μάτια μας, ένας πληθυσμός ακόμα πιο εξαντλημένος πνευματικά και παραιτημένος από κάθε ζωτική δραστηριότητα, όλο και πιο πρόθυμος να χάψει ότι για την οικονομική του εξαθλίωση «*φταίει ο πόλεμος/καπιταλισμός/ο Πούτιν/οι πολλαπλές κρίσεις κ.λπ.*», όλο και πιο πρόθυμος να συγχωρέσει τους πολιτικούς-celebrities, όταν οι τελευταίοι το παρακάνουν με την κατάχρηση εξουσίας, αλλά και θεριό ανήμερο απέναντι σ' όποιον τολμήσει να επιβουλευτεί την νέα αρμονία.

Ένας κανονικός όχλος.

Αυτές είναι οι ιδανικές κοινωνικές συνθήκες για τον κάθε τυχάρπαστο κερδοσκόπο προκειμένου να θησαυρίσει επί πτωμάτων, αφού ο νέος ανθρωπολογικός τύπος, βουλιαγμένος σε μια οθόνη κινητού, διαθέτει μεν μια απερίγραπτη ταχύτητα στα δάχτυλα, προκειμένου να εναλλάσσει γρήγορα στην οθόνη αφής τη σκουπιδο-

συνέχεια στη σελ. 4

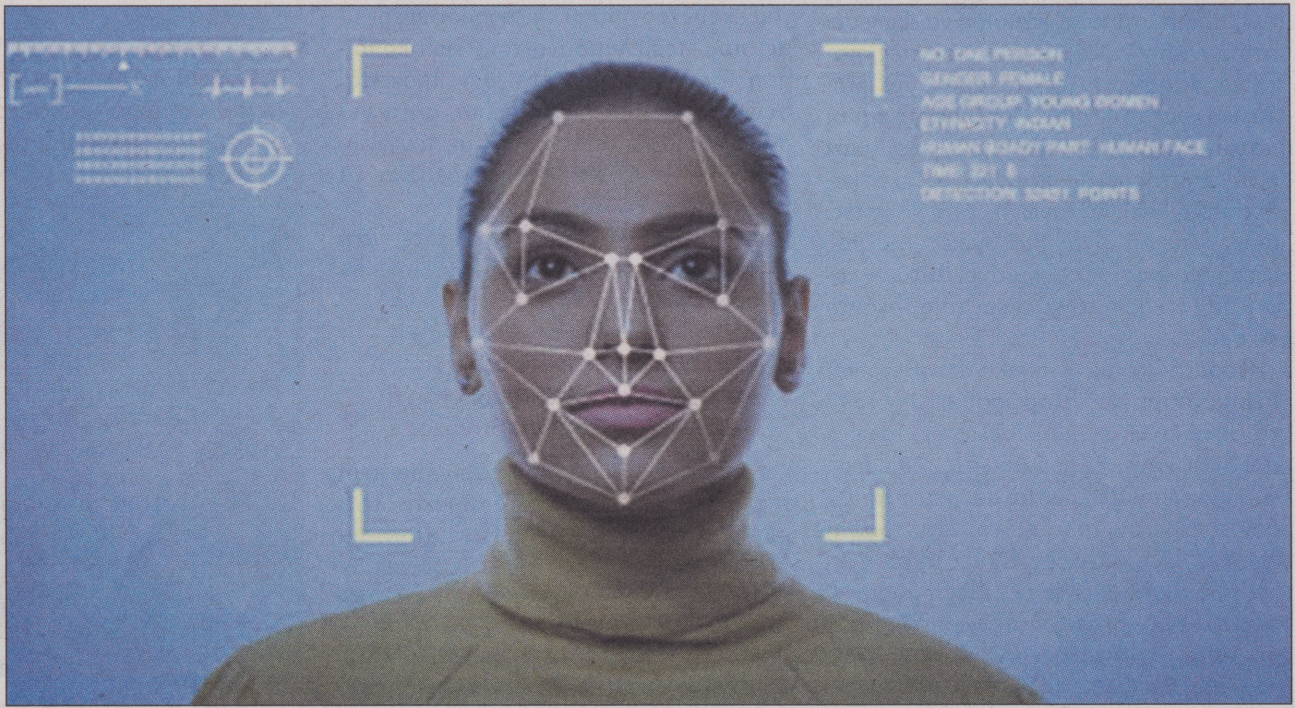
ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ:

Ο Ιστός της Αράχνης Γιγαντώνεται

«Μυθεύματα» χαρακτήρισε χθες η κυβέρνηση τις πληροφορίες, που δημοσίευσε η εφημερίδα «Τα Νέα», σύμφωνα με τις οποίες στο σκάνδαλο των τηλεφωνικών υποκλοπών υπήρχε εμπλοκή της CIA και η Vodafone την είχε ενημερώσει σχετικά από τον Φεβρουάριο του 2005. «Ό,τι στοιχεία είχε να δώσει η κυβέρνηση, τα έχει δώσει πρωτίστως στη δικαιοσύνη και εν συνεχεία στη δημοσιότητα. Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι τα λοιπά αναφερόμενα στο δημοσίευμα, είναι μύθευμα», δήλωσε σχετικά ο υπουργός Επικρατείας κ. Θόδωρος Ρουσόπουλος. Σε πανομοιότυπη δήλωση προέβη, μετά τη συνάντηση που είχε με τον πρωθυπουργό, ο υπουργός Πολιτισμού κ. Γιώργος Βουλγαράκης, ο οποίος ως υπουργός Δημόσιας Τάξης είχε χειριστεί την υπόθεση.

Καθημερινή, 2-3-2006

*«Πρόκειται για φαιδρή πολιτική στάση, η οποία όμως οδήγησε την κυβέρνηση σε διασυρμό επειδή, κατά κακή της τύχη, την επόμενη μέρα δημοσιεύθηκε στο αμερικανικό περιοδικό **«Νέισον»** άρθρο του τέως αμερικανού διπλωμάτη **Τζον Μπρέιντι Κίσλινγκ** (ο οποίος υπηρετούσε στην Αθήνα και παραιτήθηκε τον Φεβρουάριο του 2003 λόγω αντίθεσής του στην επικείμενη εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ) στο οποίο υποστηριζόταν η ενοχή της Ουάσινγκτον στις υποκλοπές! Ο τέως αμερικανός διπλωμάτης είναι σαφής στο άρθρο του: **«Οι συνομιλίες που υποκλέπτονταν προωθούνταν από τέσσερις κεραίες κινητής τηλεφωνίας, στο κέντρο των οποίων ήταν η αμερικανική πρεσβεία [...] Η εξειδικευμένη τεχνολογία που χρησιμοποιήθηκε, η τοποθεσία των κλήσεων και η επιλογή των τηλεφωνικών αριθμών κατέστησαν τις Ηνωμένες Πολιτείες τον κύριο ύποπτο»**, επισήμανε. Ακριβώς επειδή οι ΗΠΑ ήταν ο ένοχος των υποκλοπών, η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να κάνει πίσω και να*

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές η κακοπαιγμένη και ανιαρή παράσταση «*υποκλοπές των συνομιλιών του ευρωβουλευτή και πολιτικού αρχηγού Ν. Ανδρουλάκη*» συνεχίζει να παίζεται με τα φώτα στραμμένα στους συνήθεις σ' αυτές τις περιπτώσεις κομπάρσους, ενώ οι αληθινοί πρωταγωνιστές και οι επιδιώξεις τους παραμένουν υπομονετικά στα παρασκήνια.

Μ' άλλα λόγια, σημασία έχει ποιος κρατάει την μπαγκέτα, ποιος δηλαδή διευθύνει την «ορχήστρα». Οι μεγάλοι «προστάτες» είναι εκείνοι, οι οποίοι «φουσκώνουν» ή «ροκανίζουν» κυβερνήσεις στον ελλαδικό χώρο, είναι εκείνοι που φροντίζουν για την «επόμενη ημέρα»

ή τέλος πάντων θα πουλήσουμε ακριβά το πολιτικό μας τομάρι. Ή μήπως δεν εκβιάζονται όλοι απ' όλους;! Απλά, όταν κάποιος δείχνει να ξεχνάει πως παίζεται το παιχνίδι, παίρνει και την κατάλληλη προειδοποίηση. Συνήθως δεν χρειάζεται δεύτερη.

Αν πράγματι εννοούσαν όλοι αυτοί οι ελεεινοί και κακομοίρηδες του ΚΚΕ, του Πασοκ ή του ΜΕΡΑ25, παρέα με τους εξίσου θλιβερούς αντιπολιτευόμενους συνταγματολόγους, έστω και μια λέξη, απ' αυτές που θεατρινίστικα κραυγάζουν κατά της «κακιάς» κυβέρνησης Μητσοτάκη, και τα περί θεσμικής και δημοκρατικής εκτροπής, δεν έχουν παρά να αποσύρουν τις κοινοβουλευτικές τους

*«Πρόκειται για φαιδρή πολιτική στάση, η οποία όμως οδήγησε την κυβέρνηση σε διασυρμό επειδή, κατά κακή της τύχη, την επόμενη μέρα δημοσιεύθηκε στο αμερικανικό περιοδικό **«Νέισον»** άρθρο του τέως αμερικανού διπλωμάτη **Τζον Μπρέιντι Κίσλινγκ** (ο οποίος υπηρετούσε στην Αθήνα και παραιτήθηκε τον Φεβρουάριο του 2003 λόγω αντίθεσής του στην επικείμενη εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ) στο οποίο υποστηριζόταν η ενοχή της Ουάσινγκτον στις υποκλοπές! Ο τέως αμερικανός διπλωμάτης είναι σαφής στο άρθρο του: «**Οι συνομιλίες που υποκλέπτονταν προωθούνταν από τέσσερις κεραίες κινητής τηλεφωνίας, στο κέντρο των οποίων ήταν η αμερικανική πρεσβεία [...] Η εξειδικευμένη τεχνολογία που χρησιμοποιήθηκε, η τοποθεσία των κλήσεων και η επιλογή των τηλεφωνικών αριθμών κατέστησαν τις Ηνωμένες Πολιτείες τον κύριο ύποπτο**», επισήμανε. Ακριβώς επειδή οι ΗΠΑ ήταν ο ένοχος των υποκλοπών, η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να κάνει πίσω και να κουκουλώσει την υπόθεση. [...] Αμφιβάλλω αν ο ουρανός θα είχε πέσει να τον πλακώσει, αν ο Καραμανλής είχε απελάσει τους παραβάτες αξιωματικούς των (σ.σ. αμερικανικών) μυστικών υπηρεσιών τον περασμένο Μάρτιο. Οι υποκλαπείσες συνομιλίες θα είχαν παραμείνει μυστικές. Μια χρήσιμη στρατιωτική σχέση, οι διάφορες εμπορικές ανταλλαγές και η συμμετοχή της Ελλάδας στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ αποτελούν επαρκείς λόγους για σταθερή συνεργασία». Ο αμερικανός διπλωμάτης γράφει μια πολύ σοφή κουβέντα στο άρθρο του στο περιοδικό «Νέισον»: «**Σε σκάνδαλα κατασκοπίας, το θύμα είναι αυτός που τιμωρείται. Η αποτυχία διατήρησης της εθνικής αξιοπρέπειας απέναντι στους ξένους είναι παράπτωμα που τιμωρείται με απαγχονισμό σε κάθε πολιτικό σύστημα στον κόσμο**»! Στο άρθρο του στο «Νέισον» δεν κρύβει φυσικά ότι θεωρεί τον Κ. Καραμανλή «αγκιστρωμένο ψάρι» για τις ΗΠΑ και την πολιτική τους. «Ο Καραμανλής δεν θα καταστρέψει τη σχέση του με τον Τζορτζ Μπους παραπονούμενος» [...] «Μια φιλοαμερικανική κυβέρνηση εξαναγκάστηκε να μετατοπίσει την προσοχή της από καίριες -και κατά πολύ καθυστερημένες- μεταρρυθμίσεις στο επείγον εγχείρημα να προστατεύσει τα νώτα της. Ένας σύμμαχος του ΝΑΤΟ έχει υπονομευθεί σοβαρά. Ποιο ήταν το όφελος;» αναρωτιέται, δίκην πολιτικού επικήδειου για την κυβέρνηση Καραμανλή».*

Εφημερίδα Παρόν, 7-3-2006

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές η κακοπαιγμένη και ανιαρή παράσταση *«υποκλοπές των συνομιλιών του ευρωβουλευτή και πολιτικού αρχηγού Ν. Ανδρουλάκη»* συνεχίζει να παίζεται με τα φώτα στραμμένα στους συνήθεις σ' αυτές τις περιπτώσεις κομπάρσους, ενώ οι αληθινοί πρωταγωνιστές και οι επιδιώξεις τους παραμένουν υπομονετικά στα παρασκήνια.

Μ' άλλα λόγια, σημασία έχει ποιος κρατάει την μπαγκέτα, ποιος δηλαδή διευθύνει την «ορχήστρα». Οι μεγάλοι «προστάτες» είναι εκείνοι, οι οποίοι «φουσκώνουν» ή «ροκανίζουν» κυβερνήσεις στον ελλαδικό χώρο, είναι εκείνοι που φροντίζουν για την «επόμενη ημέρα» σαν φρόνιμοι «νοικοκύρηδες», που λογαριάζουν και λογαριάζονται, όπως γνωρίζουν και κάνουν τα μεγάλα αφεντικά και όχι οι θλιβερές μαριονέττες τους.

Ενώ, λοιπόν, οι πάντες και τα πάντα παρακολουθούνται, «διαρρέει» η υποκλοπή των συνομιλιών του Ανδρουλάκη, ο οποίος τυγχάνει ευρωβουλευτής και πρόεδρος του Πασοκ-Κιναλ, που εννοείται ότι θα παίξει (;) ρόλο ρυθμιστή στις επόμενες εκλογές. Εκτός και αν το σχέδιο είναι διαφορετικό. Εκτός και αν οι ρυθμιστές έχουν πιο μεγαλόπνοα σχέδια.

Πρώτα απ' όλα, όμως, θα κάνουμε μια, επίσης, σημαντική παρατήρηση. Ο νέος επικεφαλής της ΕΥΠ Θεμιστοκλής Δεμίρης, δήλωσε στην *Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής*: *«**Έχω τον πλήρη έλεγχο της ΕΥΠ τις τελευταίες 15 ημέρες, a priori κανείς δεν εξαιρείται από τις παρακολουθήσεις**»*!

Η «μεγαλειώδης» διαμαρτυρία της αντιπολίτευσης ήταν απλά να «διαρρεύσει» την δήλωση. Και έτερον ουδέν. Διαδίδοντας την «απόρρητη» δήλωση, κοινοποιώντας την σ' όλον τον κόσμο, πρώτα απ' όλα την νομιμοποίησαν, έγιναν το θεσμικό μεγάφωνο της και μάλιστα με τον μανδύα της «αντιπολίτευσης», αφού όλοι πληροφορούνται ότι όχι μόνο δεν απολογείται, έστω για τα μάτια του κόσμου, η κυβέρνηση μέσω του νέου αρχικουπατζή, αλλά ρητά και κατηγορηματικά δηλώνει, ότι θέλει και μπορεί να παρακολουθεί τους πάντες μη κρυπτόμενος πίσω από καμία «πόρτα».

Μ' άλλα λόγια, έχουμε ράμματα για τις γούνες ολονών, ή τέλος πάντων θα πουλήσουμε ακριβά το πολιτικό μας τομάρι. Ή μήπως δεν εκβιάζονται όλοι απ' όλους;! Απλά, όταν κάποιος δείχνει να ξεχνάει πως παίζεται το παιχνίδι, παίρνει και την κατάλληλη προειδοποίηση. Συνήθως δεν χρειάζεται δεύτερη.

Αν πράγματι εννοούσαν όλοι αυτοί οι ελεεινοί και κακομοίρηδες του ΚΚΕ, του Πασοκ ή του ΜΕΡΑ25, παρέα με τους εξίσου θλιβερούς αντιπολιτευόμενους συνταγματολόγους, έστω και μια λέξη, απ' αυτές που θεατρινίστικα κραυγάζουν κατά της «κακιάς» κυβέρνησης Μητσοτάκη, και τα περί θεσμικής και δημοκρατικής εκτροπής, δεν έχουν παρά να αποσύρουν τις κοινοβουλευτικές τους δυνάμεις από κάθε κοινοβουλευτική διαδικασία και έτσι να επιβάλλουν τις πρόωρες εκλογές!

Φυσικά και δεν θα το κάνουν. Είναι οι ίδιοι που έχουν επιβάλλει, παρέα και χέρι-χέρι, από το 2010, σειρά μνημονίων, που κυβερνούν έκτοτε με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, που συναίνεσαν να μπει μια ολόκληρη κοινωνία σε γύψο μ' αφορμή την εμφάνιση του Covid-19, επιβάλλοντας τον έλεγχο κάθε κίνησης, κάθε δραστηριότητας, αναστέλλοντας κάθε «ελευθερία» και «δικαίωμα».

Και για να μην ξεχνιόμαστε. Συνδικαλιστικές παρατάξεις στην ΕΥΠ διατηρούν τόσο το ΚΚΕ, και ο Συριζα, όσο και τα υπόλοιπα κόμματα. Μήπως δεν γνωρίζουν για τις δεκάδες χιλιάδες παρακολουθήσεις αγωνιζόμενων ανθρώπων, μήπως δεν είναι συνυπεύθυνοι, μήπως διαμαρτυρήθηκαν έστω υποκριτικά επί της ευκαιρίας; Όχι, βέβαια! Όταν ωρύονται, λόγου χάριν το ΚΚΕ κλαψουρίζει για το «κακό» θεσμικό πλαίσιο, προφανώς πιέζει για να προσληφθούν στην ΕΥΠ περισσότεροι δικοί του. Και όμως, οι νοσταλγοί των μεγάλων εποχών της Stasi και της KGB καμώνονται τους θιασώτες της δημοκρατικής διαφάνειας και τους επικριτές του κράτους-επιτηρητή!!!

Δεν υπάρχει, λοιπόν, κάποιο «σκάνδαλο» υποκλοπών. Το μόνο σκάνδαλο είναι, ότι ο πολιτικός συρφετός συνεχίζει να ρουφά τις ζωές όλων μας ανενόχλητος. Με μεγαλύτερο θράσος, με μεγαλύτερη βουλιμία, με απύθμενη υποκρισία.

συνέχεια στη σελ 5

συνέχεια από τη σελ 2

πληροφορία που του παρέχεται αφειδώς από τα ΜΜΕ και τα σόσιαλ μήντια, αδυνατεί, όμως και σε κάποιες περιπτώσεις αρνείται καν να μάθει ποιοι και πως τον κλέβουν.

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα.

Ας πούμε ότι πάει κάποιος να ψωνίσει στο μανάβη ζαρζαβατικά. Ντομάτες, πατάτες, και φράουλες και αβοκάντο βιολογικά (για το παιδί). Οι ντομάτες και οι πατάτες κοστίζουν ένα ευρώ/κιλό, γιατί είναι εποχής και ο παραγωγός έχει καθετοποιημένη παραγωγή, οι φράουλες, όμως, επειδή είναι βιολογικές –ας μας εξηγήσει κάποιος τι σημαίνει αυτό...– κοστίζουν 6 ευρώ το κιλό και το αβοκάντο 7 ευρώ.

Αγοράζουμε από ένα κιλό το καθένα και περιμένουμε να πληρώσουμε 1+1+6+7 το σύνολο 15 ευρώ. Πολλά, ε; Όμως ο μανάβης κάνει το λογαριασμό: 28 ευρώ, κύριος! Μα γιατί, ρωτάς σαν καλό παιδί, δεν είπαμε ότι τόσο η ντομάτα, τόσο η πατάτα κ.λπ.; Όχι δεν ισχύει αυτό, εξηγεί πρόθυμα. Ξέρετε οι τιμές των προϊόντων δεν υπολογίζονται χωριστά, αλλά με βάση την υψηλότερη τιμή που είναι του αβοκάντο.

Έχουμε πλέον χρηματιστήριο τροφίμων, μα δεν το ακούσατε στις ειδήσεις, δεν λάβατε ειδοποίηση στο *newsfeed*; Μια στιγμούλα, όμως, μόλις με ειδοποίησαν για ένα κυβερνητικό *food-pass* και άλλο η τιμή, γιατί δεν βγαίνει. Τα κέρδη των άλλων δύο διπλασιάζονται σε σχέση με τον προηγούμενο, κάντε τα μαθηματικά σαν άσκηση.

Αυτή η κομπίνα στήθηκε το 2018, από την τότε κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, και εγκαινιάστηκε το 2019 στη χώρα μας, στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού της αγοράς ενέργειας, που περιελάμβανε την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ ως φιλέτο. Δεν πρόκειται ασφαλώς για ελληνικό κόλπο, αλλά για πανευρωπαϊκή απάτη, που με τον γνωστό μηχανισμό επιβλήθηκε σε όλα τα κράτη-μέλη.

Οπότε τώρα, τουλάχιστον, ξέρετε γιατί πληρώνετε τόσο ακριβά την «ποιοτική» κιλοβατώρα...

Περί χαμένης τιμής της δημοκρατίας στην εποχή του τέλους της αφθονίας...

Και μιας και πιάσαμε την παράνοια περί της ενέργειας, από την άσβηστη δίψα των πολυεθνικών και των κρατών να σκάψουν όλο τον πλανήτη για να βρουν ενεργειακούς πόρους με μανία εθισμένου χρήστη ναρκωτικών, ως το οικιακό τιμολόγιο, ιδού και ο ***Μανουέλ Μακρόν***, το χαϊδεμένο παιδί του διαβόητου ***Κλάους Σβαμπ***.

Φρέσκος-φρέσκος, μετά από τρεις εβδομάδες ανέμελων διακοπών στο *Fort de Bregancon*, του 13ου αιώνα, στην *Cote d' Azur* (επίσημη θερινή κατοικία των Γάλλων Προέδρων από εποχής Στρατηγού Ντε Γκωλ), συγκάλεσε υπουργικό Συμβούλιο.

Η ομιλία του: «*Εκείνο που ζούμε τώρα είναι μια εξέλιξη, που έχει επίπεδο μείζονος αναστάτωσης. Ζούμε το τέλος της αφθονίας των βεβαι-* *την άνοδο των αντιφιλελεύθερων καθεστώτων*».

Με άλλα λόγια, εμείς οι φιλελεύθεροι ηγέτες της γηραιάς Ηπείρου θα γίνουμε και δικτάτορες προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τους «κακούς» δικτάτορες.

Είναι και αυτό μια λύσις...

30.000 ένοπλοι Γάλλοι έφεδροι πολίτες στους δρόμους το φθινόπωρο για την καταστολή των κοινωνικών ταραχών

Σύμφωνα με την ΕΚΤ, οι φόβοι για το ξέσπασμα κοινωνικών ταραχών σε διάφορες χώρες της ΕΕ πυκνώνουν, όσο παραμένει άκρως αμφίβολη η δυνατότητα των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να καταλαγιάσουν την υποβόσκουσα κοινωνική οργή για τις τιμές της ενέργειας. Η ενεργειακή ανεπάρκεια για τις ευρωπαϊκές χώρες επιδρά καταλυτικά και στην απρόσκοπτη λειτουργία της εφο-

ραγωγή, αφού επιχειρήσεις με τεράστιο κύκλο εργασιών ψάχνουν τρόπους για να επιβιώσουν τους επόμενους μήνες, γεγονός αδιανόητο τα αμέσως προηγούμενα χρόνια.

Την στιγμή που η Γερμανίδα υπουργός Εξωτερικών ***Αναλένα Μπέρμποκ*** προειδοποιεί για «***επαπειλούμενη λαϊκή εξέγερση***» μ' αφορμή την άνοδο των τιμών της ενέργειας, σύμφωνα με την εφημερίδα «*Sud Ouest*», 30.000 Γάλλοι έφεδροι πολίτες εκπαιδεύτηκαν σε χρόνο-ρεκόρ στα όπλα, ώστε να είναι «ετοιμοπόλεμοι» από τον Σεπτέμβριο στον πλευρό των γαλλικών κατασταλτικών δυνάμεων, ενώ θα φορούν ειδική στολή κατά τη διάρκεια των περιπολιών τους.

Ο εφιάλτης των κοινωνικών εξεγέρσεων στην Γερμανία, φέρνει πιο κοντά τη λειτουργία από την 1η Οκτωβρίου μιας νέας διοίκησης στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, η οποία θα είναι υπεύθυνη, κατά την «*Berliner Zeitung*», για την «επιχειρησιακή διαχείριση των εθνικών δυνάμεων στο πλαίσιο της εσωτερικής ασφάλειας». Η νέα διεύθυνση θα εδρεύει στο Βερολίνο, με σκοπό να αναλαμ-

πατάτα κ.λπ.; Όχι δεν ισχύει αυτό, εξηγεί πρόθυμα. Ξέρετε οι τιμές των προϊόντων δεν υπολογίζονται χωριστά, αλλά με βάση την υψηλότερη τιμή που είναι του αβοκάντο.

Έχουμε πλέον χρηματιστήριο τροφίμων, μα δεν το ακούσατε στις ειδήσεις, δεν λάβατε ειδοποίηση στο *newsfeed*; Μια στιγμούλα, όμως, μόλις με ειδοποίησαν για ένα κυβερνητικό *food-pass* και

θα έχετε έκπτωση 10%. Άρα θα πληρώσετε ΜΟΛΙΣ 25 ευρώ στρογγυλά!

Αυτή η φανταστική συναλλαγή είναι ακριβώς ο μηχανισμός του χρηματιστηρίου ενέργειας. Τέσσερεις ή πέντε παραγωγοί ενέργειας, με καθαρόαιμα ολιγοπωλιακούς όρους, ρυθμίζουν την τιμή με βάση την υψηλότερη τιμή παραγωγής.

Ο κύριος Φυσικός Αέριος έχει κόστος παραγωγής κιλοβατώρας, ας πούμε, 50 λεπτά/κιλοβατώρα, ο κύριος Λιγνίτης έχει κόστος παραγωγής 15 λεπτά/Kwh και ο κύριος ΑΠΕ έχει κόστος 10 λεπτά/Kwh. Το κόστος της κιλοβατώρας θα υπολογιστεί με βάση το προβλεπόμενο κέρδος του κυρίου Φυσικού Αερίου και θα πάει ας πούμε 60 λεπτά/Kwh.

Φανταστείτε τα κέρδη του κυρίου ΑΠΕ και του κυρίου Λιγνίτη. Κέρδος ήδη πολλαπλάσιο του κόστους παραγωγής. Περνάει ένας μήνας και λόγω πολέμου το φυσικό αέριο ανεβαίνει κατά 20%. Ο κύριος Φυσικός Αέριος θέλει να ανέβει κι

σκάψουν όλο τον πλανήτη για να βρουν ενεργειακούς πόρους με μανία εθισμένου χρήστη ναρκωτικών, ως το οικιακό τιμολόγιο, ιδού και ο ***Μανουέλ Μακρόν***, το χαϊδεμένο παιδί του διαβόητου ***Κλάους Σβαμπ***.

Φρέσκος-φρέσκος, μετά από τρεις εβδομάδες ανέμελων διακοπών στο *Fort de Bregancon*, του 13ου αιώνα, στην *Cote d' Azur* (επίσημη θερινή κατοικία των Γάλλων Προέδρων από εποχής Στρατηγού Ντε Γκωλ), συγκάλεσε υπουργικό Συμβούλιο.

Η ομιλία του: «*Εκείνο που ζούμε τώρα είναι μια εξέλιξη, που έχει επίπεδο μείζονος αναστάτωσης. Ζούμε το τέλος της αφθονίας των βεβαιοτήτων και της ανεμελιάς*».

Μετά κατηγορείτε τον Κυριάκο που έχει κάνει κάθε ΣΚ, τριήμερο διακοπών, ούτε καν το ζήτημα των υποκλοπών δεν ήταν αρκετό για να τον κρατήσει μακριά από τη θάλασσα και τον ήλιο.

Ήδη ανεπισήμως στελέχη του ΔΝΤ συστήνουν στις κυβερνήσεις να αφήσουν τις τιμές λιανικής να αυξηθούν προκειμένου να προωθηθεί η εξοικονόμηση ενέργειας και η απομάκρυνση από τα ορυκτά καύσιμα. Ιδού η ευκαιρία! Αντίστοιχες σκέψεις επικρατούν και στις Βρυξέλλες και μένει να γίνει και επίσημη πολιτική, οπότε τέρμα οι κρατικές επιδοτήσεις προς τους καταναλωτές!

Και για όσους ανόητους θεωρούν ότι θα υποστούν κάποιες θυσίες –έναν δύσκολο χειμώνα– για να συνεχίσουν να απολαμβάνουν πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα και να νικηθεί ο Πούτιν (ο οποίος κυριολεκτικά θησαυρίζει…), ας βάλουν καλά στο μυαλό τους αυτά, που είπε ο Μακρόν: «*Όσοι θεωρούν ότι δημοκρατία και δικαιώματα του ανθρώπου αποτελούν την τρέχουσα θεολογία, θα πρέπει να το ξανασκεφτούν, βλέποντας*

Σύμφωνα με την ΕΚΤ, οι φόβοι για το ξέσπασμα κοινωνικών ταραχών σε διάφορες χώρες της ΕΕ πυκνώνουν, όσο παραμένει άκρως αμφίβολη η δυνατότητα των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να καταλαγιάσουν την υποβόσκουσα κοινωνική οργή για τις τιμές της ενέργειας. Η ενεργειακή ανεπάρκεια για τις ευρωπαϊκές χώρες επιδρά καταλυτικά και στην απρόσκοπτη λειτουργία της εφοδιαστικής αλυσίδας, καθώς ιστορικές ευρωπαϊκές βιομηχανίες βρίσκονται στο χείλος του γκρεμού λόγω της εκτόξευσης του ενεργειακού κόστους, με το ενδεχόμενο έλλειψης σειράς προϊόντων να καθίσταται σχεδόν βεβαιότητα για τον φετινό χειμώνα. Το πλήγμα είναι κυρίως ορατό στη γερμανική βιομηχανική πα-

φέρνει πιο κοντά τη λειτουργία από την 1η Οκτωβρίου μιας νέας διοίκησης στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, η οποία θα είναι υπεύθυνη, κατά την «*Berliner Zeitung*», για την «επιχειρησιακή διαχείριση των εθνικών δυνάμεων στο πλαίσιο της εσωτερικής ασφάλειας». Η νέα διεύθυνση θα εδρεύει στο Βερολίνο, με σκοπό να αναλαμβάνει «την επιχειρησιακή διαχείριση των εθνικών δυνάμεων στο πλαίσιο της εσωτερικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής βοήθειας και

της βοήθειας σε καταστροφές, καθώς και της «πολιτικοστρατιωτικής συνεργασίας», την ώρα που 10-15 περισσότερα ευρώ απαιτούνται το τελευταίο διάστημα για τον «μέσο» Γερμανό σε κάθε νέα αγορά βασικών ειδών διατροφής, σε σχέση με τους προηγούμενους μήνες.

Οι ανησυχίες και οι προετοιμασίες πληθαίνουν και στην Ισπανία: Με προληπτικές ενέργειες στον τομέα της ασφάλειας προχωρά τις τελευταίες ημέρες και η Ισπανία, η οποία άναψε το πράσινο φως ώστε να εγκατασταθούν μικροσκοπικές κάμερες, ενσωματωμένες στις στολές των αστυνομικών, ώστε να παρακολουθούνται σε εικοσιτετράωρη βάση οι αλληλεπιδράσεις της ***ισπανικής Αστυνομίας*** με τον κόσμο. Οι κάμερες, οι οποίες ενεργοποιούνται τόσο χειροκίνητα όσο και αυτόματα, αποσκοπούν στην ενίσχυση της εσωτερικής ασφάλειας, ενώ σε σύντομο διάστημα θα είναι διαθέσιμες και προς την ισπανική πολιτοφυλακή, την *Guardia* Civil.

Στην ***Βρετανία*** επίσης πυκνώνουν τα σημάδια για ένα Φθινόπωρο κοινωνικών ταραχών. Όπως αναφέρει ο επίσημος λογαριασμός του κινήματος «Δεν Πληρώνω» της Βρετανίας (Don't Pay UK): *«75.000 πολίτες θα προχωρήσουν σε διαδήλωση την 1η Οκτωβρίου! Εάν η κυβέρνηση και οι εταιρείες ενέργειας δεν λάβουν μέτρα, οι απλοί πολίτες θα το κάνουν! Μαζί μπορούμε να εξασφαλίσουμε δίκαιες τιμές και ενέργεια για όλους». Σύμφωνα με το πρακτορείο ειδήσεων Glasgow Live, η απεργία «θυμίζει την αρχή των απεργιών κατά των αποφάσεων της πρωθυπουργού Margaret Thatcher στα τέλη του '80 και τις αρχές του '90, όπου 17 εκατομμύρια άτομα αρνήθηκαν να πληρώσουν το φόρο που επέβαλλε η κυβέρνησή της».*

«Πέρα από τα φωσφορίζοντα γιλέκα, το κίνημα βρήκε την ενότητά του στις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες των ανθρώπων που συμμετείχαν σε αυτό στην απώτερη ενδοχώρα του μεταβαλλόμενου τοπίου του καπιταλισμού, στην καθημερινή σκλαβιά για να τα βγάλουν πέρα. Αυτή η νέα γεωγραφία θέτει υπό αμφισβήτηση την παραδοσιακή

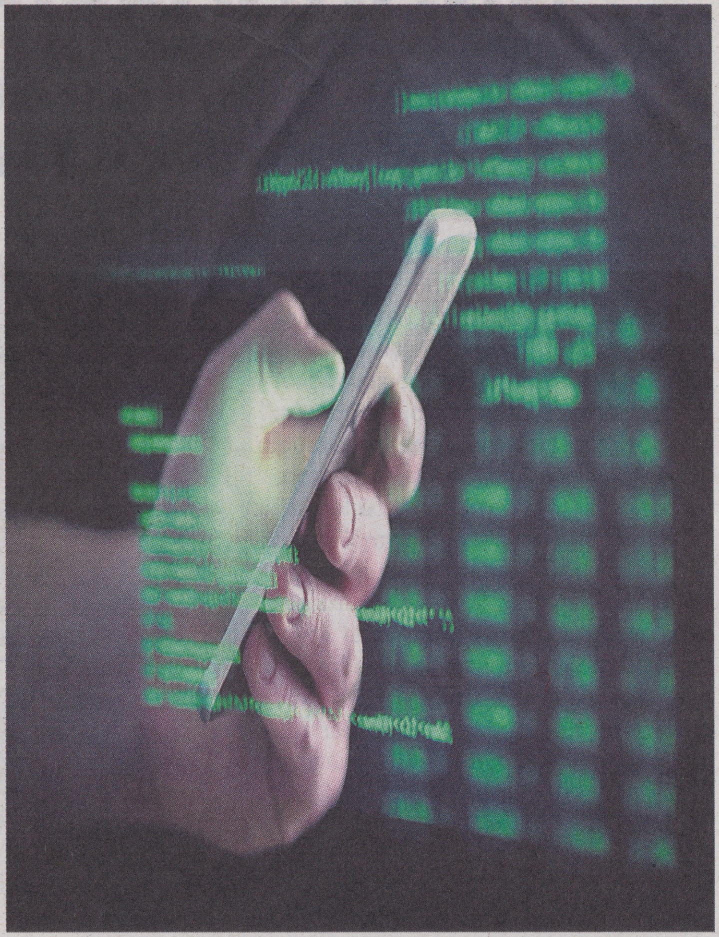
συνέχεια από τη σελ 3

Ας θυμηθούμε, όμως, με την ευκαιρία ορισμένες χρήσιμες «λεπτομέρειες».

Πολλοί συνδυάζουν την έκρηξη της παγκόσμιας επιτήρησης με τις επιθέσεις της 11ης Σεπτέμβρη 2001, όμως η αλήθεια είναι ότι η προετοιμασία είχε ήδη πραγματοποιηθεί, και μάλιστα είχε ανοιχτά αναγγελθεί. Το 1997 ***ο διευθυντής της CIA Τζορτζ Τένετ*** δήλωνε: «***Η CIA πρέπει να κολυμπήσει στην Κοιλάδα [Silicon Valley]***». Την δεκαετία του '90 παρά την δυστοκία της ***NSA*** (Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας) να φυτεύσει σε κάθε υπολογιστή που κατασκευαζόταν στις ΗΠΑ ένα chipper chip που θα εξασφάλιζε την τηλεπρόσβαση σ' αυτόν, οι μυστικές υπηρεσίες παρακολουθούσαν με αγαλλίαση την ιλιγγιώδη αύξηση των παγκόσμιων δεδομένων που υπέκλεπταν χάριν του δικτύου ***Echelon***. Εκείνο, όμως, που τους στενοχωρούσε για την ώρα ήταν η έλλειψη των εργαλείων επεξεργασίας.

Η ***Google*** είναι εκείνη που τους έλυσε τα χέρια. Το όνειρο της NSA γίνεται πραγματικότητα και καταγράφεται πλέον το 2003 από τον τέως ναύαρχο Ποϊντέξτερ με το πρόγραμμα το οποίο ονόμασε *«Manhattan Project της αντιτρομοκρατίας»*: «***οι σωστές πληροφορίες που εξάγονται από δεδομένα οφείλουν να είναι διαθέσιμες σε αποθήκες μεγάλης κλίμακας με ενισχυμένο σημασιολογικό περιεχόμενο ώστε να επιτραπεί στην ανάλυση να εκπληρώσει το καθήκον της***».

Αυτό ακριβώς έλειπε από τις μυστικές υπηρεσίες την δεκαετία του '90, μια μηχανή αναζήτησης ενός πραγματικού ωκεανού κλεμμένων δεδομένων και πληροφοριών. Αυτό ακριβώς προσέφερε η συνεργασία πανεπιστημιακών όλων των πεδίων των επιστημών της πληροφορικής το 1993 με το έργο Massive Digital Data Systems MMDS (*Συστήματα Ογκωδών Ψηφιακών Δεδομένων*). Το 1995 οι μελλοντικοί ιδρυτές της Google, ο Λόρεντζ Πέιτζ και ο Σεργκέι Μπριν, λαμβάνουν δυο επιχορηγήσεις, η μια για την ανάπτυξη της μεγαβιβλιοθήκης με την χρήση του διαδικτύου ως ραχοκοκαλιάς και η δεύτερη για την επεξεργασία των αναζητήσεων των χρηστών, η οποία χρηματοδοτήθηκε από την MMDS. Το χαλί είχε στρωθεί για τα καλά.

αποκάλυψε την ύπαρξη του Boundless Informant, ενός συστήματος συγκέντρωσης δεδομένων που «καταγράφει και ακόμη χαρτογραφεί ανά χώρα την τεράστια ποσότητα πληροφοριών που συλλέγει [η Εθνική Υπηρεσία Ασφάλειας] από τα δίκτυα υπολογιστών και τηλεπικοινωνιών». Στις 12 Ιούνη, η *South China Morning Post* αποκάλυψε ότι η NSA προέβαινε σε χάκινγκ στα δίκτυα υπολογιστών της Κίνας από το 2009. Τέλος, στις 17 Ιούνη, η *the Guardian* δημοσιοποίησε, ότι η Government Communications Headquarters (GCHQ), μια βρετανική μυστική υπηρεσία, είχε καταγράψει τις επικοινωνίες των πολιτικών στις Διασκέψεις των G-20 το 2009 στο Λονδίνο.

Η εφιαλτική έκταση αυτών των δραστηριοτήτων γίνεται φανερή και μόνο από το ότι, σύμφωνα με στοιχεία από

την 1η Οκτωβρίου! Εάν η κυβέρνηση και οι εταιρείες ενέργειας δεν λάβουν μέτρα, οι απλοί πολίτες θα το κάνουν! Μαζί μπορούμε να εξασφαλίσουμε δίκαιες τιμές και ενέργεια για όλους». Σύμφωνα με το πρακτορείο ειδήσεων Glasgow Live, η απεργία «θυμίζει την αρχή των απεργιών κατά των αποφάσεων της πρωθυπουργού Margaret Thatcher στα τέλη του '80 και τις αρχές του '90, όπου 17 εκατομμύρια άτομα αρνήθηκαν να πληρώσουν το φόρο που επέβαλλε η κυβέρνησή της».

«Πέρα από τα φωσφορίζοντα γιλέκα, το κίνημα βρήκε την ενότητά του στις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες των ανθρώπων που συμμετείχαν σε αυτό στην απώτερη ενδοχώρα του μεταβαλλόμενου τοπίου του καπιταλισμού, στην καθημερινή σκλαβιά για να τα βγάλουν πέρα. Αυτή η νέα γεωγραφία θέτει υπό αμφισβήτηση την παραδοσιακή εικόνα της βιομηχανικής εργατικής τάξης. Είναι καιρός να εξετάσουμε πιο προσεκτικά και ρεαλιστικά τι είναι αυτό που ορίζει το προλεταριάτο στις σημερινές «αναπτυγμένες χώρες», όπου οι περισσότεροι από εμάς ζουν, εργάζονται και αγωνίζονται. Τώρα, καθώς τα φύλλα των δέντρων κιτρινίζουν στη γαλλική ύπαιθρο, οι Σαββατιάτικες διαδηλώσεις επανήλθαν δριμύτερες: ένα περιπολικό πυρπολήθηκε, δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης, νέες συλλήψεις. Το πεδίο δράσης του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων έχει εμφανώς μετατοπιστεί κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού από τους οδικούς κόμβους της υπαίθρου στις πόλεις και, επιπροσθέτως, η συμμετοχή μακράν απέχει του να είναι μαζική. Οι πολιτικές ομάδες και τα συνδικάτα εισβάλλουν, υπονομεύοντας φαινομενικά την ταυτότητα του κινήματος ενάντια στην αντιπροσώπευση και την πολιτική. Ωστόσο, τα Κίτρινα Γιλέκα έχουν επανειλημμένα αποδείξει την ικανότητά τους να δημιουργούν εκπλήξεις και γι' αυτό αντί να γράψω τη νεκρολογία τους ανυπομονώ να δω πώς θα εξελιχθεί η «rentrée» (επιστροφή)!».
Jaqueline Reusse, Σεπτέμβριος 2019, Πηγή: το Διαλυτικό μτφ Shevek).

Λεόν

μένα οφείλουν να είναι διαθέσιμες σε αποθήκες μεγάλης κλίμακας με ενισχυμένο σημασιολογικό περιεχόμενο ώστε να επιτραπεί στην ανάλυση να εκπληρώσει το καθήκον της».

Αυτό ακριβώς έλειπε από τις μυστικές υπηρεσίες την δεκαετία του '90, μια μηχανή αναζήτησης ενός πραγματικού ωκεανού κλεμμένων δεδομένων και πληροφοριών. Αυτό ακριβώς προσέφερε η συνεργασία πανεπιστημιακών όλων των πεδίων των επιστημών της πληροφορικής το 1993 με το έργο Massive Digital Data Systems MMDS (*Συστήματα Ογκωδών Ψηφιακών Δεδομένων*). Το 1995 οι μελλοντικοί ιδρυτές της Google, ο Λόρεντζ Πέιτζ και ο Σεργκέι Μπριν, λαμβάνουν δυο επιχορηγήσεις, η μια για την ανάπτυξη της μεγαβιβλιοθήκης με την χρήση του διαδικτύου ως ραχοκοκαλιάς και η δεύτερη για την επεξεργασία των αναζητήσεων των χρηστών, η οποία χρηματοδοτήθηκε από την MMDS. Το χαλί είχε στρωθεί για τα καλά.

Οι αποκαλύψεις του ***Έντουαρντ Σνόουντεν***, που εργαζόταν για τη CIA με την ιδιότητα ενός υψηλά αμειβόμενου τεχνικού συνεργάτη στην υπηρεσία παρακολουθήσεων της NSA (***National Security Agency, Εθνική Υπηρεσία Ασφάλειας των ΗΠΑ***) τον Ιούνιο του 2013, πραγματοποιήθηκαν με την διοχέτευση άκρως απόρρητων δεδομένων, που είχε στην κατοχή του, στην εφημερίδα ***the Guardian***, καθώς η ***Washington Post*** στην οποία είχε απευθυνθεί αρχικά αρνήθηκε την πλήρη δημοσιοποίησή τους.

Ο ***Σνόουντεν*** δημοσιοποίησε πλήθος προγραμμάτων και δραστηριοτήτων παρακολούθησης των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών, που ξεκινούν από τις επικοινωνίες στις ΗΠΑ και φτάνουν στο παγκόσμιο Διαδίκτυο και τις παρεμβολές σε δίκτυα υπολογιστών στην Κίνα.

Στις 5 Ιούνη, η ***the Guardian*** δημοσίευσε μια άκρως απόρρητη εντολή του FISC (Foreign Intelligence Surveillance Court) που διέταζε ένα τμήμα της Verizon Communications να παρέχει σε «συνεχή καθημερινή βάση» με τα δεδομένα για όλα τα τηλεφωνήματα «***εντός των ΗΠΑ, περιλαμβανόμενων των τοπικών κλήσεων***» και των κλήσεων «***μεταξύ των ΗΠΑ και του εξωτερικού***». Στις 6 Ιούνη, η the Guardian και η Washington Post αποκάλυψαν την ύπαρξη του PRISM, ***ενός μυστικού προγράμματος ηλεκτρονικής παρακολούθησης της NSA, που επιτρέπει στην υπηρεσία να έχει άμεση πρόσβαση στα e-mail, τις αναζητήσεις και όλες τις άλλες δραστηριότητες στο Διαδίκτυο***. Στις 9 Ιούνη, η the Guardian

αποκάλυψε την ύπαρξη του Boundless Informant, ενός συστήματος συγκέντρωσης δεδομένων που «καταγράφει και ακόμη χαρτογραφεί ανά χώρα την τεράστια ποσότητα πληροφοριών που συλλέγει [η Εθνική Υπηρεσία Ασφάλειας] από τα δίκτυα υπολογιστών και τηλεπικοινωνιών». Στις 12 Ιούνη, η *South China Morning Post* αποκάλυψε ότι η NSA προέβαινε σε χάκινγκ στα δίκτυα υπολογιστών της Κίνας από το 2009. Τέλος, στις 17 Ιούνη, η *the Guardian* δημοσιοποίησε, ότι η Government Communications Headquarters (GCHQ), μια βρετανική μυστική υπηρεσία, είχε καταγράψει τις επικοινωνίες των πολιτικών στις Διασκέψεις των G-20 το 2009 στο Λονδίνο.

Η εφιαλτική έκταση αυτών των δραστηριοτήτων γίνεται φανερή και μόνο από το ότι, σύμφωνα με στοιχεία από το *Boundless Informant*, ένα μόνο κατασκοπευτικό πρόγραμμα συγκέντρωσε 97 δισεκατομμύρια πληροφορίες το Μάρτιο του 2013: 3 δις πληροφορίες από το εσωτερικό των ΗΠΑ, 14 δις από το Ιράν, 13,5 δις από το Πακιστάν, 12,7 δις από την Ιορδανία, 7,6 δις από την Αίγυπτο, 6,3 δις από την Ινδία και 3 δις από την Ευρώπη. Ακόμη, η βάση δεδομένων MAINWAY, που διατηρεί η NSA (η ύπαρξη της οποίας είχε αποκαλυφθεί ήδη από το 2006), περιέχει καταγραφές άνω των 1,9 τρισεκατομμυρίων τηλεφωνικών συνομιλιών.

Την ίδια στιγμή μια τρομακτική επέκταση σημειώνεται στις παγκόσμιες αγορές ***Βιομετρικών Δεδομένων και Τεχνητής Νοημοσύνης*** (AI). Η ίδια η αγορά βιομετρικών συστημάτων προβλέπεται ότι θα διπλασιάσει το τζίρο της από 33 δις δολάρια το 2019 σε 65,3 δισεκατομμύρια δολάρια έως το 2024. Σημαντικό μέρος της χρηματοδότησης κατευθύνεται στην ενίσχυση των δυνατοτήτων του συστήματος eu-LISA (***Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης***) που αναμένεται να παίξει κομβικό ρόλο στη διαχείριση και εφαρμογή της διαλειτουργικότητας των βάσεων δεδομένων για τον έλεγχο της κινητικότητας και της ασφάλειας.

Ανδρουλάκη ακούς;;;;

Συσπείρωση Αναρχικών

ΑΝΑΠΛΑΣΕΙΣ, ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑ

Μια συνοπτική παρουσίαση της αγοροπωλησίας της πλατείας Εξαρχείων

Η πολυπλοκότητα της έννοιας και της διαχείρισης του λεγόμενου ***δημόσιου χώρου*** έχει απασχολήσει νομικούς, εγκληματολόγους, αρχιτέκτονες, πολεοδόμους, οικονομολόγους, πολιτικές και αστυνομικές αρχές, επιχειρηματίες, συγκοινωνιολόγους, γεωγράφους και ιστορικούς με τις προσεγγίσεις άλλοτε να ξεκινούν από διαφορετικές ή αντιθετικές αφετηρίες και άλλοτε συγκλίνουσες. Οι ορισμοί του δημόσιου χώρου ποικίλουν, πρώτα απ' όλα, ακριβώς για τον παραπάνω λόγο. Σύμφωνα λόγου χάριν μ' έναν καθηγητή αρχιτεκτονικής, «*Δημόσιος Χώρος είναι αυτός που πρωτίστως ενθαρρύνει την ελεύθερη ανταλλαγή, την κοινωνική, όχι όμως την οικονομική ανταλλαγή, την ελεύθερη κοινωνία-επικοινωνία, μεταξύ αγνώστων. Ο δημόσιος χώρος είναι ο τύπος της ευσταθούς ή ασταθούς ισορροπίας μεταξύ τάξης και αταξίας της μεταβαλλόμενης οργάνωσης των αντιθέσεων*» (Πανέτσος Γ., 2002, *Διάλεξη στο συνέδριο η αρχιτεκτονική και η πόλη του 21ου αιώνα*, Αθήνα: Πρακτικά συνεδρίου, εκδόσεις ΤΕΕ, σελ.247). Ένας νομικός από την πλευρά του θα προσεγγίσει τα συνταγματικά «θεμέλια» του δημόσιου χώρου, την νομική του έννοια, τα φιλελεύθερα ή μη χαρακτηριστικά των νομικών ρυθμίσεων κανόνων, δικαιωμάτων κοκ. Δεν χρειάζεται, λοιπόν, δεύτερη σκέψη για να κατανοήσει κάποιος ότι οι κυρίαρχες αφηγήσεις, αριστερές ή δεξιές, προοδευτικές ή συντηρητικές, αλλά και οι εναλλακτικές είναι στρατευμένες, χωρίς άλλωστε να το κρύβουν σ' έναν κοινό στόχο: στην διαμόρφωση και τον έλεγχο του αστικού περιβάλλοντος, των λεγόμενων δημόσιων χώρων με εκείνους τους τρόπους, ώστε να εξασφαλίζεται η κρατική

Η Πλατεία

λοιπόν, η λεπτομερής απεικόνιση των εκάστοτε συμβολισμών μπορεί να μας διαφεύγει, σίγουρα η ουσία και η βάση τους δεν μπορεί να έχει αρκετά μεγάλη απόκλιση από την πραγματικότητα, αν κάποιος γνωρίζει στο ελάχιστο το ποιόν των εκάστοτε πλευρών.

Έχει πολύ σωστά αναφερθεί, πως η πολιτική είναι η τέχνη της εξαπάτησης. Μέσα, λοιπόν, από αυτή την ιδιότητα διαχειρίζεται και τα σύμβολα, νοηματοδοτώντας τα, καταστρέφοντας τα και επανανοηματοδοτώντάς τα, πάντα προς όφελος της εξουσίας. Οι μύθοι και οι συμβολισμοί έχουν πολύ μεγάλη σημασία για τις ανθρώπινες κοινωνίες και γι' αυτό η κρατική εξουσία δίνει μεγάλο βάρος στην διαχείρισή τους. Μέσα από την οικονομική

λούν δομικό παράγοντα στην εύρυθμη λειτουργία μιας πόλης. Σε βασικό θεωρητικό επίπεδο, η ταχύτητα στην μετακίνηση του ολοένα και αυξανόμενου πληθυσμού, έχει αντίκτυπο στην παραγωγή. Το κυριότερο, όμως, είναι πως μέσα από τις (όσο το δυνατόν περισσότερο) ελεγχόμενες διόδους μετακίνησης, γίνεται εφικτό να οργανωθεί όχι απλά μια "παρακολούθηση υπόπτου", αλλά και η αντιμετώπιση "κοινωνικών ταραχών". [...] Το κάθε τι έχει τον ρόλο του, μέσα στα πλαίσια του χωροταξικού εκσυγχρονισμού της πόλης».[2]

Πολλές από τις ιδέες που υλοποιούνται σήμερα διατυπώθηκαν πριν 15, 20 και 30 χρόνια. Η δε πεζοδρόμηση της Πανεπιστημίου, υπόλειμμα της οποίας είναι ο πεζόδρομος Μπακογιάννη, αποτελεί έναν παλαιότερο σχεδιασμό. Εννοείται, πως η ανάπλαση της πλατείας Εξαρχείων με την κατασκευή σταθμού μετρό, καθώς και του Στρέφη, ουσιαστικά είναι η προέκταση της πεζοδρόμησης της Πανεπιστημίου και της ενοποίησης του ΕΜΠ με το αρχαιολογικό μουσείο.

Το παζλ για τις αναπλάσεις και δη για το κέντρο της Αθήνας, είναι πάντα σύνθετο. Δεν υπάρχει μόνο κράτος και «αγωνιζόμενοι άνθρωποι», αλλά πλήθος μετεχόντων: αγορά, αυτοδιοίκηση, επαγγελματίες, ιδιοκτήτες κλπ. Οι μετέχοντες δεν είναι ισότιμοι και οι ζυμώσεις μεταξύ τους κρατούν αρκετά χρόνια. Ο κύκλος μιας ανάπλασης περιλαμβάνει σχεδιασμένη υποβάθμιση –εκδίωξη παλαιών ιδιοκτητών λόγω υποβάθμισης– αγορά ακινήτων από ομίλους, προώθηση σχεδίων ανάπλασης, κερδοσκοπία στα ακίνητα, εκ νέου υποβάθμιση κλπ. Ο κύκλος αυτός μπορεί να έχει διάρκεια μισό αιώνα ή και παραπάνω.

ελεύθερη κοινωνία επικοινωνία, μεταξύ αγνώστων. Ο δημόσιος χώρος είναι ο τύπος της ευσταθούς ή ασταθούς ισορροπίας μεταξύ τάξης και αταξίας της μεταβαλλόμενης οργάνωσης των αντιθέσεων» (Πανέτσος Γ., 2002, *Διάλεξη στο συνέδριο η αρχιτεκτονική και η πόλη του 21ου αιώνα*, Αθήνα: Πρακτικά συνεδρίου, εκδόσεις ΤΕΕ, σελ.247). Ένας νομικός από την πλευρά του θα προσεγγίσει τα συνταγματικά «θεμέλια» του δημόσιου χώρου, την νομική του έννοια, τα φιλελεύθερα ή μη χαρακτηριστικά των νομικών ρυθμίσεων κανόνων, δικαιωμάτων κοκ. Δεν χρειάζεται, λοιπόν, δεύτερη σκέψη για να κατανοήσει κάποιος ότι οι κυρίαρχες αφηγήσεις, αριστερές ή δεξιές, προοδευτικές ή συντηρητικές, αλλά και οι εναλλακτικές είναι στρατευμένες, χωρίς άλλωστε να το κρύβουν σ' έναν κοινό στόχο: στην διαμόρφωση και τον έλεγχο του αστικού περιβάλλοντος, των λεγόμενων δημόσιων χώρων με εκείνους τους τρόπους, ώστε να εξασφαλίζεται η κρατική βούληση να ορίζει την κίνηση σωμάτων, εμπορευμάτων, πολιτισμικών ή μη. Η ελευθερία λόγου χάριν των συναθροίσεων είναι απλά μια δημοκρατική καρικατούρα, καθώς ορίζονται με αυστηρότητα οι «προϋποθέσεις» στ' όνομα της «δημόσιας τάξης και ασφάλειας».

Αναπόφευκτα, λοιπόν, οι λεγόμενοι δημόσιοι χώροι «κουβαλούν» ή σημαδεύονται από συμβολισμούς με πολύ διαφορετικό κοινωνικό, πολιτικό, ή πολιτισμικό πρόσημο. Ορισμένοι από αυτούς είτε κατακλύζονται από συμβολισμούς είτε είναι οι ίδιοι σύμβολα. Η πρόσληψη, η χρήση, η συνεχής επανοηματοδότηση των συμβόλων είτε ατομικά είτε συλλογικά, η ιστορικότητα τους, οδηγεί στην δημιουργία μιας μυθικότητας παρά την δεδομένη σύγκρουση μεταξύ διαφορετικών ιδεολογιών που ερίζουν τον ίδιο δημόσιο χώρο. Για παράδειγμα, η πλατεία Συντάγματος ενώ για το κράτος συμβολίζει την ισχύ, το εκάστοτε πολίτευμα, τους θεσμούς κ.λπ., για το ανταγωνιστικό κίνημα συμβολίζει τους αγώνες του για ένα καλύτερο πολίτευμα με φόντο το νεοκλασικό κτήριο του κοινοβουλίου, που είναι σε «λάθος χέρια» και πάει τον «λαό» στραβά. Για τους αναρχικούς, η πλατεία συμβολίζει την εξουσία που εκπορεύεται από το κτήριο του κοινοβουλίου και ο αναρχικός οραματισμός ανέκαθεν περιελάβανε το ίδιο κτήριο στις φλόγες και την πλατεία σε κατάσταση εξέγερσης. Βέβαια, ακόμα και τα παραπάνω έχουν φιλτραριστεί από την προσωπική ματιά του γράφοντα αυτού του άρθρου, κάνοντας ακόμα πιο περίπλοκο τον ακριβή συμβολισμό του συγκεκριμένου δημόσιου χώρου. Ενώ,

Η Πλατεία

λοιπόν, η λεπτομερής απεικόνιση των εκάστοτε συμβολισμών μπορεί να μας διαφεύγει, σίγουρα η ουσία και η βάση τους δεν μπορεί να έχει αρκετά μεγάλη απόκλιση από την πραγματικότητα, αν κάποιος γνωρίζει στο ελάχιστο το ποιόν των εκάστοτε πλευρών.

Έχει πολύ σωστά αναφερθεί, πως η πολιτική είναι η τέχνη της εξαπάτησης. Μέσα, λοιπόν, από αυτή την ιδιότητα διαχειρίζεται και τα σύμβολα, νοηματοδοτώντας τα, καταστρέφοντας τα και επανανοηματοδοτώντάς τα, πάντα προς όφελος της εξουσίας. Οι μύθοι και οι συμβολισμοί έχουν πολύ μεγάλη σημασία για τις ανθρώπινες κοινωνίες και γι' αυτό η κρατική εξουσία δίνει μεγάλο βάρος στην διαχείρισή τους. Μέσα από την οικονομική επιστήμη, βλέπουμε πως κάθε τόπος είναι σημαντικός για μια δραστηριότητα. **Η οικονομική δραστηριότητα ενός τόπου καθορίζεται από πολλούς παράγοντες, που συνήθως ξεπερνούν τα όρια και πολλές φορές τις επιθυμίες των κατοίκων του και οι αποφάσεις που λαμβάνονται εξυπηρετούν κυρίως ευρύτερα συμφέροντα, παρ' ότι παρουσιάζονται ως θετικές και για τους κατοίκους.** Συνήθως με την εκάστοτε απόφαση αλλαγής της οικονομικής δραστηριότητας μιας περιοχής έρχεται και η ανάπλαση. Μέσα από τις αναπλάσεις των πόλεων γκρεμίζονται (ή συντηρούνται) παλιά σύμβολα και προστίθενται νέα, σύμφωνα με την νέα κρατική ιδεολογία για την περιοχή. **Έτσι, η ανάπλαση είναι λιγότερο ένα τεχνικό έργο και περισσότερο μια αποτύπωση της κρατικής ιδεολογίας και σχεδιασμών στον εκάστοτε αστικό χώρο.**

Η εξελισσόμενη ανάπλαση του κέντρου της Αθήνας είναι ουσιαστικά η συνέχεια των Ολυμπιακών αναπλάσεων, οι οποίες διακόπηκαν λόγω οικονομικής συγκυρίας και προτεραιοποίησης άλλων ζητημάτων. Οι αναρχικοί από τότε είχαμε εντοπίσει τις κοινωνικές αλλαγές που θα επιφέρουν οι Ολυμπιακές αναπλάσεις στον λεγόμενο δημόσιο χώρο: *«Με αυτό τον τρόπο εισέβαλαν στις ζωές όλων μας νέοι όροι όπως "ανάπλαση", "έργα υποδομής", "ανάπτυξη", "εξυπηρέτηση πολιτών με τα νέα εθνικά δίκτυα", "Αττικό Μετρό, Αττική Οδός" κτλ».*[1] *«Οι μεταφορές αποτε-*

1. Αναρχικός πυρήνας Άρνηση: *OLYMPIC GAMES ATHENS 2004, Η επιβολή του «ελληνικού» κράτους και το πανηγύρι των αφεντικών*, Διαδρομή Ελευθερίας, φ.18, Οκτώβριος 2003.

ρο σχεδιασμό. Εννοείται, πως η ανάπλαση της πλατείας Εξαρχείων με την κατασκευή σταθμού μετρό, καθώς και του Στρέφη, ουσιαστικά είναι η προέκταση της πεζοδρόμησης της Πανεπιστημίου και της ενοποίησης του ΕΜΠ με το αρχαιολογικό μουσείο.

Το παζλ για τις αναπλάσεις και δη για το κέντρο της Αθήνας, είναι πάντα σύνθετο. Δεν υπάρχει μόνο κράτος και «αγωνιζόμενοι άνθρωποι», αλλά πλήθος μετεχόντων: αγορά, αυτοδιοίκηση, επαγγελματίες, ιδιοκτήτες κλπ. Οι μετέχοντες δεν είναι ισότιμοι και οι ζυμώσεις μεταξύ τους κρατούν αρκετά χρόνια. Ο κύκλος μιας ανάπλασης περιλαμβάνει σχεδιασμένη υποβάθμιση –εκδίωξη παλαιών ιδιοκτητών λόγω υποβάθμισης– αγορά ακινήτων από ομίλους, προώθηση σχεδίων ανάπλασης, κερδοσκοπία στα ακίνητα, εκ νέου υποβάθμιση κλπ. Ο κύκλος αυτός μπορεί να έχει διάρκεια μισό αιώνα ή και παραπάνω.

Πλατεία Εξαρχείων - Λόφος Στρέφη

Αναφέρουμε ξανά, πως η πλατεία Εξαρχείων και ο λόφος του Στρέφη, δεν μπορεί να ιδωθεί ξέχωρα από την ανάπλαση του Πεδίου Άρεως – αρχαιολογικού μουσείου – ΕΜΠ – Ακαδημίας – Πανεπιστημίου – Κολωνάκι. Οι σταθμοί του μετρό είναι παράγοντας κλειδί για τις αναπλάσεις. Τα Εξάρχεια είναι μια από τις παλιότερες γειτονιές της Αθήνας με πλούσια και αξιόλογη διακίνηση ιδεών που σημαδεύτηκε από την εξέγερση του Νοέμβρη του '73 μεταπολιτευτικά και ως τα τέλη της δεκαετίας του '90, ενώ η πλατεία Εξαρχείων ήταν κατά καιρούς τόπος σταθερής συνεύρεσης αναρχικών (ομάδων, συλλογικότητων, και ατόμων), αριστερών, άγριων νεολαίων, κλπ. μια γειτονιά όπου τα οδοφράγματα σηκώνονταν τόσο εύκολα και συχνά όσο πλήθαιναν οι ανυπότακτοι θαμώνες. Αιτία ήταν και η γειτνίαση της με το ΕΜΠ, στο οποίο φοιτούσαν τότε πλήθος φοιτητών, καθώς δεν είχαν ακόμα μεταφερθεί σημαντικές σχολές στην πανεπιστημιούπολη του Ζωγράφου.

Από το 2004, μετά από μια απόπειρα ανάπλασης της πλατείας από το δήμο Αθηναίων, ξεκινά η συστηματική και μεθοδευμένη υποβάθμιση της γύρω περιοχής, η οποία επιταχύνεται μετά το 2008 με την δράση συμμοριών και το εμπόριο ναρκωτικών να γιγαντώνονται, ενώ πυκνώνουν και σοβαρά περιστατικά επιθέσεων, βιασμών, ληστειών σε περαστικούς, μαχαιρωμάτων, αλλά και ξεκα-

2. Αναρχική Παρέμβαση: ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ (και όχι μόνο), Διαδρομή Ελευθερίας, φ.27, Ιούλιος- Αύγουστος 2004.

θαρίσματος λογαριασμών ανάμεσα σε ντόπιους και μη πρεζεμπόρους. Τα κανάλια δεν χάνουν ευκαιρία να συμπεριλάβουν στα δελτία τους τα κακώς κείμενα της γειτονιάς και να αναδεικνύουν το θέμα της «υποβάθμισης», κάνοντας λόγο και για το λεγόμενο άβατο που επικρατεί στην περιοχή. **Ο παλιός μύθος των αγωνιστικών Εξαρχείων ξεθωριάζει και στη θέση του μπαίνει ο νέος κρατικός μύθος του «άβατου των Εξαρχείων» που δήθεν δεν μπορεί να επέμβει η ΕΛΑΣ.** Το «άβατο» έγινε η κάλυψη για κάθε λογής αντικοινωνική συμπεριφορά από ντόπιους και μετανάστες, που προσκαλούνται να πλαισιώσουν, και μάλιστα κινηματικά, τις καταλήψεις μεταναστών και προσφύγων από το 2015, μετά και την ανοικτή προτροπή του Συριζα, προκαλώντας μεγάλες τριβές μεταξύ «αλληλέγγυων» και κατοίκων. Κινηματικές πολιτοφυλακές, ενίοτε επιδεικνύοντας τον οπλισμό τους, διεκδικούσαν τον περίφημο «ζωτικό τους χώρο», δυστυχώς με τα πλέον τραγικά αποτελέσματα. Όπως γράφαμε και παλαιότερα, μ' αφορμή «αγωνιστικά» πογκρόμ ενάντια στους εξαρτημένους θαμώνες των Εξαρχείων, το κράτος παραμένει το μεγάλο αφεντικό, είναι εκείνο που μοιράζει την τράπουλα, και όταν κάνει αριστερές «πλάτες», για την συντήρηση των επίσης περίφημων κινηματικών πόρων, το κάνει πάντα με το αζημίωτο.

Το τρίτο μνημόνιο (2015) περιλαμβάνει τη βραχυχρόνια μίσθωση. Τα Εξάρχεια οδεύουν σιγά σιγά προς έναν εναλλακτικό τουρισμό. Ο εναλλακτικός τουρισμός είναι και αυτός μια μορφή τουρισμού και μάλιστα αρκετά προσοδοφόρος. Τα Εξάρχεια την τελευταία δεκαετία σταδιακά μετατρέπονται σε μια εναλλακτική Πλάκα και προσελκύουν τουρίστες που διψούν για αγωνιστικό φολκλόρ... Η αγορά κατοικίας στην περιοχή έχει αρχίσει να γυρίζει σελίδα και σ' αυτή, εκτός από μεγάλα ξένα funds, επωφελούνται με διάφορους τρόπους και πολιτικές οικογένειες.

Η ιδέα του μετρό στα Εξάρχεια και πιο συγκεκριμένα στην πλατεία ωριμάζει μετά το 2009. Επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ και υπουργίας Χρ. Σπίρτζη, στις 6 Σεπτεμβρίου του 2018 μπήκε μπροστά η δημοπράτηση της γραμμής 4, στα συνοδευτικά σχέδια της οποίας φαίνεται ξεκάθαρα ότι η χάραξη προέβλεπε σταθμό Σπ. Τρικούπη και Στουρνάρη, επί της πλατείας Εξαρχείων. Όσο για τα συριζαίικα παραμύθια, περί εναλλακτι-

ντικό όπλο στην φαρέτρα τους, όπως αυτό του μετρό στην πλατεία, το οποίο έλαχε στον πάλαι ποτέ γραμματέα της ΚΝΕ και νυν υπουργό δημοσίας τάξης Θεοδωρικάκο. Έτσι, το κράτος φαίνεται πως όχι μόνο θα στρατοπεδεύσει στην πλατεία για πολλά χρόνια, αλλά, αν χρειαστεί, ακόμα και ΑΤ Πλατείας Εξαρχείων θα φτιάξει, για την «διασφάλιση» των έργων και της πλατείας!

Ο ρόλος της πειθάρχησης του «ανταγωνιστικού κινήματος» στον υγειονομικό ολοκληρωτισμό

Είναι, επίσης, σημαντικό να σημειωθεί πως η ανάπλαση του κέντρου ξεκινά εν μέσω λοκ ντάουν και σχεδόν ολοκληρωτικής πειθάρχησης στα κρατικά αυταρχικά-ολοκληρωτικά «υγειονομικά» μέτρα. Το λεγόμενο «ανταγωνιστικό κίνημα», όχι μόνο συμμορφώνεται ή δείχνει ανοχή στα πρωτοφανή αυταρχικά μέτρα, αλλά πολλές φορές γίνεται και η 5η φάλαγγα του κράτους, προτείνοντας ακόμα πιο σκληρά μέτρα και ποινές και πολεμώντας οποιαδήποτε προσπάθεια αντίδρασης απέναντι σ' αυτά. Οι απαγορεύσεις συναθροίσεων στις πλατείες για «υγειονομικούς» λόγους, καθώς και η επίδειξη δύναμης από το κράτος, πέραν της φωτεινής και εκκωφαντικής εξαίρεσης των συγκρουσιακών γεγονότων στην Νέα Σμύρνη, αποτελούν την πυξίδα για το δόγμα του νόμου και της τάξης, ακόμα και σε φαινομενικά ελεύθερους δημόσιους χώρους. **Μαζί με την επαναδιαπραγμάτευση των λεγόμενων ατομικών ελευθεριών και της ελευθερίας του σώματος που τέθηκαν από την εξουσία επί κορωναϊού και υιοθετήθηκαν από μέρος του «ανταγωνιστικού κινήματος», τέθηκαν**

τουριστικοποίηση όλου του ιστορικού κέντρου, που είναι διακηρυγμένος στόχος. Είναι πανευρωπαϊκή αυτή η τάση και μάλιστα έρχεται με σχετική καθυστέρηση στην Ελλάδα, που βουλιάζει μετά το 2015 από τουρίστες. Ακόμα και ο περιορισμός των διαδηλώσεων στη μια λωρίδα και η απόκτηση άδειας για την πραγματοποίηση πορείας, εντάσσεται, συν τοις άλλοις, στον «ευρωπαϊκό αέρα» και στον τουριστικοποιημένο πολιτισμό. Η αναβαθμισμένη εφαρμογή των παραπάνω ήταν οι συνεχόμενες απαγορεύσεις πορειών στην πλατεία των Εξαρχείων, αλλά και στο Σύνταγμα μ' αφορμή την απεργία του Γ. Μιχαηλίδη, ο οποίος αναγκάστηκε να την ...*αναστείλει, όχι να τερματίσει* (!!!) κακήν κακώς.

Το τρίτο μνημόνιο (2015) περιλαμβάνει τη βραχυχρόνια μίσθωση. Τα Εξάρχεια οδεύουν σιγά σιγά προς έναν εναλλακτικό τουρισμό. Ο εναλλακτικός τουρισμός είναι και αυτός μια μορφή τουρισμού και μάλιστα αρκετά προσοδοφόρος. Τα Εξάρχεια την τελευταία δεκαετία σταδιακά μετατρέπονται σε μια εναλλακτική Πλάκα και προσελκύουν τουρίστες που διψούν για αγωνιστικό φολκλόρ... Η αγορά κατοικίας στην περιοχή έχει αρχίσει να γυρίζει σελίδα και σ' αυτή, εκτός από μεγάλα ξένα funds, επωφελούνται με διάφορους τρόπους και πολιτικές οικογένειες.

Η ιδέα του μετρό στα Εξάρχεια και πιο συγκεκριμένα στην πλατεία ωριμάζει μετά το 2009. Επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ και υπουργίας Χρ. Σπίρτζη, στις 6 Σεπτεμβρίου του 2018 μπήκε μπροστά η δημοπράτηση της γραμμής 4, στα συνοδευτικά σχέδια της οποίας φαίνεται ξεκάθαρα ότι η χάραξη προέβλεπε σταθμό Σπ. Τρικούπη και Στουρνάρη, επί της πλατείας Εξαρχείων. Όσο για τα συριζαίικα παραμύθια, περί εναλλακτικών λύσεων που πλασάρει ο συριζαίος καθηγητής του ΕΜΠ και επικεφαλής της δημοτικής παράταξης του Πειραιά «Ανοικτή Πόλη» Μπελαβίλας, παραμένουν παραμύθια. Ο σταθμός θα γίνει στην πλατεία, κυρίως για λόγους κρατικού γοήτρου. Το κρατικό γόητρο προηγείται του ορθολογισμού. Το κράτος έχει την ευκαιρία, με αφορμή το μετρό, να αποκλείσει την πλατεία και να οδεύσει προς την λεγόμενη «τελική λύση» «καθαρίζοντας τα Εξάρχεια». Όλα τα προηγούμενα χρόνια, οι υπουργοί δημόσιας τάξης και οι κάθε Αρκουδέδες των επιχειρήσεων αρετής δεν είχαν ποτέ ένα τόσο σημα-

δύναμης από το κράτος, πέραν της φωτεινής και εκκωφαντικής εξαίρεσης των συγκρουσιακών γεγονότων στην Νέα Σμύρνη, αποτελούν την πυξίδα για το δόγμα του νόμου και της τάξης, ακόμα και σε φαινομενικά ελεύθερους δημόσιους χώρους. **Μαζί με την επαναδιαπραγμάτευση των λεγόμενων ατομικών ελευθεριών και της ελευθερίας του σώματος που τέθηκαν από την εξουσία επί κορωναϊού και υιοθετήθηκαν από μέρος του «ανταγωνιστικού κινήματος», τέθηκαν**

υπό νέα διαπραγμάτευση και οι έννοιες του δημόσιου χώρου, καθώς και οι συλλογικές ελευθερίες μέσα σ' αυτόν. Η «περίοδος κορωναϊού» στάθηκε εξαίσια ευκαιρία για την επιτάχυνση των σχεδιασμών του κράτους στους λεγόμενους δημόσιους χώρους. Μέσα σ' αυτό το τραγικό κλίμα, το κράτος προχωρά «με τα σκυλιά δεμένα» σε μια ευρείας κλίμακας ανάπλαση του κέντρου της Αθήνας που περιλαμβάνει και το άλλοτε «άβατο των Εξαρχείων». Τα τρία χρόνια, πρώτα απ' όλα ιδεολογικών συνθηκολογήσεων από πλευράς «ανταγωνιστικού κινήματος», φαίνεται να είναι **θαυμάσια ευκαιρία** για το προχώρημα των σχεδίων ανάπλασης και μάλιστα σε ταυτόχρονα μέτωπα (πλατεία Εξαρχείων - λόφος Στρέφη, Πανεπιστημίου κ.λπ.).

Στόχος των αναπλάσεων είναι η τουριστικοποίηση όλου του ιστορικού κέντρου, που είναι διακηρυγμένος στόχος. Είναι πανευρωπαϊκή αυτή η τάση και μάλιστα έρχεται με σχετική καθυστέρηση στην Ελλάδα, που βουλιάζει μετά το 2015 από τουρίστες. Ακόμα και ο περιορισμός των διαδηλώσεων στη μια λωρίδα και η απόκτηση άδειας για την πραγματοποίηση πορείας, εντάσσεται, συν τοις άλλοις, στον «ευρωπαϊκό αέρα» και στον τουριστικοποιημένο πολιτισμό. Η αναβαθμισμένη εφαρμογή των παραπάνω ήταν οι συνεχόμενες απαγορεύσεις πορειών στην πλατεία των Εξαρχείων, αλλά και στο Σύνταγμα μ' αφορμή την απεργία του Γ. Μιχαηλίδη, ο οποίος αναγκάστηκε να την *...αναστείλει, όχι να τερματίσει* (!!!) κακήν κακώς.

Το σκηνικό έχει στηθεί προσεχτικά από καιρό, μετέχοντας σ' αυτό, ηθελημένα ή μη, ένα πολύπλοκο σύμπλεγμα διαφορετικών τάσεων που περιλαμβάνει εκτός από το κράτος, την αγορά, την αυτοδιοίκηση, τους επαγγελματίες, τους ιδιοκτήτες, τους αγοραστές, τους κατοίκους, τα ΜΜΕ, τους «αγωνιζόμενους» κλπ. **Όλα στήθηκαν σταδιακά, έτσι όπως πολλά αποδομήθηκαν σταδιακά στον τομέα της αντίστασης.** Όλοι συντέλεσαν λίγο ή πολύ, άθελα ή ηθελημένα, ώστε ο συμβολισμός, ο μύθος, η καθημερινότητα και η οικονομική δραστηριότητα στην γειτονιά των Εξαρχείων να αλλάξει σύμφωνα με το κρατικό αφήγημα. Ο εναλλακτικός «επαναστατικός» τουρισμός, η «αναβάθμιση» σε γειτονιά βραχυχρόνιας μίσθωσης, τα τυπωμένα στιχάκια της Κατερίνας, του Νικόλα και του Παύλου σε μπλούζες και σε social media, το αφήγημα της καλύτερης ποιότητας της ζωής, που είναι αγουροξυπνημένο και χωμένο σε λαγούμια του μετρό με ένα ποτήρι καφέ στο χέρι, το ξήλωμα του αγάλματος της πλατείας, είναι ο μύθος, τα σύμβολα και η βαριά πραγματικότητα της πλακόστρωσης, που πέφτει και καλύπτει μια ολόκληρη εποχή.

Προς το παρόν οι αντιστάσεις μοιάζουν εγκλωβισμένες στο «έδαφος» του μύθου των Εξαρχείων. Και όμως, η εξουσία μοιάζει άλλο τόσο ανασφαλής, παρ' ότι γνωρίζει ότι τα κάστρα πέφτουν πάντα από μέσα. Ή μήπως όχι;;;

Ανυπόλυτος

ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΑΛΛΑΖΕΙ -
ΚΑΛΠΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Επιτέλους προέκυψε επιστημονική συναίνεση ότι η υπερθέρμανση του πλανήτη λαμβάνει χώρα ως αποτέλεσμα της αλόγιστης εξάπλωσης των βιομηχανιών και μάλιστα με τρομερές συνέπειες για τη ζωή στον πλανήτη Γη. Οι προσπάθειες των εταιριών να δωροδοκήσουν επιστήμονες ώστε να υποστηρίξουν το αντίθετο προσελκύουν όλο και λιγότερους αποδέκτες. Αυτό είναι ιδιαίτερα ενδεικτικό δεδομένου του πόσοι ερευνητές εξαρτώνται από την υποστήριξη της βιομηχανίας. Φυσικά, αντί να ασχολούνται με το γεγονός αυτό καθαυτό, οι κυβερνήσεις και οι φιλελεύθεροι περιβαλλοντολόγοι προωθούν εταιρικές απαντήσεις στα προβλήματα που θέτει η κλιματική αλλαγή.

Αν πραγματικά πιστεύαμε αυτό που μας λένε οι επιστήμονες σχετικά με την υπερθέρμανση του πλανήτη, τα πυροσβεστικά οχήματα κάθε πυροσβεστικής υπηρεσίας θα έβαζαν τις σειρήνες τους να ηχήσουν και θα έτρεχαν μέχρι το πλησιέστερο εργοστάσιο για να σβήσουν τους φούρνους του. Κάθε μαθητής γυμνασίου θα έτρεχε στον θερμοστάτη της κάθε τάξης, θα τον έσβηνε και θα τον ξήλωνε από τον τοίχο, και έπειτα θα κατευθυνόταν στο πάρκινγκ για να σκίσει λάστιχα αυτοκινήτων. Κάθε υπεύθυνος γονέας των προαστίων θα φορούσε προστατευτικά γάντια και θα περπατούσε γύρω από το τετράγωνο τραβώντας τους ηλεκτρικούς μετρητές από τα κουτιά του οργανισμού ηλεκτρικής ενέργειας και-

«ενημέρωσης», αντί από τον κόσμο που βλέπουν, ακούν και μυρίζουν, αυτοί οι άνθρωποι είναι βέβαιο ότι θα καταστρέψουν οτιδήποτε αγγίζουν. Αυτή ακριβώς η αποξένωση είναι η ρίζα του προβλήματος, η καταστροφή του περιβάλλοντος απλώς προκύπτει από αυτό το γεγονός.

Όταν τα περιθώρια κέρδους είναι πιο αληθινά από τα έμβια όντα, όταν οι καιρικές συνθήκες είναι πιο πραγματικές από τους πρόσφυγες που φεύγουν για να γλιτώσουν από τυφώνες, όταν οι συμφωνίες ανώτατων ορίων των εκπομπών ρύπων είναι πιο πραγματικές από τις νέες οικοδομές στις γειτονιές μας, ο κόσμος έχει ήδη παραδοθεί με την βούλα για ολοκληρωτική καταστροφή. Η κλιματική κρίση δεν είναι ένα γεγονός που μπορεί να συμβεί, που

τα ανακύκλωσης, τις βιολογικές υπερτροφές. Ξεχάστε τη νέα νομοθεσία, μαζί με κάθε άλλη αναποτελεσματική, ανεπαρκή απάντηση που περιλαμβάνει ψηφοδέλτια, ψηφίσματα διαμαρτυρίας ή κάποιο άλλο πληρεξούσιο. Η μόνη μας ελπίδα είναι να πολεμήσουμε με τα ίδια μας τα χέρια, να ορθώσουμε το ανάστημά μας στο έδαφος που βρίσκεται κάτω από τα πόδια μας – **ανακαλύπτοντας εκ νέου την διεργασία του τι σημαίνει να είσαι κομμάτι της Γης, κομμάτι του Σύμπαντος, ότι εξελίσσεσαι μαζί τους, και αυτά εξελίσσονται μαζί σου,** και όχι ότι είσαι κυρίαρχος –τίνος πράγματος άραγε;– και διαχωρισμένος από όλα αυτά. Κάθε δέντρο που προσπαθούν να κόψουν, μπορούμε να τους σταματήσουμε. Κάθε δηλητήριο που προσπαθούν να απε-

γικό» σε μερικά από αυτά και ανεβάστε την τιμή –μεμιάς, αυτό που κάποτε θεωρούταν δεδομένο σε κάθε λαχανικό είναι ξαφνικά ένα πλεονέκτημα πώλησης! Η καταναλωτική κουλτούρα καταβροχθίζει τον πλανήτη; Ώρα για μια σειρά προϊόντων φιλικών προς το περιβάλλον, που εξαγυρώνουν τις ενοχές και τις καλές προθέσεις ώστε να κινηθούν περισσότερα τεμάχια.

Εφ' όσον το να είσαι «βιώσιμος» είναι προνόμιο που προορίζεται για τους πλούσιους, η κρίση μπορεί μόνο να ενταθεί. Τόσο το καλύτερο για όσους κάνουν επενδύσεις σε αυτό.

Η Λύση των Συντηρητικών

Πολλοί συντηρητικοί αρνούνται ότι η κοινωνία μας προκαλεί υπερθέρμανση του πλανήτη. Φυσικά, κάποιοι δεν πιστεύουν ακόμα στην εξέλιξη των ειδών. Αλλά αυτό που πιστεύουν οι ίδιοι είναι ασήμαντο. Τους απασχολεί περισσότερο το ερώτημα τι είναι κερδοφόρο να πιστεύουν οι άλλοι. Για παράδειγμα, όταν η Διακυβερνητική Επιτροπή του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή δημοσίευσε την έκθεσή της το 2007, μια δεξαμενή σκέψης, χρηματοδοτούμενη από την Exxon-Mobil που συνδέεται με την κυβέρνηση Μπους, προσέφερε πάνω από 10.000$ σε οποιονδήποτε επιστήμονα θα αμφισβητούσε τα ευρήματά της.

Δηλαδή, ορισμένοι θεωρούν καλύτερη επένδυση να δωροδοκούν ειδικούς για να

ηγεις και οι φιλελεύθεροι περιβαλλοντολόγοι προωθούν εταιρικές απαντήσεις στα προβλήματα που θέτει η κλιματική αλλαγή.

Αν πραγματικά πιστεύαμε αυτό που μας λένε οι επιστήμονες σχετικά με την υπερθέρμανση του πλανήτη, τα πυροσβεστικά οχήματα κάθε πυροσβεστικής υπηρεσίας θα έβαζαν τις σειρήνες τους να ηχήσουν και θα έτρεχαν μέχρι το πλησιέστερο εργοστάσιο για να σβήσουν τους φούρνους του. Κάθε μαθητής γυμνασίου θα έτρεχε στον θερμοστάτη της κάθε τάξης, θα τον έσβηνε και θα τον ξήλωνε από τον τοίχο, και έπειτα θα κατευθυνόταν στο πάρκινγκ για να σκίσει λάστιχα αυτοκινήτων. Κάθε υπεύθυνος γονέας των προαστίων θα φορούσε προστατευτικά γάντια και θα περπατούσε γύρω από το τετράγωνο τραβώντας τους ηλεκτρικούς μετρητές από τα κουτιά του οργανισμού ηλεκτρικής ενέργειας κοινής ωφελείας που βρίσκονται πίσω από τα σπίτια και τα κτιριακά συγκροτήματα. Κάθε υπάλληλος βενζινάδικου θα πατούσε το κουμπί έκτακτης ανάγκης για να κλείσει τις αντλίες, να κόψει τις μάνικες και να κολλήσει τις κλειδαριές στις πόρτες, κάθε εταιρεία άνθρακα και πετρελαίου θα άρχιζε αμέσως να θάβει το αχρησιμοποίητο προϊόν της από όπου κι αν προερχόταν –χρησιμοποιώντας φυσικά μονάχα τους μύες των χεριών των υπαλλήλων.

Αλλά φαίνεται ότι δεν έχουμε καμία διάθεση να κατανοήσουμε τι συμβαίνει. Και όσο συνεχίζεται αυτό, θα είμαστε όλο και περισσότερο ανίσχυροι να το σταματήσουμε.

Όσοι μαθαίνουν για την καταστροφή του περιβάλλοντος από τα βιβλία ή το διαδίκτυο δεν μπορούν να ελπίζουν ότι θα σώσουν κάτι. Ο αποδεκατισμός του φυσικού κόσμου συμβαίνει γύρω μας αιώνες τώρα. Χρειάζεται να βρίσκεσαι σε μια ιδιαίτερη κατάσταση τυφλότητας για να οδηγείς κάθε μέρα δίπλα σε κομμένα δέντρα, φουγάρα που ξερνούν καπνό και στρέμματα ασφάλτου, χωρίς να προσέξεις ότι κάτι συμβαίνει, μέχρι να εμφανιστεί στην εφημερίδα. **Οι άνθρωποι, των οποίων η πραγματικότητα χτίζεται από τα άρθρα των μέσων «ενημέρωσης», αντί από τον κόσμο που βλέπουν, ακούν και μυρίζουν, αυτοί οι άνθρωποι είναι βέβαιο ότι θα καταστρέψουν οτιδήποτε αγγίζουν. Αυτή ακριβώς η αποξένωση είναι η ρίζα του προβλήματος, η καταστροφή του περιβάλλοντος απλώς προκύπτει από αυτό το γεγονός.**

Όταν τα περιθώρια κέρδους είναι πιο αληθινά από τα έμβια όντα, όταν οι καιρικές συνθήκες είναι πιο πραγματικές από τους πρόσφυγες που φεύγουν για να γλιτώσουν από τυφώνες, όταν οι συμφωνίες ανώτατων ορίων των εκπομπών ρύπων είναι πιο πραγματικές από τις νέες οικοδομές στις γειτονιές μας, ο κόσμος έχει ήδη παραδοθεί με την βούλα για ολοκληρωτική καταστροφή. Η κλιματική κρίση δεν είναι ένα γεγονός που μπορεί να συμβεί, που φαίνεται κάπου να παραμονεύει στο μέλλον, είναι το γνώριμο σκηνικό της καθημερινότητάς μας. Η αποψίλωση των δασών δεν λαμβάνει χώρα μόνο σε εθνικά δάση ή ξένες ζούγκλες. Είναι τόσο αληθινή σε κάθε εμπορικό κέντρο στο Οχάιο όσο και στην καρδιά του Αμαζονίου. Ο βούβαλος τριγυρνούσε ακριβώς εδώ. Η αποσύνδεσή μας από την γη είναι καταστροφική, είτε ανεβαίνει η στάθμη της θάλασσας, είτε όχι, είτε η ερημοποίηση και ο λιμός που σαρώνει άλλες ηπείρους έχουν φτάσει ακόμα σε εμάς, είτε όχι.

Ως συνήθως, οι άνθρωποι που μας έφεραν αυτήν εδώ την κρίση είναι πρόθυμοι να εξηγήσουν ότι έχουν τα καλύτερα προσόντα για να την αντιμετωπίσουν. Αλλά δεν υπάρχει λόγος να πιστεύουμε ότι τα κίνητρα ή οι μέθοδοί τους έχουν αλλάξει. Το αποτέλεσμα είναι ότι το κάπνισμα προκαλεί καρκίνο, αλλά εξακολουθούν να προσπαθούν να μας πουλήσουν τσιγάρα με χαμηλή περιεκτικότητα σε πίσσα.

Ξεχάστε την πυρηνική ενέργεια, την ηλιακή ενέργεια, τον καθαρό άνθρακα και τις ανεμογεννήτριες. Ξεχάστε την εμπορία άνθρακα, τα βιοκαύσιμα, τα προγράμματα ανακύκλωσης, τις βιολογικές υπερτροφές. Ξεχάστε τη νέα νομοθεσία, μαζί με κάθε άλλη αναποτελεσματική, ανεπαρκή απάντηση που περιλαμβάνει ψηφοδέλτια, ψηφίσματα διαμαρτυρίας ή κάποιο άλλο πληρεξούσιο. Η μόνη μας ελπίδα είναι να πολεμήσουμε με τα ίδια μας τα χέρια, να ορθώσουμε το ανάστημά μας στο έδαφος που βρίσκεται κάτω από τα πόδια μας – **ανακαλύπτοντας εκ νέου την διεργασία του τι σημαίνει να είσαι κομμάτι της Γης, κομμάτι του Σύμπαντος, ότι εξελίσσεσαι μαζί τους, και αυτά εξελίσσονται μαζί σου,** και όχι ότι είσαι κυρίαρχος –τίνος πράγματος άραγε;– και διαχωρισμένος από όλα αυτά. Κάθε δέντρο που προσπαθούν να κόψουν, μπορούμε να τους σταματήσουμε. Κάθε δηλητήριο που προσπαθούν να απελευθερώσουν στην ατμόσφαιρα, μπορούμε να τους εμποδίσουμε. Κάθε νέα «βιώσιμη» τεχνολογία που εισάγουν, μπορούμε να την ξεσκεπάσουμε.

Δεν πρόκειται να σταματήσουν να καταστρέφουν τον πλανήτη μέχρι να τους κάνουμε πολύ δαπανηρό το να συνεχίσουν αυτήν την πρακτική. Όσο πιο γρήγορα το κάνουμε, τόσο το καλύτερο.

Και τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται καυτά!

Παράρτημα:
Οδηγός πεδίου για ψευδείς λύσεις

Η Εταιρική Λύση

Εκεί που οι άλλοι βλέπουν δυσκολίες και τραγωδίες, οι επιχειρηματίες βλέπουν μια ευκαιρία για οικονομικό κέρδος. Βάζοντας την ένδειξη «πράσινο» στα αέρια του θερμοκηπίου και την ένδειξη «οικολογικό» στην οικονομία, υποδέχονται την αποκάλυψη με ανοιχτά πορτοφόλια. Οι φυσικές καταστροφές καταστρέφουν κοινότητες; Αυτό είναι υπέροχο – πουλήστε στους επιζώντες-πληγέντες βοήθεια και δημιουργήστε πολυτελή κτιριακά συγκροτήματα εκεί όπου ζούσαν. Είναι τα τρόφιμα μολυσμένα με τοξίνες; Κολλήστε την ταμπέλα «βιολο-

σεις σε αυτό.

Η Λύση των Συντηρητικών

Πολλοί συντηρητικοί αρνούνται ότι η κοινωνία μας προκαλεί υπερθέρμανση του πλανήτη. Φυσικά, κάποιοι δεν πιστεύουν ακόμα στην εξέλιξη των ειδών. Αλλά αυτό που πιστεύουν οι ίδιοι είναι ασήμαντο. Τους απασχολεί περισσότερο το ερώτημα τι είναι κερδοφόρο να πιστεύουν οι άλλοι. Για παράδειγμα, όταν η Διακυβερνητική Επιτροπή του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή δημοσίευσε την έκθεσή της το 2007, μια δεξαμενή σκέψης, χρηματοδοτούμενη από την Exxon-Mobil που συνδέεται με την κυβέρνηση Μπους, προσέφερε πάνω από 10.000$ σε οποιονδήποτε επιστήμονα θα αμφισβητούσε τα ευρήματά της.

Δηλαδή, ορισμένοι θεωρούν καλύτερη επένδυση να δωροδοκούν ειδικούς για να αρνηθούν ότι συμβαίνει οτιδήποτε από το να λάβουν μέτρα για να αποτρέψουν την καταστροφή. Καλύτερα η αποκάλυψη να μας βρει όσο θα βρισκόμαστε σε άγνοια, εφ' όσον αυτοί θα μπορούν να διατηρήσουν τα κέρδη τους για έναν ακόμη χρόνο. Πιο σύντομα θα έρθει το τέλος της ζωής στη Γη, παρά η δυνατότητα ζωής πέρα από την κρατική αντίληψη και κυριαρχία!

Η λύση των Φιλελεύθερων

Ορισμένοι από τους καλοθελητές θα ήθελαν να διεκδικήσουν τα εύσημα για το γεγονός ότι έστρεψαν την προσοχή του κοινού στην υπερθέρμανση του πλανήτη, παρ' όλο που οι ριζοσπάστες το διαλαλούσαν για δεκαετίες. Όμως, πολιτικοί, όπως ο Αλ Γκορ, δεν προσπαθούν να σώσουν το περιβάλλον τόσο, όσο να διασώσουν τα αίτια της καταστροφής του. Πιέζουν για την αναγνώριση της κρίσης από την κυβέρνηση και τις εταιρείες, επειδή η οικολογική κατάρρευση θα μπορούσε να αποσταθεροποιήσει το κυριαρχικό στερέωμα που έχουν κατασκευάσει, εάν τους πιάσει εξ απήνης. Οι μικρές θαυματουργές εταιρικές πρωτοβουλίες και τα κίνητρα κατέχουν τόσο σημαντική θέση στις λύσεις που προτείνουν.

Όπως οι συντηρητικοί συνάδελφοί τους,

οι φιλελεύθεροι θα προτιμούσαν να διακινδυνεύσουν να εξαφανιστούν μια ώρα αρχύτερα παρά να σκεφτούν την εγκατάλειψη του βιομηχανικού εκτρώματος, το οποίο ποτίζουν και εκτρέφουν συνεχώς και αδιαλείπτως! Απλώς, έχουν επενδύσει πολύ σε αυτό για να κάνουν διαφορετικά –παρατηρήστε τη μακροχρόνια σχέση της οικογένειας Gore με την Occidental Petroleum. Υπό αυτό το πρίσμα, η προσπάθειά τους να καταλάβουν τα ηνία του περιβαλλοντικού κινήματος μοιάζει ύποπτα με μια υπολογισμένη προσπάθεια να αποτραπεί μια πιο ρεαλιστική απάντηση στην κρίση.

Η Μαλθουσιανή Λύση

Μερικοί άνθρωποι αποδίδουν την κρίση στον υπερπληθυσμό –αλλά πόσους κατοίκους παραγκουπόλεων και γεωργούς, οι οποίοι ίσα που επιβιώνουν, πρέπει να αθροίσετε για να ισοφαρίσετε με τον οικολογικό αντίκτυπο ενός και μόνο στελέχους σε ανώτερη θέση;

Η Λύση των Σοσιαλιστών

Για αιώνες, οι σοσιαλιστές υπόσχονταν να παραχωρήσουν σε όλους «πρόσβαση στο βιοτικό επίπεδο της μεσαίας τάξης». Τώρα αποδεικνύεται ότι η βιόσφαιρα δεν μπορεί να υποστηρίξει ούτε καν μια μικρή μειοψηφία που θα ακολουθεί αυτόν τον τρόπο ζωής. Θα περίμενε κάποιος, από τους σοσιαλιστές, να προσαρμόσουν ανάλογα την αντίληψή τους για την ουτοπία. Αντίθετα, την έχουν απλώς εκσυγχρονίσει για να ταιριάζει με την τελευταία λέξη της καθεστηκυίας μόδας: ότι, δηλαδή, σήμερα κάθε εργαζόμενος αξίζει να τρώει βιολογικά προϊόντα και να ζει σε ένα «πράσινο» κτιριακό συγκρότημα. Αλλά αυτά τα προϊόντα εφευρέθηκαν μόνο ως ένα μαρκετίστικο τέχνασμα για να διαφοροποιήσουν τα εμπορεύματα υψηλής ποιότητας από τα «προλεταριακά» συνήθη αγαθά. Αν μπορείτε να οραματιστείτε μια κοινωνία χωρίς καταπιεζόμενους και καταπιεστές, μπορεί, επίσης, να στοχεύσετε σε ένα μέλλον στο οποίο θα μοιραζόμαστε τα αγαθά ενός ζωντανού φυσικού κόσμου, **τα οποία η Μητέρα Φύση τα παρέχει πλουσιοπάροχα και χωρίς διακρίσεις σε όλους**, αντί να τον τεμαχίσετε σε άψυχα εμπορεύματα.

Η λύση των Κομμουνιστών

Στην πράξη, ο μαρξισμός, ο λενινισμός και ο μαοϊσμός χρησίμευσαν ως βολικό μέσο για να τραβήξουν γρήγορα τα «υπανάπτυκτα έθνη» στη βιομηχανική εποχή, χρησιμοποιώντας την κρατική παρέμβαση για να «εκσυγχρονίσουν» λαούς που διατηρούσαν ακόμα μια διασύνδεση με τη γη, προτού τελικά τους ρίξουν απότομα στο περιθώριο της ελεύθερης αγοράς. Σήμερα, οργανωμένοι κομμουνιστές δεν έχουν ξεπεράσει τις χαζές διαβεβαιώσεις, ότι δήθεν η νέα διοίκηση θα φροντίσει για τα πάντα. Τραγουδήστε μαζί στο τραγούδι «Solidarity Forever» (*αλληλεγγύη για πάντα):

Αν οι εργάτες κατείχαν τα εργοστάσια, η κλιματική αλλαγή δεν θα υπήρχε! Όλος ο καπνός από όλα τα φουγάρα θα μετατρεπόταν σε αβλαβή ομίχλη...

Το παρακάτω κείμενο το βρήκαμε στο διαδίκτυο και έχει γραφτεί με αφορμή τις επονομαζόμενες διαδηλώσεις Fridays for the future. Πρόκειται για τις μαθητικές κινητοποιήσεις παγκόσμιου βεληνεκούς που αφορούν το κλίμα και τις κλιματικές αλλαγές, οι οποίες ξεκίνησαν τον Αύγουστο του 2018. Εμπνεύστρια τους ήταν η τότε μαθήτρια γυμνασίου Γκρέτα Τούνμπεργκ, η οποία αποφάσισε, αντί να παρακολουθήσει τα μαθήματά της, να διαδηλώσει μπροστά από το σουηδικό κοινοβούλιο με πλακάτ...

Να αγωνιζόμαστε κάθε μέρα για το Παρόν!

Ανώνυμου

Εδώ και εβδομάδες –και τώρα πλέον εδώ και μήνες– κάθε Παρασκευή κόσμος κατεβαίνει στους δρόμους για να διαμαρτυρηθεί για την καταστροφή του πλανήτη στον οποίον ζούμε.

Αυτή η καταστροφή είναι πρόδηλη με χίλιους δυό τρόπους και γίνεται όλο και πιο κραυγαλέα. Την βιώνουμε όλο και πιο συχνά όχι μόνο διαμέσου του βομβαρδισμού μας από τα μέσα ενημέρωσης, αλλά και στις ίδιες μας τις ζωές. Επίσης, ενώ ίσως πολλοί από εμάς δεν έχουμε βιώσει κάποια από τις περιβαλλοντικές καταστροφές, οι οποίες αυξήθηκαν σε αριθμό ως συνέπεια της κλιματικής αλλαγής, βλέπουμε, όμως, παραδείγματος χάρη, πιο καθαρά τα ακραία καιρικά φαινόμενα. Και αισθανόμαστε πιο έντονα τις επιπτώσεις που έχει το να είσαι ζωντανός σε αυτόν τον κόσμο, στα σώματα και τα μυαλά μας –σε έναν κόσμο που γίνεται όλο και πιο γκρίζος, ασφυκτικός, φρενήρης, οριοθετημένος. Ένας κόσμος που καθορίζεται διαμέσου της τεχνολογίας, από «πρακτικούς περιορισμούς» και μέσω άλλων προσώπων. Η ζωή στην πόλη, όπου ο αέρας είναι τόσο μολυσμένος που η αναπνοή μας γίνεται δύσκολη και όπου ο ωκεανός της από μπετόν και ο χωρίς τέλος θόρυβος της βασανίζουν τις αισθήσεις μας, είναι μόνο ένα από τα καθημερινά παραδείγματα για πολλούς από εμάς.

Αυτά δεν είναι τα πρώτα και κύρια προβλήματα και οι συνθήκες του μέλλοντος, αλλά είναι ήδη τα προβλήματα του παρόντος.

Και πράγματι, εκεί βλέπω ένα από τα προβλήματα σχετικά με το περιεχόμενο των πορειών FridaysForFuture. Όταν η προσοχή είναι στραμμένη κυρίως στο μέλλον, το πόσο χάλια είναι όλα ήδη

μητική όπως Netflix, εικονική πραγματικότητα, βιντεοπαιχνίδια κ.λπ.).

Αυτό που μας κλέβουν η πολιτική και η επιστήμη –και στις οποίες απευθύνουν τα αιτήματά τους οι πορείες FridaysForFuture– **είναι πρώτα απ' όλα μια αυτοπροσδιορισμένη ζωή εδώ και τώρα**. Σε αυτόν τον κόσμο που υπερασπίζονται και εκπροσωπούν, δύσκολα μπορεί να τεθεί θέμα να πάρει ο κόσμος τη ζωή του στα χέρια του.

Όταν κάποιος εστιάζει την προσοχή του στο μέλλον, ίσως μπορεί να ελπίζει ότι η πολιτική θα αλλάξει κάτι, ότι η οικονομία θα αλλάξει κάτι, ότι η επιστημονική πρόοδος θα αλλάξει κάτι... Αλλά όταν κοιτάμε το παρόν, χάνουμε κάθε εμπιστοσύνη σε αυτές. Διότι μας γίνεται ξεκάθαρο (ή θα έπρεπε να μας γίνει ξεκάθαρο) πόσο αφόρητα είναι όλα. Τι κάνουν αυτήν την στιγμή με τον πλανήτη και με τις ζωές μας! Και δεν έχει νόημα να εναποθέσουμε σε αυτές την ελπίδα. **Η πολιτική, η οικονομία και η επιστήμη –που αφορούν κυρίως την άσκηση εξουσίας και την συσσώρευση χρήματος– θα περάσουν, στο μέλλον όπως και σήμερα, όταν χρειαστεί, πάνω από πτώματα ζώων, ανθρώπων και πλανητών** (και πιθανώς με πιο εξελιγμένους και καλύτερα καμουφλαρισμένους τρόπους και μέσα...).

Δεν έχει έρθει ήδη ο καιρός σε αυτήν την περίπτωση να εξετάσουμε τις δυνατότητες για το πώς να αντισταθούμε στην καταστροφή που μαίνεται πάνω στην γη μας και στο μέσα μας; Και με αυτόν τον τρόπο δεν θα καταστήσουμε τους εαυτούς μας εξαρτημένους από την συνείδηση και την βούληση εκείνων που ακόμη και σε αυτήν την καταστροφή

ρεύματα υψηλής ποιότητας από τα «προλεταριακά» συνήθη αγαθά. Αν μπορείτε να οραματιστείτε μια κοινωνία χωρίς καταπιεζόμενους και καταπιεστές, μπορεί, επίσης, να στοχεύσετε σε ένα μέλλον στο οποίο θα μοιραζόμαστε τα αγαθά ενός ζωντανού φυσικού κόσμου, **τα οποία η Μητέρα Φύση τα παρέχει πλουσιοπάροχα και χωρίς διακρίσεις σε όλους**, αντί να τον τεμαχίσετε σε άψυχα εμπορεύματα.

Η λύση των Κομμουνιστών

Στην πράξη, ο μαρξισμός, ο λενινισμός και ο μαοϊσμός χρησίμευσαν ως βολικό μέσο για να τραβήξουν γρήγορα τα «υπανάπτυκτα έθνη» στη βιομηχανική εποχή, χρησιμοποιώντας την κρατική παρέμβαση για να «εκσυγχρονίσουν» λαούς που διατηρούσαν ακόμα μια διασύνδεση με τη γη, προτού τελικά τους ρίξουν απότομα στο περιθώριο της ελεύθερης αγοράς. Σήμερα, οργανωμένοι κομμουνιστές δεν έχουν ξεπεράσει τις χαζές διαβεβαιώσεις, ότι δήθεν η νέα διοίκηση θα φροντίσει για τα πάντα. Τραγουδήστε μαζί στο τραγούδι «Solidarity Forever» (*αλληλεγγύη για πάντα):

Αν οι εργάτες κατείχαν τα εργοστάσια, η κλιματική αλλαγή δεν θα υπήρχε!
Όλος ο καπνός από όλα τα φουγάρα θα μετατρεπόταν σε αβλαβή ομίχλη...

Η Ατομική Λύση

Ένα άτομο ή μια κοινότητα μπορεί να ζήσει έναν εντελώς «βιώσιμο» τρόπο ζωής χωρίς να κάνει κάτι για να εμποδίσει τις εταιρείες και τις κυβερνήσεις που ευθύνονται για τη συντριπτική πλειοψηφία της περιβαλλοντικής καταστροφής. Το να διατηρεί κάποιος τα χέρια του καθαρά –«δίνοντας ένα χειροποίητο καλό παράδειγμα» που κανένας πολιτικός ή μεγιστάνας δεν θα μιμηθεί– δεν έχει νόημα, ενώ άλλοι χαραμίζουν τον πλανήτη. Για να δώσετε ένα καλύτερο παράδειγμα, σταματήστε τους.

Η Ριζοσπαστική Λύση

Πάρα πολλοί ριζοσπάστες απαντούν στην κρίση με απόγνωση ή ακόμα και με ένα είδος λανθασμένης προσμονής. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να πιστεύουμε ότι η εξάντληση της προσφοράς πετρελαίου του πλανήτη θα θέσει τέλος στην πατριαρχία ή την λευκή υπεροχή. Ομοίως, είναι πολύ πιθανό η ιεραρχία να μπορέσει να παραμείνει άθικτη εν μέσω της οικολογικής κατάρρευσης, εφ' όσον θα έχουν απομείνει άνθρωποι που θα κυριαρχούν και άνθρωποι που θα υπακούουν.

Θα βγάλουμε από την αποκάλυψη ό,τι βάλαμε σε αυτήν: δεν μπορούμε να περιμένουμε να δημιουργήσει μια πιο απελευθερωμένη κοινωνία αν δεν βάλουμε τα θεμέλια τώρα. Ξεχάστε τα ατομικιστικά σχέδια επιβίωσης που σας παρουσιάζουν ως το Τελευταίο Άτομο στη Γη –ο τυφώνας Κατρίνα έδειξε ότι όταν χτυπήσει η καταιγίδα, το πιο σημαντικό πράγμα είναι να είστε μέρος μιας κοινότητας που μπορεί να αμυνθεί. Οι επερχόμενες ανατροπές μπορεί πράγματι να προσφέρουν μια ευκαιρία για θεμελιώδη κοινωνική αλλαγή, αλλά πρέπει να βρούμε ένα επιτακτικό όραμα και τα κότσια για να το εφαρμόσουμε.

Ένα άλλο τέλος του κόσμου είναι πιθανό!

Μετάφραση – απόδοση Π.

Σημείωση: Οι τονισμοί μέσα στο κείμενο είναι δικοί μας.

νόμαστε πιο έντονα τις επιπτώσεις που έχει το να είσαι ζωντανός σε αυτόν τον κόσμο, στα σώματα και τα μυαλά μας –σε έναν κόσμο που γίνεται όλο και πιο γκρίζος, ασφυκτικός, φρενήρης, οριοθετημένος. Ένας κόσμος που καθορίζεται διαμέσου της τεχνολογίας, από «πρακτικούς περιορισμούς» και μέσω άλλων προσώπων. Η ζωή στην πόλη, όπου ο αέρας είναι τόσο μολυσμένος που η αναπνοή μας γίνεται δύσκολη και όπου ο ωκεανός της από μπετόν και ο χωρίς τέλος θόρυβος της βασανίζουν τις αισθήσεις μας, είναι μόνο ένα από τα καθημερινά παραδείγματα για πολλούς από εμάς.

Αυτά δεν είναι τα πρώτα και κύρια προβλήματα και οι συνθήκες του μέλλοντος, αλλά είναι ήδη τα προβλήματα του παρόντος.

Και πράγματι, εκεί βλέπω ένα από τα προβλήματα σχετικά με το περιεχόμενο των πορειών FridaysForFuture. Όταν η προσοχή είναι στραμμένη κυρίως στο μέλλον, το πόσο χάλια είναι όλα ήδη καμουφλάρεται εύκολα.

Μας μιλάνε για το μέλλον για να μας κάνουν να δεχθούμε ένα άθλιο παρόν. Γονείς και δάσκαλοι («Πάρτε το πτυχίο σας για να βρείτε μια καλή δουλειά αργότερα»), εργοδότες («θα βγείτε κάποτε στην σύνταξη»), πολιτικοί («κλιματικοί στόχοι για το 20ΧΧ»), ιερείς («θα βρεθείτε στον παράδεισο μετά θάνατον») και επιστήμονες («το φωτεινό μέλλον που μας χαρίζεται μέσω της ευφυούς νανοτεχνολογίας και βιοτεχνολογίας»).

Ένα παρόν του οποίου περάσαμε μέρες και μέρες σε βαρετές σχολικές αίθουσες, στις οποίες απλά μαθαίνουμε να υπακούμε και όπου οι εμπειρίες δεν βιώθηκαν ποτέ, όπου οι ζωές μας είναι τόσο κουραστικές και οι φιλίες μας τόσο επιφανειακές που ακόμα και τα smartphones φαίνονται πιο συναρπαστικά, όπου ο πλανήτης μας καταστρέφεται όλο και περισσότερο κάθε μέρα, όπου εξαφανίζονται ζωικά είδη κάθε μέρα, όπου άνθρωποι λιμοκτονούν κάθε μέρα, άνθρωποι αναγκάζονται να φύγουν από τον τόπο τους κάθε μέρα, άνθρωποι πεθαίνουν σε πολέμους κάθε μέρα, φυλακίζονται κάθε μέρα... και που τα μέρη όπου ζούμε είναι ήδη εχθρικά προς τη ζωή και γίνονται ολοένα και πιο εχθρικά κάθε μέρα, και τα οποία απλώς υπομένουμε, ενώ στην πραγματικότητα είμαστε ήδη νεκροί ή διαφεύγουμε από αυτά για βυθιστούμε σε τεχνητούς, τεχνολογικούς κόσμους ψευδαισθήσεων (μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τηλεόραση, συνδρο-

αυτές. Διότι μας γίνεται ξεκάθαρο (ή θα έπρεπε να μας γίνει ξεκάθαρο) πόσο αφόρητα είναι όλα. Τι κάνουν αυτήν την στιγμή με τον πλανήτη και με τις ζωές μας! Και δεν έχει νόημα να εναποθέσουμε σε αυτές την ελπίδα. **Η πολιτική, η οικονομία και η επιστήμη –που αφορούν κυρίως την άσκηση εξουσίας και την συσσώρευση χρήματος– θα περάσουν, στο μέλλον όπως και σήμερα, όταν χρειαστεί, πάνω από πτώματα ζώων, ανθρώπων και πλανητών** (και πιθανώς με πιο εξελιγμένους και καλύτερα καμουφλαρισμένους τρόπους και μέσα...).

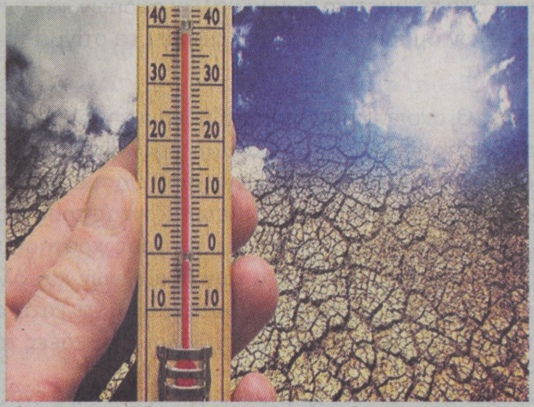
Δεν έχει έρθει ήδη ο καιρός σε αυτήν την περίπτωση να εξετάσουμε τις δυνατότητες για το πώς να αντισταθούμε στην καταστροφή που μαίνεται πάνω στην γη μας και στο μέσα μας; Και με αυτόν τον τρόπο δεν θα καταστήσουμε τους εαυτούς μας εξαρτημένους από την συνείδηση και την βούληση εκείνων που ακόμη και σε αυτήν την καταστροφή βλέπουν οικονομικό, πολιτικό ή στρατηγικό όφελος;

Δυνατότητες με τις οποίες δεν κατευθυνόμαστε προς εκείνους που στο παρόν φροντίζουν να είναι όλα όπως είναι αλλά, αντ' αυτού, να πάρουμε αυτή την αλλαγή στα δικά μας χέρια, αν επιθυμούμε αλλαγή στο μέλλον;

Να μην το σκάσουμε μόνο από τα μαθήματα! Ας το σκάσουμε, επίσης, από το μέλλον και το παρόν που ορίζουν άλλοι για εμάς και ας βρούμε τους δικούς μας δρόμους για να διαμορφώσουμε τη ζωή μας και έναν κόσμο για τον οποίο αξίζει να ζούμε!

Μετάφραση-απόδοση Π.

Σημείωση: Οι τονισμοί μέσα στο κείμενο είναι δικοί μας.

Ερρίκο Μαλατέστα

Λίγη Θεωρία

(Το κείμενο δημοσιεύτηκε αρχικά ως «*Un peu de théorie*», *L'En Dehors*, στο Παρίσι, τον Αύγουστο του 1892)

Η εξέγερση μπορεί ξεσπάσει με πολλούς τρόπους. Κάπου να εμφανιστεί ως έκφραση μιας ιδέας, και κάπου αλλού ως αναγκαίο επακόλουθο και ως συνέπεια. Τις περισσότερες φορές είναι αποτέλεσμα ενός δικτύου αναγκών και ιδεών που αμοιβαίως εγείρονται και αλληλοενισχύονται. Εστιάζεται στα αίτια των κοινωνικών δεινών ή ακολουθεί κάποιο παράπλευρο ζήτημα: είτε αυτό είναι συνειδητό ή ενστικτώδες, ανθρώπινο ή βάναυσο, γενναιόδωρο ή στενόμυαλο και εγωιστικό, όμως σχεδόν πάντα αυξάνεται και εξαπλώνεται σταθερά.

Έτσι δημιουργείται η ιστορία και είναι άχρηστο να σπαταλά κάποιος το χρόνο του παραπονούμενος για την πορεία που θα πρέπει να ακολουθηθεί, γιατί αυτή η πορεία έχει σχεδιαστεί από την εξέλιξη που προηγήθηκε.

Ωστόσο, η ιστορία φτιάχνεται από ανθρώπους και εφ' όσον δεν επιθυμούμε να είμαστε απλοί παθητικοί και αδιάφοροι θεατές της ιστορικής τραγωδίας, αφού θέλουμε να συνεργαστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να επιφέρουμε τις συνθήκες που φαίνονται να είναι οι πιο ευνοϊκές για εμάς, θα πρέπει να έχουμε κάποιες αξίες που θα μας καθοδηγούν ως προς την εκτίμηση των γεγονότων που συμβαίνουν και, ιδιαίτερα, στην επιλογή της θέσης που θα καταλάβουμε στον αγώνα.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΑΓΙΑΖΕΙ τα ΜΕΣΑ[1]. Αυτό το απόφθεγμα έχει παρεξηγηθεί πολύ. Στην πραγματικότητα, αποτελεί παγκόσμιο οδηγό συμπεριφοράς.

Θα μπορούσε κάποιος να το εκφράσει καλύτερα ως

«άξεστο κοπάδι» και να δέσουν την ανθρωπότητα στο Προκρούστειο κρεβάτι των πεποιθήσεών τους.

Με εμάς είναι αλλιώς – εντελώς διαφορετικός είναι ο στόχος μας και πολύ διαφορετικά, επομένως, πρέπει να είναι τα μέσα που χρησιμοποιούμε για την επίτευξή του.

Δεν παλεύουμε για να μπούμε στη θέση των εκμεταλλευτών και καταπιεστών του σήμερα, ούτε παλεύουμε για τον θρίαμβο μιας αφηρημένης ιδέας. Δεν είμαστε σαν εκείνον τον Ιταλό πατριώτη που είπε: «Τι σημασία έχει να πεθάνουν όλοι οι Ιταλοί από την πείνα, αν η Ιταλία θα γίνει μεγάλη και ένδοξη;». Ούτε μοιάζουμε με αυτόν τον σύντροφο που παραδέχτηκε ότι δεν θα τον ένοιαζε αν τα

μόνο ως αποτέλεσμα μιας εθελοντικής συμφωνίας, μιας σκόπιμης και αυθόρμητης εναρμόνισης ενδιαφερόντων.

Για εμάς, λοιπόν, ό,τι στοχεύει στην καταστροφή της οικονομικής ή πολιτικής καταπίεσης, ό,τι βοηθά στην ανύψωση του ηθικού και πνευματικού επιπέδου της ανθρωπότητας, –το να συνειδητοποιήσουν, δηλαδή, οι άνθρωποι τα δικαιώματα και τη δύναμή τους και να φροντίζουν οι ίδιοι τα συμφέροντά τους–, καθώς και ο,τιδήποτε προ-

Βίαιη εξέγερση αναμφίβολα θα συμβεί, και μπορεί, πράγματι, να βοηθήσει να δοθεί το τελευταίο μεγάλο χτύπημα που θα ανατρέψει το παρόν σύστημα· αλλά αν δεν συντηρηθεί από επαναστάτες που αγωνίζονται για ένα ιδανικό, θα αφανιστεί.

Το μίσος δεν δημιουργεί αγάπη: με

Έτσι δημιουργείται η ιστορία και είναι άχρηστο να σπαταλά κάποιος το χρόνο του παραπονούμενος για την πορεία που θα πρέπει να ακολουθηθεί, γιατί αυτή η πορεία έχει σχεδιαστεί από την εξέλιξη που προηγήθηκε.

Ωστόσο, η ιστορία φτιάχνεται από ανθρώπους και εφ' όσον δεν επιθυμούμε να είμαστε απλοί παθητικοί και αδιάφοροι θεατές της ιστορικής τραγωδίας, αφού θέλουμε να συνεργαστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να επιφέρουμε τις συνθήκες που φαίνονται να είναι οι πιο ευνοϊκές για εμάς, θα πρέπει να έχουμε κάποιες αξίες που θα μας καθοδηγούν ως προς την εκτίμηση των γεγονότων που συμβαίνουν και, ιδιαίτερα, στην επιλογή της θέσης που θα καταλάβουμε στον αγώνα.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΑΓΙΑΖΕΙ τα ΜΕΣΑ[1]. Αυτό το απόφθεγμα έχει παρεξηγηθεί πολύ. Στην πραγματικότητα, αποτελεί παγκόσμιο οδηγό συμπεριφοράς.

Θα μπορούσε κάποιος να το εκφράσει καλύτερα ως εξής: κάθε σκοπός φέρνει μαζί του τα δικά του μέσα. Ως εκ τούτου, η ηθική ή η ανηθικότητα, το θεμιτό ή το αθέμιτο ενός σκοπού εξαρτώνται από τα μέσα που χρησιμοποιούνται.

Από τη στιγμή που κάποιος έχει επιλέξει έναν σκοπό και έχει αποφασίσει να εργαστεί για την επίτευξή του, είτε από επιλογή είτε από ανάγκη, το μεγάλο πρόβλημα της ζωής είναι να βρει τα μέσα που, ανάλογα με τις περιστάσεις, θα οδηγήσουν –σίγουρα και με το μικρότερο κόστος– στον επιθυμητό σκοπό. Ο τρόπος με τον οποίο επιλύεται αυτό το πρόβλημα καθορίζει, –στο βαθμό που μπορεί να καθορίσει η ανθρώπινη βούληση–, το εάν ένας άνθρωπος ή μια ομάδα που προσπαθεί να επιτύχει τον στόχο ή όχι, είναι χρήσιμος για τον αγώνα χωρίς να εξυπηρετεί την αντίθετη πλευρά. Η εύρεση του ορθού μέσου είναι όλο το μυστικό των μεγάλων ανδρών και των οργανωμένων ομάδων που έχουν αφήσει το στίγμα τους στην ιστορία.

Π.χ. Ο σκοπός των Ιησουιτών είναι η δόξα του Θεού, και για τους άλλους η δύναμη της «Εταιρείας του Ιησού». Πρέπει, επομένως, να προσπαθήσουν να ταπεινώσουν τους ανθρώπους αντιμετωπίζοντας τους ως μάζες, να τους τρομοκρατήσουν και να τους κρατήσουν υποταγμένους. Το αντικείμενο των Ιακωβίνων και όλων των αυταρχικών κομμάτων, που πιστεύουν ότι κατέχουν την απόλυτη αλήθεια, είναι να επιβάλουν τις ιδέες τους στο

1. Το μέσο: καθετί που χρησιμεύει για την επιτυχία ενός σκοπού

πεθάνουν όλοι οι παλιοί από την πείνα, αν η Ιταλία θα γίνει μεγάλη και ένδοξη;». Ούτε μοιάζουμε με αυτόν τον σύντροφο που παραδέχτηκε ότι δεν θα τον ένοιαζε αν τα

Βίαιη εξέγερση αναμφίβολα θα συμβεί, και μπορεί, πράγματι, να βοηθήσει να δοθεί το τελευταίο μεγάλο χτύπημα που θα ανατρέψει το παρόν σύστημα· αλλά αν δεν συντηρηθεί από επαναστάτες που αγωνίζονται για ένα ιδανικό, θα αφανιστεί.

Το μίσος δεν δημιουργεί αγάπη: με μίσος δεν μπορεί κάποιος να ξαναχτίσει τον κόσμο. Και μια επανάσταση εμπνευσμένη από μίσος είτε θα αποτύγχανε τελείως είτε θα οδηγούσε σε μια νέα καταπίεση ...

τρία τέταρτα των ανθρώπινων όντων σφαγιάζονταν, υπό την προϋπόθεση ότι *η Ανθρωπότητα θα ήταν ελεύθερη και ευτυχισμένη*.

Ευχόμαστε στους ανθρώπους να είναι ευτυχισμένοι — όλοι οι άνθρωποι, χωρίς εξαίρεση. Ευχόμαστε κάθε άνθρωπος να είναι ελεύθερος να αναπτυχθεί και να ζήσει όσο πιο ευτυχής γίνεται. Και πιστεύουμε ότι αυτή η ελευθερία, αυτή η ευτυχία, δεν μπορεί να χορηγηθεί στους ανθρώπους από κανέναν άνθρωπο ή κανένα κόμμα, αλλά ότι, όλοι οι άνθρωποι πρέπει, με τις δικές τους προσπάθειες, να ανακαλύψουν τις προϋποθέσεις για την ευτυχία και να την κατακτήσουν. Πιστεύουμε ότι μόνο η πιο εμπεριστατωμένη εφαρμογή της αρχής της αλληλεγγύης μπορεί να θέσει τέλος στις δυσκολίες, την καταπίεση και την εκμετάλλευση και, ότι η αλληλεγγύη μπορεί να έρθει

πότητας, –το να συνειδητοποιήσουν, δηλαδή, οι άνθρωποι τα δικαιώματα και τη δύναμή τους και να φροντίζουν οι ίδιοι τα συμφέροντά τους–, καθώς και ο,τιδήποτε προ-

καλεί απέχθεια για την καταπίεση και προάγει την ανθρώπινη αδελφότητα, μας φέρνει πιο κοντά στον στόχο μας και, επομένως, είναι επιθυμητό αφού υπόκειται μόνο σε έναν ποσοτικό υπολογισμό ως προς το πώς θα εξασφαλίσουμε, με τους διαθέσιμους πόρους, το μέγιστο χρήσιμο αποτέλεσμα.

Και, *αντίθετα*, είναι ανεπιθύμητο και έρχεται σε αντίθεση με τον στόχο μας, οτιδήποτε επιδιώκει να διατηρήσει την παρούσα κατάσταση των πραγμάτων ή να θυσιάσει, παρά την θέλησή του, έναν άνθρωπο στον θρίαμβο μιας αρχής.

Αυτό που επιθυμούμε είναι ο θρίαμβος της αγάπης και της ελευθερίας. Σημαίνει, όμως, αυτό ότι απέχουμε από τη χρήση βίαιων μέσων; Καθόλου. Τα μέσα που χρησιμοποιούμε είναι εκείνα που οι περιστάσεις καθιστούν δυ-

νατά ή απαραίτητα. Είναι αλήθεια ότι θα προτιμούσαμε να μην πληγώσουμε ούτε μια τρίχα από το κεφάλι κανενός· θα θέλαμε να σκουπίσουμε όλα τα δάκρυα και να μην γίνουμε αιτία να χυθεί έστω και ένα. Αλλά είναι γεγονός ότι πρέπει να διεξάγουμε τον αγώνα μας μέσα στον κόσμο έτσι όπως είναι, αλλιώς καταδικαζόμαστε να μην είμαστε παρά άκαρποι ονειροπόλοι.

Θα έρθει η μέρα, πιστεύουμε ακράδαντα, που θα είναι δυνατό να εργαστεί κάποιος για την ευτυχία των ανθρώπων χωρίς να κάνει κακό ούτε στον εαυτό του, ούτε στους άλλους. Σήμερα αυτό δεν είναι δυνατόν. Ακόμη και ο πιο αγνός και ηπιότερος μάρτυρας, αυτός που για τον θρίαμβο του δίκαιου θα άφηνε τον εαυτό του να συρθεί στο ικρίωμα χωρίς αντίσταση, ευλογώντας τους διώκτες του όπως ο Ιησούς του θρύλου, ακόμα και ένας τέτοιος, θα έκανε πολύ κακό. Πέρα από το κακό που θα έκανε στον εαυτό του —που και αυτό μετράει, φυσικά— θα έκανε όλους όσους τον αγαπούν να χύσουν δάκρυα πικρά.

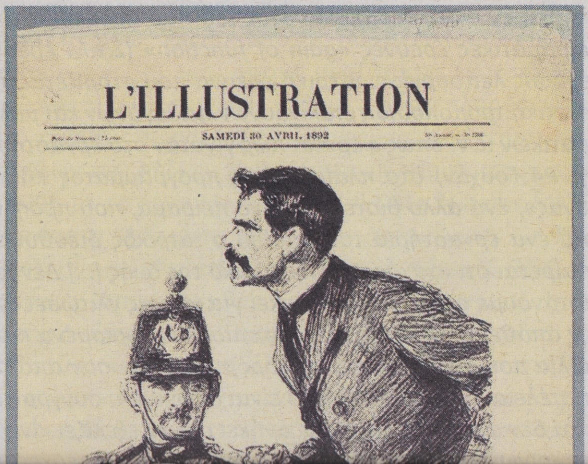
Το κύριο πρόβλημα, λοιπόν, πάντα, σε όλες τις πράξεις της ζωής μας, είναι να επιλέγουμε το μικρότερο κακό· να προσπαθούμε να επιτύχουμε το μεγαλύτερο δυνατό καλό για το σύνολο, με το λιγότερο δυνατό κακό.

Η ανθρωπότητα σέρνεται κάτω από το βάρος της καταπίεσης. Ζαλίζεται, υποβαθμίζεται, σκοτώνεται από τη φτώχεια, τη σκλαβιά, την άγνοια και τις συνέπειές τους. Για τη διατήρηση αυτής της κατάστασης υπάρχουν ισχυρές στρατιωτικές και αστυνομικές οργανώσεις που αντιμετωπίζουν κάθε σοβαρή απόπειρα απόκλισης με φυλακή, απαγχονισμό και θανάτωση. Δεν υπάρχει ειρηνικός, νόμιμος τρόπος για να βγούμε από αυτήν την κατάσταση – και αυτό είναι απολύτως φυσικό γιατί οι νόμοι φτιάχνονται από τους προνομιούχους για να προστατεύσουν τα προνόμιά τους. Ενάντια στη φυσική δύναμη που εμποδίζει το δρόμο μας, θα προσφύγουμε στην ψυχική δύναμη – δεν μπορεί να υπάρξει άλλη επανάσταση εκτός από μια βίαιη επανάσταση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επανάσταση θα προκαλέσει πολλές συμφορές, πολλά δεινά. Αλλά όσα και να προκαλέσει, σε σύγκριση με αυτό που υπομένουμε σήμερα, θα είναι μια ευλογία.

Είναι γνωστό ότι σε μια μάχη σκοτώνονται περισσότε- μια ομάδα είτε από ένα άτομο, είναι καλό και χρήσιμο όταν βοηθάει να φέρουμε την επανάσταση πιο κοντά, να την κάνουμε πιο προσιτή, όταν βοηθάει να κερδίσουμε για την επανάσταση τη συνειδητή συνεργασία των απλών ανθρώπων και να δώσουμε αυτόν τον χαρακτήρα της *καθολικής απελευθέρωσης* χωρίς την οποία θα μπορούσαμε, πράγματι, να έχουμε μια επανάσταση, αλλά όχι την επανάσταση που επιθυμούμε. Και ειδικά σε σχέση με μια επανάσταση πρέπει να έχουμε κατά νου την αρχή των μέσων με το μικρότερο κόστος, γιατί εδώ το κόστος υπολογίζεται σε ανθρώπινες ζωές.

Γνωρίζουμε πολύ καλά τις τρομερές υλικές και ηθικές συνθήκες στις οποίες ζει η ανθρωπότητα και επομένως μπορούμε να κατανοήσουμε τις πράξεις μίσους, εκδίκησης, ακόμη και αγριότητας που μπορεί να συμβούν. Καταλαβαίνουμε ότι μπορεί να υπάρχουν μερικοί από τους καταπιεσμένους που, έχοντας βιώσει την πιο επαίσχυντη σκληρότητα από τους καταπιεστές, έχοντας αντιληφθεί ότι όλα επιτρέπονται σε αυτούς που έχουν την εξουσία, μπορούν να πουν στον εαυτό τους κάποια ωραία μέρα όταν θα πάρουν την εξουσία, «Τώρα θα κάνουμε αυτό που μας έκαναν οι εξουσιαστές». Καταλαβαίνουμε ότι μπορεί να συμβεί στον πυρετό της μάχης κάποιοι άνθρωποι, φυσικά καλόκαρδοι, αλλά χωρίς μακροχρόνια ηθική εκπαίδευση –κάτι πολύ δύσκολο υπό τις παρούσες συνθήκες– να χάσουν τον στόχο που πρέπει να επιτευχθεί και να θεωρήσουν τη βία *αυτοσκοπό* και έτσι, να αφεθούν να παρασυρθούν σε άγριες υπερβολές.[2]

L'ILLUSTRATION
SAMEDI 30 AVRIL 1892

συγκεκριμένες πράξεις που μπορούμε να δεχτούμε, να ενθαρρύνουμε και να μιμηθούμε. Πράγματι, πρέπει να είμαστε αποφασιστικοί και ενεργητικοί, αλλά πρέπει να προσπαθήσουμε να μην υπερβούμε ποτέ αυτό που θεωρούμε ότι είναι απολύτως απαραίτητο. Πρέπει να είμαστε σαν τον χειρουργό, που κόβει όταν πρέπει, αλλά αποφεύγει να προκαλεί περιττό πόνο. Με μια λέξη, θα πρέπει να μας καθοδηγεί η αγάπη για την ανθρωπότητα, για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Θεωρούμε αυτή την αγάπη για την ανθρωπότητα ως την ηθική βάση, τον ίδιο τον σπόρο του κοινωνικού μας προγράμματος. Πιστεύουμε ότι μόνο με το να συλλάβουμε την επανάσταση ως το μεγάλο ανθρώπινο ιωβηλαίο, ως την απελευθέρωση και την αδελφοποίηση όλων των ανθρώπων, οπουδήποτε και να ανήκουν, μόνο έτσι μπορεί να γίνει πραγματικότητα το ιδανικό μας.

Βίαιη εξέγερση αναμφίβολα θα συμβεί, και μπορεί, πράγματι, να βοηθήσει να δοθεί το τελευταίο μεγάλο χτύπημα που θα ανατρέψει το παρόν σύστημα· αλλά αν δεν συντηρηθεί από επαναστάτες που αγωνίζονται για ένα ιδανικό, θα αφανιστεί.

Το μίσος δεν δημιουργεί αγάπη: με μίσος δεν μπορεί κάποιος να ξαναχτίσει τον κόσμο. Και μια επανάσταση εμπνευσμένη από μίσος είτε θα αποτύγχανε τελείως είτε θα οδηγούσε σε μια νέα καταπίεση, η οποία θα μπορούσε πράγματι να ονομαστεί «αναρχική», όπως ονομάζονται οι σημερινές κυβερνήσεις «φιλελεύθερες», αλλά που ωστόσο θα ήταν καταπίεση και δεν θα κατάφερνε να αποφύγει όλες αυτές τις συνθήκες που αναπόφευκτα παράγει η καταπίεση.

Απόδοση Αναρχία και Ζωή

(Το κείμενο δημοσιεύτηκε αρχικά ως «*Un peu de théorie*», L'En Dehors, στο Παρίσι, τον Αύγουστο του 1892)

τη φτώχεια, τη σκλαβιά, την άγνοια και τις συνέπειές τους. Για τη διατήρηση αυτής της κατάστασης υπάρχουν ισχυρές στρατιωτικές και αστυνομικές οργανώσεις που αντιμετωπίζουν κάθε σοβαρή απόπειρα απόκλισης με φυλακή, απαγχονισμό και θανάτωση. Δεν υπάρχει ειρηνικός, νόμιμος τρόπος για να βγούμε από αυτήν την κατάσταση – και αυτό είναι απολύτως φυσικό γιατί οι νόμοι φτιάχνονται από τους προνομιούχους για να προστατεύσουν τα προνόμιά τους. Ενάντια στη φυσική δύναμη που εμποδίζει το δρόμο μας, θα προσφύγουμε στην ψυχική δύναμη – δεν μπορεί να υπάρξει άλλη επανάσταση εκτός από μια βίαιη επανάσταση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επανάσταση θα προκαλέσει πολλές συμφορές, πολλά δεινά. Αλλά όσα και να προκαλέσει, σε σύγκριση με αυτό που υπομένουμε σήμερα, θα είναι μια ευλογία.

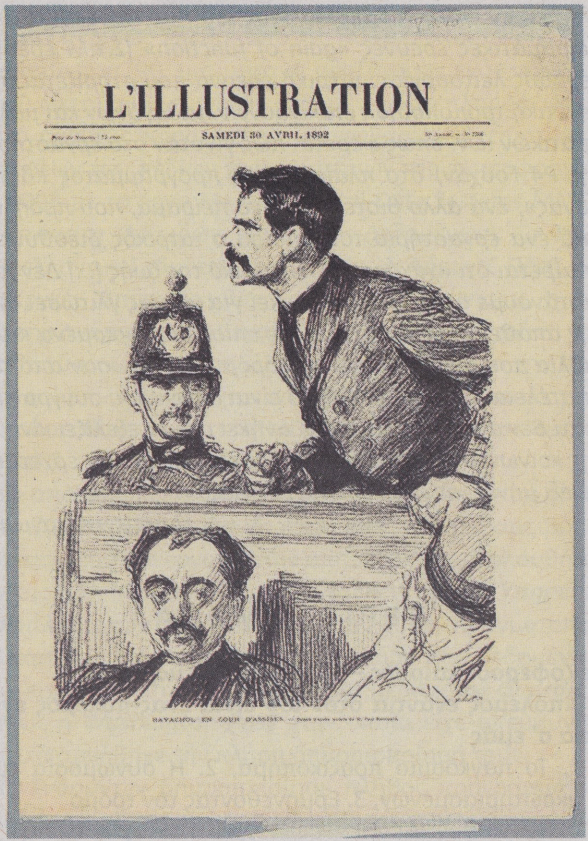
Είναι γνωστό ότι σε μια μάχη σκοτώνονται περισσότεροι άνθρωποι από όσους στην πιο αιματηρή επανάσταση. Είναι γνωστό ότι εκατομμύρια παιδιά σε τρυφερή ηλικία πεθαίνουν κάθε χρόνο λόγω έλλειψης φροντίδας, ότι εκατομμύρια εργαζόμενοι πεθαίνουν πρόωρα από την *ασθένεια* της φτώχειας, ότι η τεράστια πλειονότητα των ανθρώπων ζουν ζωές τελματωμένες, χωρίς χαρά και ελπίδα, ότι ακόμη και οι πλουσιότεροι και οι πιο ισχυροί είναι πολύ λιγότερο ευτυχισμένοι από ό,τι θα μπορούσαν να είναι σε μια κοινωνία ίσων, και ότι αυτή η κατάσταση των πραγμάτων υφίσταται από αμνημονεύτων χρόνων. Χωρίς μια επανάσταση θα διαρκούσε απεριόριστα, ενώ μια μόνο επανάσταση που θα κατευθυνθεί ακριβώς στα αίτια του κακού θα μπορούσε να βάλει την ανθρωπότητα για πάντα στο δρόμο της ευτυχίας.

Ας έρθει, λοιπόν, η επανάσταση! Κάθε μέρα που καθυστερεί, κοστίζει έναν τεράστιο όγκο βασάνων στην ανθρωπότητα. Ας εργαστούμε να έρθει γρήγορα και να είναι αυτό το είδος της επανάστασης που πρέπει να κάνουμε για να βάλουμε τέλος σε κάθε καταπίεση και εκμετάλλευση.

Η αγάπη μας για την ανθρωπότητα μας έκανε επαναστάτες. Η ίδια η ιστορία μας οδηγεί σε αυτή την οδυνηρή αναγκαιότητα.

Επομένως, για εμάς και για όλους όσους βλέπουν τα πράγματα όπως εμείς, κάθε κομμάτι προπαγάνδας ή πολύμορφης δράσης, είτε με λόγια είτε με έργα, είτε από

θήκες– να χάσουν τον στόχο που πρέπει να επιτευχθεί και να θεωρήσουν τη βία *αυτοσκοπό* και έτσι, να αφεθούν να παρασυρθούν σε άγριες υπερβολές.[2]

Ο Ραβασόλ στο δικαστήριο

Όμως είναι άλλο να κατανοείς και να δικαιολογείς και άλλο να προτείνεις τέτοιες μεθόδους. Δεν είναι αυτές οι

2. Εγώ γίνεται ξεκάθαρα αναφορά στις πράξεις του François Koenigstein, γνωστού ως Ravachol, ενός Γάλλου αναρχικού που είχε πραγματοποιήσει μια σειρά από επιθέσεις με δυναμίτη τους προηγούμενους μήνες, με αποτέλεσμα να θανατωθεί στην λαιμητόμο στις 11 Ιουλίου 1892. Το άρθρο του Malatesta προκάλεσε μια απάντηση στο ίδιο περιοδικό από τον Émile Henry, ο οποίος υποστήριξε ότι κανείς δεν είχε το δικαίωμα να κρίνει τις πράξεις ενός συντρόφου αναρχικού. Ο ίδιος ο Henry πέθανε κάτω από τη λαιμητόμο δύο χρόνια αργότερα, αφού πέταξε μια βόμβα στο Café Terminus στο Παρίσι. (D. Turcato)

θα οδηγούσε σε μια νέα καταπίεση, η οποία θα μπορούσε πράγματι να ονομαστεί «αναρχική», όπως ονομάζονται οι σημερινές κυβερνήσεις «φιλελεύθερες», αλλά που ωστόσο θα ήταν καταπίεση και δεν θα κατάφερνε να αποφύγει όλες αυτές τις συνθήκες που αναπόφευκτα παράγει η καταπίεση.

Απόδοση Αναρχία και Ζωή

(Το κείμενο δημοσιεύτηκε αρχικά ως «*Un peu de théorie*», L'En Dehors, στο Παρίσι, τον Αύγουστο του 1892)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 21ος, Φύλλο 229
Σεπτέμβριος 2022
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 32 65 17 40
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 30 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 40 ευρώ.

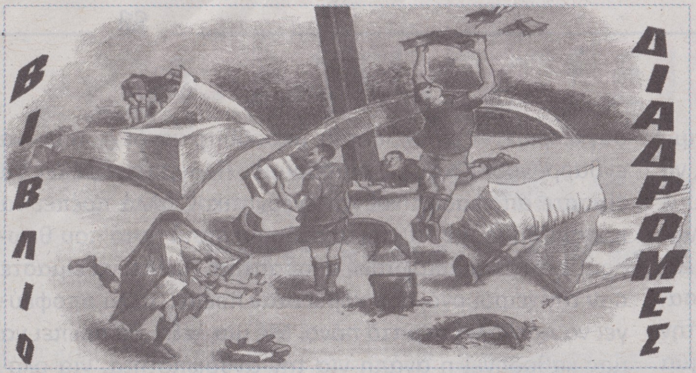
Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Τράπεζα Πειραιώς)

IBAN: GR77 0172 0260 0050 2601 4503 410
bic: PIRBGRAA

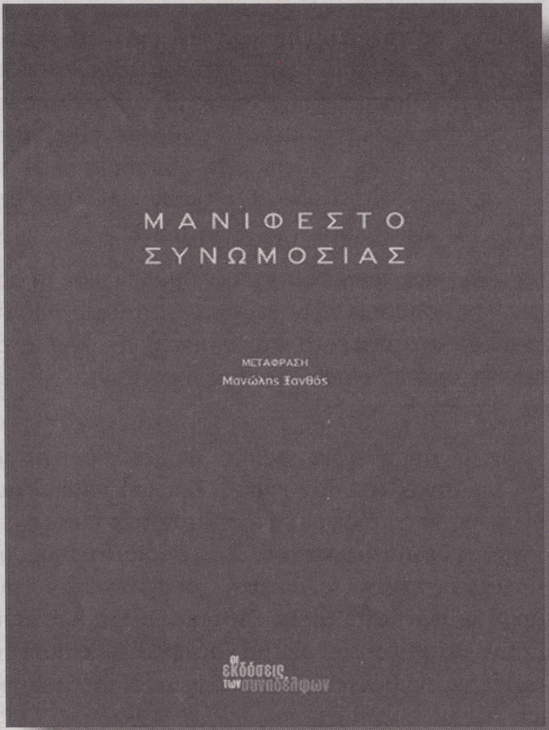
Σε περίπτωση συνδρομής είναι απαραίτητη η αποστολή των στοιχείων σας (Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας, τηλέφωνο) μέσω του ταχυδρομείου (ηλεκτρονικού ή κανονικού) ή τηλεφωνικά.
Επίσης συστημένες επιστολές και δέματα θα πρέπει να στέλλονται προς:

Παναγιώτη Ι. Λιόλιο
Σαριπόλου 8, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82

Για ηλεκτρονική επικοινωνία:
diadromi@anarchy.gr

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑΣ
Manifeste conspirationniste

Τίτλος πρωτοτύπου:
Manifeste conspirationniste
©Éditions du Seuil, 2022
Μτφ. Μανώλης Ξανθός
σελ. 390
Αθήνα Ιούλιος 2022
Εκδόσεις των συναδέλφων

Η σκηνοθεσία μιας θανατηφόρας πανδημίας «χειρότερης και από την ισπανική γρίπη του 1918», ήταν όντως αυτό, μια σκηνοθεσία. Το ντοκουμέντα που το αποδεικνύουν έχουν διαρρεύσει εδώ και καιρό· θα το δούμε στην συνέχεια. Όλα τα τρομολαγνικά σενάρια ήταν λανθασμένα. Ο εκβιασμός περί δημόσιου συστήματος υγείας στα όρια του ήταν ακριβώς αυτό, ένας εκβιασμός [...] Είναι αναμφίβολα η πρώτη θανατηφόρα επιδημία για την ύπαρξη της οποίας οι άνθρωποι έπρεπε να πειστούν. Το τέρας που επελαύνει στις ζωές μας εδώ και δυο χρόνια δεν είναι, για την ώρα, ένας ιός με προεξέχουσα πρωτεΐνη ακίδα, αλλά μια τεχνολογική επιτάχυνση που απειλεί να μας συντρίψει. Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες της απόπειρας να πραγματωθεί το παρανοϊκό διανθρωπικό σχέδιο της σύγκλισης των τεχνολογιών NBIC (νανοτεχνολογία-βιοτεχνολογία- της πληροφορίας-γνωσιακές επιστήμες). Αυτή η ουτοπία της πλήρους αναδόμησης του κόσμου, αυτό το όνειρο της βέλτιστης διαχείρισης των κοινωνικών, σωματικών και νοητικών μηχανισμών, δεν κάνει καν τον κόπο να κρυφτεί. Δεν θα είχαν κανέναν ηθικό ενδοιασμό να επιβληθεί, εν είδει θεραπείας ενός ιού που προέκυψε από πειραματικές έρευνες «gain of function» (Σ.τ.Μ έρευνα κέρδους λειτουργίας: ιατρική έρευνα που στηρίζεται στη γενετική τροποποίηση επικίνδυνων παθογόνων και μολυσματικών ιών, όπως φέρεται πως γινόταν στο εργαστήριο της P4 Γουχάν) στο πλαίσιο ενός προγράμματος «βιοάμυνας», ένα άλλο βιοτεχνολογικό πείραμα, που προήλθε από ένα εργαστήριο του οποίου ο ιατρικός διευθυντής επαίρεται ότι «χακάρει το λογισμικό της ζωής [...] Δεν παριστάνουμε ότι ένα βιβλίο αρκεί για να μας γλιτώσει από την απάθεια, αλλά θυμόμαστε επίσης ότι ορισμένα καλά βιβλία που συναντήσαμε στο δρόμο μας έσωσαν από την υποτέλεια [...] Αυτό το βιβλίο είναι ανώνυμου συγγραφέα γιατί δεν ανήκει σε κανέναν· ανήκει στο εν εξελίξει κίνημα

Αυτός ο κόσμος είναι δυϊκός, όπως και οι τεχνολογίες του
1. Ο πόλεμος για το κλίμα, 2. Ο πόλεμος στο εσωτερικό, 3. Ο κόσμος made by DARPA, 4. Ο cool τύπος ως μηχανή εξολόθρευσης, 5. Γαλλικές δυϊκότητες

Μια ώθηση είναι μια ώθηση
1. Η μέθοδος του παγκόσμιου πραξικοπήματος, 2. Η προσπάθεια να τρελάνεις τον άλλον, 3. Η διάλεκτική της μάγευσης

Η τέχνη της διακυβέρνησης παράγει τέρατα
1. Το σχέδιο της διακυβέρνησης των πάντων, 2. Δημοκρατικός σχεδιασμός και περιβαλλοντική εξουσία, 3. Ελίτ και πλεονάζοντες

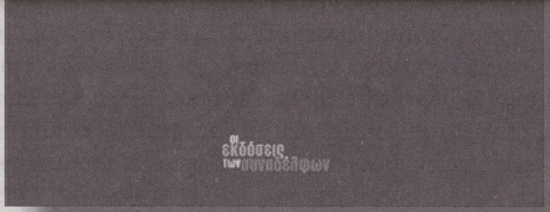
Η ζωή δεν είναι διόλου βιολογική
1. «Life is our life's work» (Pfizer), 2. Η βιοπολιτική μητρόπολη, 3. Η δικτατορία της τρωτότητας, 4. The Family of Man, 5. Η νοσηρότητα της υγείας

Η τωρινή κόλαση είναι απλώς η πραγμάτωση του παλιού καλού θετικιστικού σχεδίου
1. Η τερατωδία της στατιστικής, 2. Το Ίδρυμα Ροκφέλερ και η μοριακή όψη της ζωής, 3. Η μακροβιότητα του θετικισμού

Θα νικήσουμε γιατί είμαστε πιο αποφασισμένοι
1. «Κοινωνία», μια αντιδραστική έννοια, 2. Ο πόλεμος ενάντια στις ψυχές, 3. Ο ιός της απόσχισης και το εν εξελίξει σχίσμα, 4. Συνωμοτήστε, λοιπόν

Διαβάζοντας το «*Μανιφέστο Συνομωσίας*». Το χαμόγελο της «συνενοχής» μεγαλώνει. Τα ίχνη μεγαλώνουν. Η κολοσσιαία παραγωγή, το παγκόσμιο πραξικόπημα που είναι σε εξέλιξη. Όλα ήταν έτοιμα. Μέχρι το τελικό σινιά-

«Θα νικήσουμε γιατί είμαστε πιο αποφασισμένοι.

Τίτλος πρωτοτύπου:
Manifeste conspirationniste
©Édutions du Seuil, 2022
Μτφ. Μανώλης Ξανθός
σελ. 390
Αθήνα Ιούλιος 2022
Εκδόσεις των συναδέλφων

*«**Θα νικήσουμε γιατί είμαστε πιο αποφασισμένοι.** Στα τέλη του Ιανουαρίου του 2022, κυκλοφορεί στη Γαλλία ένα βιβλίο ανώνυμου συγγραφέα που προκαλεί αμέσως σκάνδαλο.*

Η γαλλική αντιτρομοκρατική υπηρεσία φαίνεται να διέρρευσε στον τύπο στοιχεία για την ταυτότητα των συγγραφέων. Κατόπιν ξεκίνησε μια εκστρατεία δυσφήμισης του βιβλίου χωρίς καν να έχει διαβαστεί. Ο υπεύθυνος των εκδόσεων Seuil, ενός από τους μεγαλύτερους εκδοτικούς οίκους της Γαλλίας, δέχθηκε μειωτικά σχόλια για την επιλογή του. Αφού ούτε αυτό ανέκοψε την εκδοτική επιτυχία του, ο θεαματικός μονόλογος προσπάθησε να το αποδώσει σε κάτι οικείο για να ξορκίσει την κατάρα. Κατηγορήθηκε, λοιπόν, η Αόρατη Επιτροπή για τη συγγραφή του. Το γεγονός προκάλεσε τη δημόσια παρέμβαση της Αόρατης Επιτροπής, όπου μαζί με την απολαυστική συντριβή των επικριτών της, έχει και μια εξαιρετική υπεράσπιση του Μανιφέστου Συνωμοσίας».

(Από την έκδοση)

«Είμαστε συνωμοσιολόγοι, όπως όλοι οι νοήμονες άνθρωποι πλέον. Εδώ και δυο χρόνια που μας εμπαίζουν και που εμείς συλλέγουμε πληροφορίες έχουμε πάρει τις απαραίτητες αποστάσεις ώστε να ξεχωρίζουμε «την αλήθεια από το ψέμα». Οι γελοίες, υποτιθέμενα υπεύθυνες, δηλώσεις που μας έβαζαν να συμπληρώνουμε, είχαν στην πραγματικότητα σκοπό να μας κάνουν να συναινέσουμε στον εγκλεισμό μας και να μας μετατρέψουν σε δεσμοφύλακα του εαυτού μας. Οι εμπνευστές τους σήμερα αγαλλιάζουν. η ουτοπία της πλήρους αναδόμησης του κόσμου, αυτό το όνειρο της βέλτιστης διαχείρισης των κοινωνικών, σωματικών και νοητικών μηχανισμών, δεν κάνει καν τον κόπο να κρυφτεί. Δεν θα είχαν κανέναν ηθικό ενδοιασμό να επιβληθεί, εν είδει θεραπείας ενός ιού που προέκυψε από πειραματικές έρευνες «gain of function» (Σ.τ.Μ έρευνα κέρδους λειτουργίας: ιατρική έρευνα που στηρίζεται στη γενετική τροποποίηση επικίνδυνων παθογόνων και μολυσματικών ιών, όπως φέρεται πως γινόταν στο εργαστήριο της Ρ4 Γουχάν) στο πλαίσιο ενός προγράμματος «βιοάμυνας», ένα άλλο βιοτεχνολογικό πείραμα, που προήλθε από ένα εργαστήριο του οποίου ο ιατρικός διευθυντής επαίρεται ότι «χακάρει το λογισμικό της ζωής [...] Δεν παριστάνουμε ότι ένα βιβλίο αρκεί για να μας γλιτώσει από την απάθεια, αλλά θυμόμαστε επίσης ότι ορισμένα καλά βιβλία που συναντήσαμε στο δρόμο μας έσωσαν από την υποτέλεια [...] Αυτό το βιβλίο είναι ανώνυμου συγγραφέα γιατί δεν ανήκει σε κανέναν· ανήκει στο εν εξελίξει κίνημα της κοινωνικής απόσχισης. Συνοδεύει αυτό που έρχεται – σε έξι μήνες, σε έναν χρόνο ή σε δέκα».

(Από την εισαγωγή)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διαβάζοντας το «*Μανιφέστο Συνομωσίας*». Το χαμόγελο της «συνενοχής» μεγαλώνει. Τα ίχνη μεγαλώνουν. Η κολοσσιαία παραγωγή, το παγκόσμιο πραξικόπημα που είναι σε εξέλιξη. Όλα ήταν έτοιμα. Μέχρι το τελικό σινιάλο για την «αιφνίδια» ανακοίνωση. Το γνωρίζαμε. Τώρα απλά η πεποίθηση μας αυτή γιγαντώνεται. Η προτεινόμενη «θεραπεία» είναι πρώτα απ' όλα εκείνη της πειθούς για αλλαγή συμπεριφοράς. Πράγματι αυτή ήταν, είναι και θα είναι η εμμονή των «*θεραπόντων ιατρών*», σ' αυτήν συντείνουν όλες οι τεχνικές επιρροής, όλες οι δυνάμεις, όλοι οι «ειδικοί». Η «ασθένεια», η πραγματική «ασθένεια», που πρέπει να καταπολεμηθεί σύμφωνα με τους κοσμοκράτορες πρώτα απ' όλα είναι η βραδύτητα στους ρυθμούς της «*μεγάλης επανεκκίνησης*», βραδύτητα που ταυτίζεται με την στασιμότητα στις «παλιές συνήθειες», στις «παλιές βεβαιότητες». Γι' αυτό επαναεφευρίσκεται το κυνήγι μαγισσών. Πιο αδυσώπητο. Περισσότερο ανηλεές. Δεν έχουν χρόνο για καθυστερήσεις. Γι' αυτό δίνονται επίσημες οδηγίες για τον εντοπισμό των συνομωσιολόγων στο σύγχρονο *Malleus Malefficarum*, το εγχειρίδιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την γρήγορη αναγνώριση και την αποτελεσματικότερη αντιμετώπισή τους. Να απομονωθούν λοιπόν, να στιγματιστούν, να συκοφαντηθούν, να λογοκριθούν, οι «ανορθολογικοί», οι «αρνητές», οι «λίγοι» που αντιστέκονται, οι «ελάχιστοι» που δεν πείθονται. Προτού μολύνουν και άλλους. Να μην ανοιχθούν σοβαρές ρωγμές στον «μεγάλο εγκλεισμό» που μόλις ξεκίνησε, για να ψηλώσουν και άλλο τα «τείχη».

Σύμφωνοι. Να ανατινάξουμε και πάλι τα νοητικά στεγανά. Δεν μπορεί οι ίδιοι οι καταστροφείς κάθε μορφής ζωής να μας νουθετούν να φροντίζουμε τον εαυτό μας, να υποκρίνονται ότι η ζωή είναι ένα ζήτημα αδιαφιλονίκητο,

αυτοί οι ίδιοι που ευθύνονται για τόσες και τόσες ασθένειες, να σπέρνουν το μίσος ενάντια στους ανεμβολίαστους. Και όμως μια χαρά μπορούν. Τα σώματα μας τους ανήκουν; Δεν είναι ψιλικατζήδες ζητούν δίχως διαπραγμάτευση πολύ περισσότερα. Η «αρχιτεκτονική των επιλογών» πλέον είναι η «αρχιτεκτονική δίχως επιλογές». Δεν συμφωνείτε; Είστε ανισόρροποι, μη φυσιολογικοί, κλειστείτε στις σπηλιές σας. Στο νέο ψηφιακό «περιβάλλον» δεν χρειάζεται να αγγίζουμε τίποτα, όλα τροποποιούνται, τελεσίδικα, διαδικτυακά, ο θαυμαστός καινούργιος κόσμος είναι φαντασμαγορικά εικονικός.

«Όμως οι κρυμμένοι Δίκαιοι δεν φορούν διακριτικά. Πρέπει να πάρει κανείς το ρίσκο να τους συναντήσει, να απογοητευθεί ή να γοητευθεί».

Και οι χαμαιλέοντες;

«Σήμερα οι ριζοσπάστες του χτες είναι υπέρ του εγκλεισμού, με την προϋπόθεση ότι θα είναι αυτοοργανωμένος. Ενάντια στο «υγειονομικό πιστοποιητικό» επειδή δεν είναι προσβάσιμο σε όλους. Υπέρ των "εμβολίων", από αλληλεγγύη, χωρίς όμως να γνωρίζουν τι περιέχουν και χωρίς πληροφορίες γι' αυτά που παράγουν. Υπάρχουν και εκείνοι που ωθούν στα άκρα το παράδοξο φτάνοντας να κρίνουν την εμβολιαστική υποχρεωτικότητα ως αρμόζουσα σε νήπια, για να απαιτήσουν στη συνέχεια «περισσότερη ενημέρωση». Είδαμε τελευταία κάποιους περίεργους αναρχικούς να παραθέτουν Μπακούνιν –«όταν έχουμε να κάνουμε με παπούτσια παραπέμπω στην αυθεντία των υποδηματοποιών»- για να ξεπλύνουν την πολιτική τους τιμή: ποτέ δεν υποτάχτηκαν στο κράτος σε ό,τι αφορά τους «υγειονομικούς περιορισμούς· απλώς αφέθηκαν στους γιατρούς, πράγμα που είναι τελείως διαφορετικό. Οι κυβερνώντες τους οποίους μέχρι χθες αψηφούσαν, και οι οποίοι τόσο επιδέξια τους ενέπλεξαν στο παιχνίδι τους, θα πρέπει να ρίχνουν γέλιο στα δείπνα τους. Γενικά όμως, εδώ και χρόνια η Αριστερά δίνει το καλύτερο της εαυτό. Έπεσε σε όλες τις παγίδες που της έστησαν. Αναπαρήγαγε τα προϊόντα των κυβερνητικών υπηρεσιών επικοινωνίας και συνομολόγησε στον συναισθηματικό εκβιασμό, στον παραλογισμό και στην ένοχη σιωπή. Αποκαλύφθηκε ως αυτό που είναι: ανορθολογική λόγω ορθολογισμού, σκοταδιστική λόγω επιστημονισμού, αναίσθητη λόγω γλυκερού συναισθηματισμού, νοσηρή λόγω υγειινισμού, μνησίκακη ένεκα φιλανθρωπίας, αντεπαναστατική ένεκα προοδευτισμού, ανόητη καθώς περνιέται για καλλιεργημένη και διαβολική καθώς τάσσεται στην πλευρά του Καλού [...] Ούτε η καραντίνα, ούτε η απαγόρευση κυκλοφορίας, ούτε ο εμβολιασμός, ούτε η λογοκρισία, ούτε οι περιορισμοί φαντάζαν γεγονότα αρκετά ακραία για να προκαλέσουν την αποστροφή της. Έγινε η φωνή του τρόμου ενόσω ο τρόμος βασίλευε. Παραδίδοντας έτσι την ελευθερία, τη δημοκρατία, το εναλλακτικό, την επανάσταση, ακόμη και την εξέγερση στο εννοιολογικό οπλοστάσιο της ακροδεξιάς. Πρέπει να πούμε ότι η Αριστερά πάντοτε συντασσόταν με την πλευρά της βιοπολιτικής».

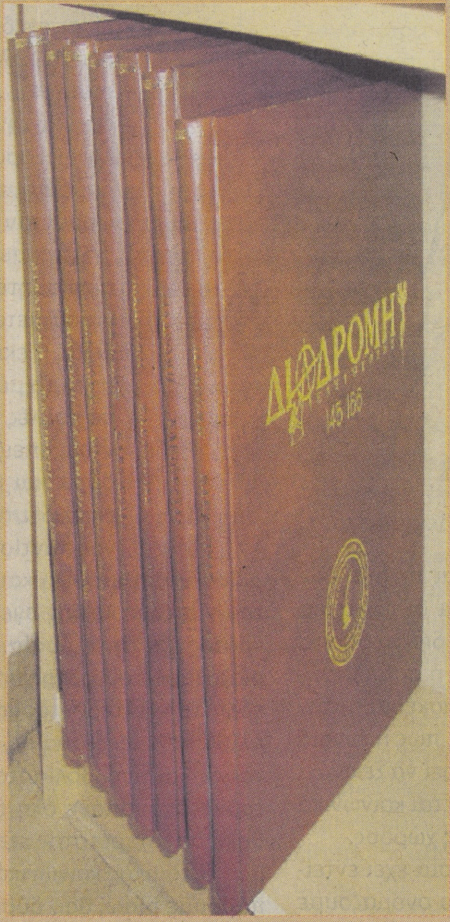
Συσπείρωση Αναρχικών

χρόνια η Αριστερά δίνει το καλύτερο της εαυτό. Έπεσε σε όλες τις παγίδες που της έστησαν. Αναπαρήγαγε τα προϊόντα των κυβερνητικών υπηρεσιών επικοινωνίας και συνομολόγησε στον συναισθηματικό εκβιασμό, στον παραλογισμό και στην ένοχη σιωπή. Αποκαλύφθηκε ως αυτό που είναι: ανορθολογική λόγω ορθολογισμού, σκοταδιστική λόγω επιστημονισμού, αναίσθητη λόγω γλυκερού συναισθηματισμού, νοσηρή λόγω υγειινισμού, μνησίκακη ένεκα φιλανθρωπίας, αντεπαναστατική ένεκα προοδευτισμού, ανόητη καθώς περνιέται για καλλιεργημένη και διαβολική καθώς τάσσεται στην πλευρά του Καλού [...] Ούτε η καραντίνα, ούτε η απαγόρευση κυκλοφορίας, ούτε ο εμβολιασμός, ούτε η λογοκρισία, ούτε οι περιορισμοί φαντάζαν γεγονότα αρκετά ακραία για να προκαλέσουν την αποστροφή της. Έγινε η φωνή του τρόμου ενόσω ο τρόμος βασίλευε. Παραδίδοντας έτσι την ελευθερία, τη δημοκρατία, το εναλλακτικό, την επανάσταση, ακόμη και την εξέγερση στο εννοιολογικό οπλοστάσιο της ακροδεξιάς. Πρέπει να πούμε ότι η Αριστερά πάντοτε συντασσόταν με την πλευρά της βιοπολιτικής».

Συσπείρωση Αναρχικών

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται
στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ,
χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα
ή τον εκδοτικό οίκο.
Η επιλογή των βιβλίων
αφορά την συμβολή
στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό
και την ανάπτυξη και εξέλιξη
των απελευθερωτικών ιδεών.
Είναι προφανές ότι τα βιβλία αυτά
μπορεί να τα προμηθεύεται κάποιος,
εφ' όσον το επιθυμεί,
από τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία
και ΟΧΙ από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ,
όπου διατίθενται
ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΙ ΕΝΔΕΔΥΜΕΝΗ:

Ως γνωστόν η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
κυκλοφορεί και σε τόμους.
Με τα φύλλα 167-188 συμπληρώθηκε
ο 8ος τόμος (έτη 2017-2018)
και διατίθεται βιβλιοδετημένος
όπως και οι προηγούμενοι.

Οι προηγούμενοι τόμοι:

1ος τόμος (φύλλα 01-25)
2ος » (φύλλα 26-50)
3ος » (φύλλα 51-75)
4ος » (φύλλα 75-100)
5ος » (φύλλα 101-122)
6ος » (φύλλα 123-144)
7ος » (φύλλα 145-166)
8ος » (φύλλα 167-188)
9ος » (φύλλα 189-210)

***

Όσοι/ες επιθυμούν να αποκτήσουν
κάποιον από αυτούς τους τόμους
θα πρέπει να τηλεφωνήσουν
στο 69 32 651 740
ή να επικοινωνήσουν
με την
Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας

Το κοινωνικό, το ατομικό σώμα και οι χώροι που σχετίζονται υπό τον έλεγχο της εξουσίας

Είναι γεγονός πως από την εποχή του κορωναϊού και μετά, η εξουσία βρήκε πρόσφορο έδαφος να επιταχύνει τους σχεδιασμούς της σ' έναν ευρύτερο τομέα που περιλαμβάνει και την επαναδιαπραγμάτευση της έννοιας του σώματος. Λέγοντας γενικά σώμα, θα θέλαμε να διευκρινίσουμε πως μιλάμε όχι μόνο για το ατομικό μας σώμα, αλλά και αυτό που σχετίζεται με το δημόσιο, δηλαδή το κοινωνικό,

αυτό σχετίζεται. Έννοιες όπως «δημόσιοι χώροι», «ελεύθεροι δημόσιοι χώροι», «ιδιωτικοί χώροι», «αυτοδιάθεση σώματος», «ελευθερία βούλησης και έκφρασης», «ατομική ελευθερία» κ.λπ., τίθενται σε επαναδιαπραγμάτευση.

Όσο αφορά το ατομικό μας σώμα, είναι προφανές πως η επιβολή των ιατρικών πράξεων, όπως διαγνωστικά τεστ και εμβολιασμού για την συνέχιση της καθημερινότητας του ατόμου και ο διαχωρισμός με βάση τον εμβολιασμό, είναι κινήσεις που θέτουν σε αμφισβήτηση την ελευθερία της βούλησης και της αυτοδιάθεσης του σώματος που πλέον παραδίδονται στην κρίση της εξουσίας. Στα παραπάνω εντάσσονται και οι πράξεις διασωλήνωσης και ανάνηψης, όπου τα ΜΜΕ δεν έχαναν ευκαιρία να θεωρούν πρωτόγνωρες τις αποφάσεις ασθενών να μην διασωληνωθούν ή ακόμα και να μην μπουν σε ΜΕΘ. Σε πολλές χώρες ήδη προετοιμάζονται και εφαρμόζονται νόμοι για το μη δικαίωμα στην άμβλωση. Άραγε αυτοί οι οποίοι προφανώς και πρέπει να είναι ενάντια σε τέτοιους νόμους και μιλούν για δικαίωμα στην αυτοδιάθεση του γυναικείου σώματος, τι άποψη έχουν και ποια είναι η θέση τους, σε υποχρεωτικούς και εξαναγκαστικούς εμβολιασμούς, σε απολύσεις ή αναστολές εργασίας και αποκλεισμούς από χώρους με βάση τον εμβολιασμό;

Με αφορμή τον κορωναϊό, το κράτος έδωσε άδεια στα μαγαζιά, να επεκτείνουν την έκταση που καταλαμβάνουν τα τραπεζοκαθίσματα σε πεζοδρόμια και πλατείες, συρρικνώνοντας αυτό που αποκαλείται δημόσιος χώρος και περιορίζοντας το ελεύθερο κομμάτι που αναλογεί στον καθένα μας. Επίσης, το ίδιο συμβαίνει και στις παραλίες όπου οι ξαπλώστρες των παραθαλάσσιων μαγαζιών και ξενοδοχείων δεν αναπτύσσονται μόνο κατά μήκος του αιγιαλού, αλλά και προς την θάλασσα, με αποτέλεσμα οι ξαπλώστρες να είναι σχεδόν εξ ολοκλήρου μέσα στο νερό.

Φάτε τους εξουσιαστές και όχι έντομα! (για το καλό του πλανήτη)

-Πιάσε μια Ούρσουλα με γαρνιτούρα έντερα Σβαμπ. Και που 'σαι... για συνοδευτικό θα ήθελα τραγανιστά δάχτυλα προέδρων και πρωθυπουργών, σερβιρισμένα στις σελίδες που υπέγραφαν την εξαθλίωσή μας.

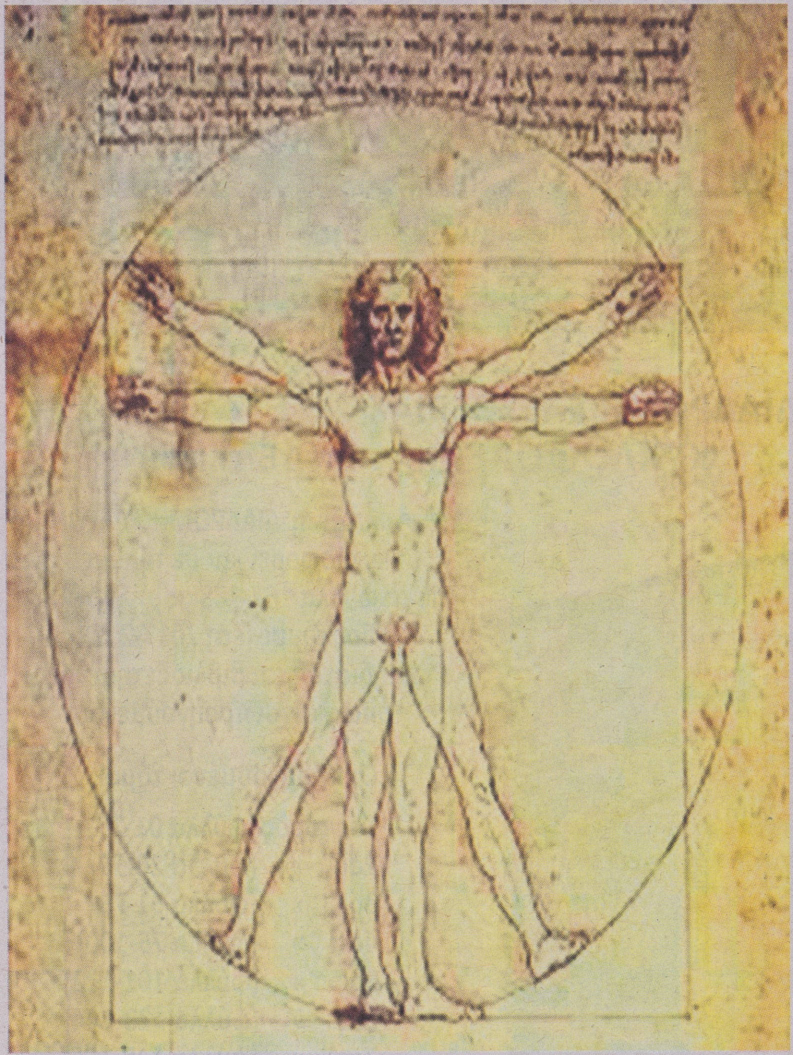
Είμαστε σίγουροι ότι ακόμα και οι φίλοι μας οι χορτοφάγοι θα έμπαιναν στον πειρασμό να παραγγείλουν το παραπάνω πιάτο!

Λοιπόν, δεν είναι αστείο, αυτοί δεν τρώγονται! Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε την κατανάλωση εντόμων και σκουληκιών για το καλό των υπηκόων και του πλανήτη. Πριν από αυτή την δημόσια τοποθέτηση της Ε.Ε. είχαν προηγηθεί διαφημιστικά σποτ που έδειχναν διάσημους ηθοποιούς να τρώνε σκουλήκια και έντομα. Βέβαια, τα παραπάνω δεν είναι κάτι νέο, αφού τουλάχιστον από το 2013 υπήρχε σύσταση για κατανάλωση εντόμων από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τροφίμων. Μάλιστα η ίδια η Τζολί,

Το κοινωνικό, το ατομικό σώμα και οι χώροι που σχετίζονται υπό τον έλεγχο της εξουσίας

Είναι γεγονός πως από την εποχή του κορωναϊού και μετά, η εξουσία βρήκε πρόσφορο έδαφος να επιταχύνει τους σχεδιασμούς της σ' έναν ευρύτερο τομέα που περιλαμβάνει και την επαναδιαπραγμάτευση της έννοιας του σώματος. Λέγοντας γενικά σώμα, θα θέλαμε να διευκρινίσουμε πως μιλάμε όχι μόνο για το ατομικό μας σώμα, αλλά και αυτό που σχετίζεται με το δημόσιο, δηλαδή το κοινωνικό,

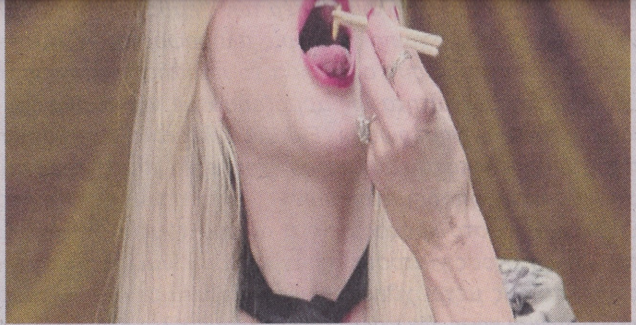
καθώς και τους δημόσιους χώρους που και τα δύο σώματα σχετίζονται και συνδέονται, είτε είναι οι πλατείες, τα πάρκα, οι δρόμοι, οι χώροι δουλειάς και διασκέδασης, είτε οι ψηφιακοί χώροι που αντικαθιστούν ή συμπληρώνουν την δουλειά, την επικοινωνία, την διασκέδαση, την αγορά, την κατανάλωση κλπ. Γίνεται σαφές, πως η έννοια

πλέον παραδίδονται στην κρίση της εξουσίας. Στα παραπάνω εντάσσονται και οι πράξεις διασωλήνωσης και ανάνηψης, όπου τα ΜΜΕ δεν έχαναν ευκαιρία να θεωρούν πρωτόγνωρες τις αποφάσεις ασθενών να μην διασωληνωθούν ή ακόμα και να μην μπουν σε ΜΕΘ. Σε πολλές χώρες ήδη προετοιμάζονται και εφαρμόζονται νόμοι για το μη δικαίωμα στην άμβλωση. Άραγε αυτοί οι οποίοι προφανώς και πρέπει να είναι ενάντια σε τέτοιους νόμους και μιλούν για δικαίωμα στην αυτοδιάθεση του γυναικείου σώματος, τι άποψη έχουν και ποια είναι η θέση τους, σε υποχρεωτικούς και εξαναγκαστικούς εμβολιασμούς, σε απολύσεις ή αναστολές εργασίας και αποκλεισμούς από χώρους με βάση τον εμβολιασμό;

Με αφορμή τον κορωναϊό, το κράτος έδωσε άδεια στα μαγαζιά, να επεκτείνουν την έκταση που καταλαμβάνουν τα τραπεζοκαθίσματα σε πεζοδρόμια και πλατείες, συρρικνώνοντας αυτό που αποκαλείται δημόσιος χώρος και περιορίζοντας το ελεύθερο κομμάτι που αναλογεί στον καθένα μας. Επίσης, το ίδιο συμβαίνει και στις παραλίες όπου οι ξαπλώστρες των παραθαλάσσιων μαγαζιών και ξενοδοχείων δεν αναπτύσσονται μόνο κατά μήκος του αιγιαλού, αλλά και προς την θάλασσα, με αποτέλεσμα οι ξαπλώστρες να είναι σχεδόν εξ ολοκλήρου μέσα στο νερό. Για το καλό της οικονομίας και του τουρισμού και με αφορμή τα «μειωμένα» έσοδα και την χασούρα πολλών επιχειρήσεων λόγω κορωναϊού, το κράτος έδωσε δώρο δημόσιους χώρους, που μέχρι πριν λίγο θεωρούνταν ελεύθεροι.

Ο προσωπικός χώρος του σπιτιού, επίσης, αμφισβητείται από την εξουσία. Επί κορωναϊού μετατράπηκε σε δημόσιο χώρο δουλειάς ή εκπαίδευσης και ακόμα και σήμερα αυτό το μέτρο συνεχίζει να χρησιμοποιείται σε πολλές επιχειρήσεις και εκπαιδευτικά κέντρα, επειδή υποτίθεται βολεύει τους εργοδότες και τους εργαζόμενους, καθώς και τα εκπαιδευτικά κέντρα και τους εκπαιδευόμενους αντίστοιχα.

Γι' αυτό η στήριξη και η ανοχή σε «αθώα» κρατικά μέτρα για το καλό της υγείας μας είναι στήριξη στο ίδιο το κράτος και την εξουσία. Όλες οι απαγορεύσεις και οι περιορισμοί που στηρίχθηκαν επί κορωναϊού είναι ακόμα εδώ και εξελίσσονται και δυστυχώς, για τους χρήσιμους ηλίθιους της εξουσίας, δεν αφορούν μόνο «ψεκασμέ-

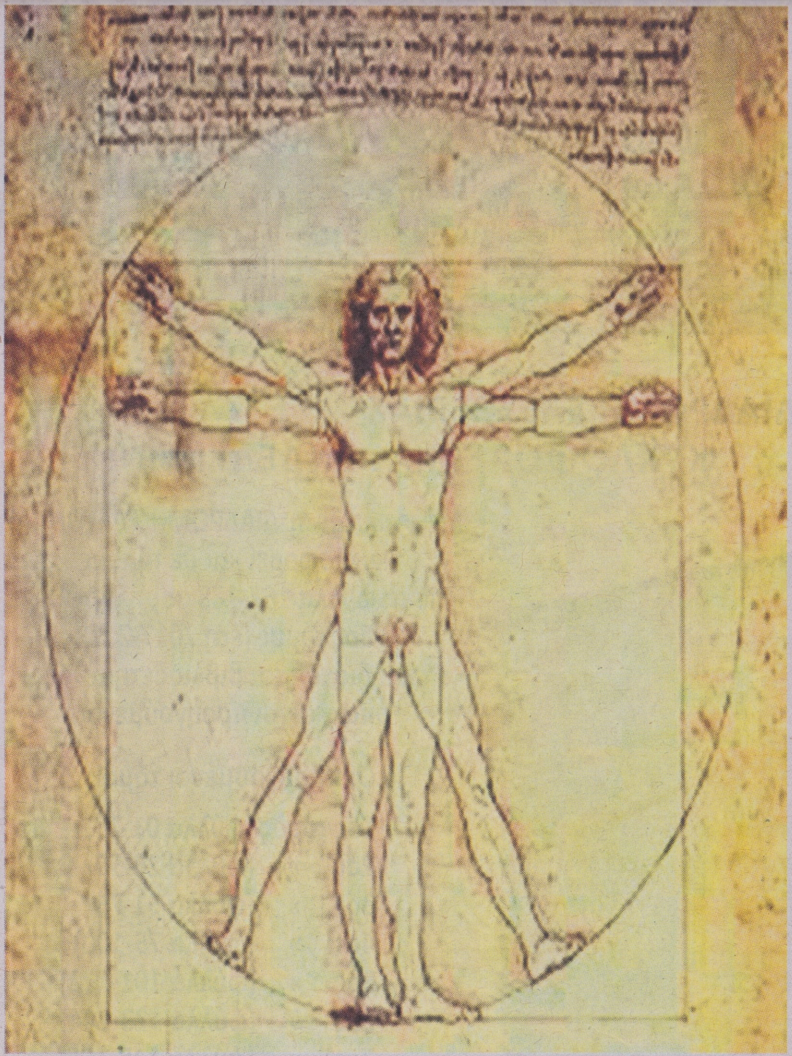

Είμαστε σίγουροι ότι ακόμα και οι φίλοι μας οι χορτοφάγοι θα έμπαιναν στον πειρασμό να παραγγείλουν το παραπάνω πιάτο!

Λοιπόν, δεν είναι αστείο, αυτοί δεν τρώγονται! Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε την κατανάλωση εντόμων και σκουληκιών για το καλό των υπηκόων και του πλανήτη. Πριν από αυτή την δημόσια τοποθέτηση της Ε.Ε. είχαν προηγηθεί διαφημιστικά σποτ που έδειχναν διάσημους ηθοποιούς να τρώνε σκουλήκια και έντομα. Βέβαια, τα παραπάνω δεν είναι κάτι νέο, αφού τουλάχιστον από το 2013 υπήρχε σύσταση για κατανάλωση εντόμων από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τροφίμων. Μάλιστα η ίδια η Τζολί,

η διάσημη ηθοποιός και απεσταλμένη του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, το 2017 διαφήμιζε τα οφέλη της εντομοφαγίας. Αιτία είναι το αυξημένο περιβαλλοντικό αποτύπωμα που δημιουργεί η κατανάλωση κρέατος και η συνεχόμενη αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού, ο οποίος αναμένεται να ξεπεράσει τα 9 δισεκατομμύρια μέχρι το 2050. Προφανώς και με αφορμή τον πόλεμο στην Ουκρανία και τα προβλήματα της εφοδιαστικής αλυσίδας λόγω απάντη-

καθώς και τους δημόσιους χώρους που και τα δύο σώματα σχετίζονται και συνδέονται, είτε είναι οι πλατείες, τα πάρκα, οι δρόμοι, οι χώροι δουλειάς και διασκέδασης, είτε οι ψηφιακοί χώροι που αντικαθιστούν ή συμπληρώνουν την δουλειά, την επικοινωνία, την διασκέδαση, την αγορά, την κατανάλωση κλπ. Γίνεται σαφές, πως η έννοια του σώματος είναι κάτι ευρύτερο, που μπορεί να ξεκινάει ατομικά και υλικά, αλλά μπορεί να επεκτείνεται κοινωνικά και έχει σχέση με δημόσιους και ψηφιακούς χώρους.

Τα τελευταία τρία χρόνια, λοιπόν, η εξουσία έχει εντείνει την επίθεση και τον έλεγχο, σ' αυτό που ονομάζουμε σώμα και στους δημόσιους και ψηφιακούς χώρους όπου ποια είναι η θέση τους, σε υποχρεωτικούς και εξαναγκαστικούς εμβολιασμούς, σε απολύσεις ή αναστολές εργασίας και αποκλεισμούς από χώρους με βάση τον εμβολιασμό;

Με αφορμή τον κορωναϊό, το κράτος έδωσε άδεια στα μαγαζιά, να επεκτείνουν την έκταση που καταλαμβάνουν τα τραπεζοκαθίσματα σε πεζοδρόμια και πλατείες, συρρικνώνοντας αυτό που αποκαλείται δημόσιος χώρος και περιορίζοντας το ελεύθερο κομμάτι που αναλογεί στον καθένα μας. Επίσης, το ίδιο συμβαίνει και στις παραλίες όπου οι ξαπλώστρες των παραθαλάσσιων μαγαζιών και ξενοδοχείων δεν αναπτύσσονται μόνο κατά μήκος του αιγιαλού, αλλά και προς την θάλασσα, με αποτέλεσμα οι ξαπλώστρες να είναι σχεδόν εξ ολοκλήρου μέσα στο νερό. Για το καλό της οικονομίας και του τουρισμού και με αφορμή τα «μειωμένα» έσοδα και την χασούρα πολλών επιχειρήσεων λόγω κορωναϊού, το κράτος έδωσε δώρο δημόσιους χώρους, που μέχρι πριν λίγο θεωρούνταν ελεύθεροι.

Ο προσωπικός χώρος του σπιτιού, επίσης, αμφισβητείται από την εξουσία. Επί κορωναϊού μετατράπηκε σε δημόσιο χώρο δουλειάς ή εκπαίδευσης και ακόμα και σήμερα αυτό το μέτρο συνεχίζει να χρησιμοποιείται σε πολλές επιχειρήσεις και εκπαιδευτικά κέντρα, επειδή υποτίθεται βολεύει τους εργοδότες και τους εργαζόμενους, καθώς και τα εκπαιδευτικά κέντρα και τους εκπαιδευόμενους αντίστοιχα.

Γι' αυτό η στήριξη και η ανοχή σε «αθώα» κρατικά μέτρα για το καλό της υγείας μας είναι στήριξη στο ίδιο το κράτος και την εξουσία. Όλες οι απαγορεύσεις και οι περιορισμοί που στηρίχθηκαν επί κορωναϊού είναι ακόμα εδώ και εξελίσσονται και δυστυχώς, για τους χρήσιμους ηλίθιους της εξουσίας, δεν αφορούν μόνο «ψεκασμένους» και ανεμβολίαστους αλλά με τον έναν ή τον άλλο τρόπο ακουμπάνε όλη την κοινωνία. Το έδαφος που δόθηκε απλόχερα στην εξουσία να διαχειριστεί τα σώματά μας (ατομικά, κοινωνικά και τους χώρους αυτών) θα το πάρουμε πίσω, όσο δύσκολο και αν φαντάζει.

Είμαστε σίγουροι ότι ακόμα και οι φίλοι μας οι χορτοφάγοι θα έμπαιναν στον πειρασμό να παραγγείλουν το παραπάνω πιάτο!

Λοιπόν, δεν είναι αστείο, αυτοί δεν τρώγονται! Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε την κατανάλωση εντόμων και σκουληκιών για το καλό των υπηκόων και του πλανήτη. Πριν από αυτή την δημόσια τοποθέτηση της Ε.Ε. είχαν προηγηθεί διαφημιστικά σποτ που έδειχναν διάσημους ηθοποιούς να τρώνε σκουλήκια και έντομα. Βέβαια, τα παραπάνω δεν είναι κάτι νέο, αφού τουλάχιστον από το 2013 υπήρχε σύσταση για κατανάλωση εντόμων από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τροφίμων. Μάλιστα η ίδια η Τζολί,

η διάσημη ηθοποιός και απεσταλμένη του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, το 2017 διαφήμιζε τα οφέλη της εντομοφαγίας. Αιτία είναι το αυξημένο περιβαλλοντικό αποτύπωμα που δημιουργεί η κατανάλωση κρέατος και η συνεχόμενη αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού, ο οποίος αναμένεται να ξεπεράσει τα 9 δισεκατομμύρια μέχρι το 2050. Προφανώς και με αφορμή τον πόλεμο στην Ουκρανία και τα προβλήματα της εφοδιαστικής αλυσίδας λόγω απάντησης της Ρωσίας στις διεθνείς κυρώσεις, με αποτέλεσμα να μειωθεί η παραγωγή λιπασμάτων που συνακόλουθα φέρνει μείωση της παραγωγής λαχανικών δημητριακών κλπ. αλλά και την απαγόρευση εξαγωγής δημητριακών με συνέπεια την μείωση των ζωοτροφών, η Ε.Ε. προτρέπει τους πολίτες της να τρώνε έντομα.

Ολόκληρη η ανακοίνωσή της στο τουίτερ:

«Είτε πρόκειται για σνακ είτε για συστατικό τροφής, γνωρίζατε ότι επί του παρόντος υπάρχουν τρία έντομα εγκεκριμένα στην "νέα τροφή" της ΕΕ;

Ο οικιακός γρύλος, το κίτρινο αλευροσκουλήκι και η μεταναστευτική ακρίδα είναι οι τρεις τύποι εντόμων που εγκρίνονται ως "νέα τροφή" στην αγορά της ΕΕ.

Η Διεθνής Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας, δείχνει ότι τα έντομα είναι μια εξαιρετικά θρεπτική και υγιεινή πηγή τροφής. Τα έντομα περιέχουν υψηλή περιεκτικότητα σε λιπαρά, πρωτεΐνες, βιταμίνες, φυτικές ίνες και μέταλλα και μπορούν να διευκολύνουν τη στροφή προς την υγιεινή και βιώσιμη διατροφή.

Η κατανάλωση εντόμων είναι ασφαλής.

Η "νέα τροφή" μπορεί να εγκριθεί μόνο εάν δεν ενέχει κανένα κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Πρέπει να υποβληθεί σε επιστημονική αξιολόγηση πριν από την έγκριση για να διασφαλιστεί η ασφάλειά της.

Τα περιβαλλοντικά οφέλη από την εκτροφή εντόμων για τροφή βασίζονται στα εξής:

– υψηλή απόδοση μετατροπής τροφής των εντόμων

– λιγότερες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου

– λιγότερη χρήση νερού και καλλιεργήσιμων εκτάσεων

– χρήση βιομετατροπής με βάση τα έντομα για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων

Είναι στο χέρι σας να αποφασίσετε αν θέλετε να τα φάτε ή όχι! Η χρήση των εντόμων ως εναλλακτικής πηγής πρωτεΐνης δεν είναι νέα και τα έντομα τρώγονται τακτικά σε πολλά μέρη του κόσμου. Ας το δοκιμάσουμε!»

Μια νέα βιομηχανική και κερδοφόρα ευκαιρία ετοιμάζεται και μαζί με αυτή νέα είδη μη ανθρώπινων πλασμάτων που θα υποταχθούν. Οι ίδιοι, που αιώνες τώρα καταδυναστεύουν τον πλανήτη, ανθρώπους και ζώα, μας λένε σήμερα πως θα πρέπει να τρεφόμαστε με έντομα, που σίγουρα θα είναι σε κατάλληλη συσκευασία και επεξεργασία, έτοιμο προϊόν προς πώληση, κρατώντας για τους ίδιους και μερικούς εκλεκτούς όλα αυτά που σήμερα κάνουν «κακό» στο περιβάλλον. Είναι προφανές, πως τα τελευταία χρόνια όλα τρέχουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Δεδομένα αλλάζουν, έννοιες αναδιαμορφώνονται, όσο και αν φαίνονταν ακλόνητα. Οι αλλαγές δεν ακολουθούν την φυσική πορεία ελεύθερης εξέλιξης, αλλά γίνονται βίαια υπό τις προσταγές της εξουσίας. Η τροφή, φαίνεται πως τίθεται από την εξουσία υπό αμφισβήτηση.

Το μόνο καλό που θα μπορούσαμε να κάνουμε για τον εαυτό μας και για τον πλανήτη και που θα είχε και αποτέλεσμα, είναι να ξεφορτωθούμε την εξουσία και όλους αυτούς τους ειδικούς, επιστήμονες και πολιτικούς, που εργάζονται για την εξαθλίωσή μας. Και αν στο τέλος-τέλος όλοι αυτοί δεν τρώγονται με τίποτα και μόνο αηδία προκαλούν, σίγουρα θα αποτελούν λιχουδιά για τα σκουλήκια και τα έντομα... για το καλό του πλανήτη, πάντα!

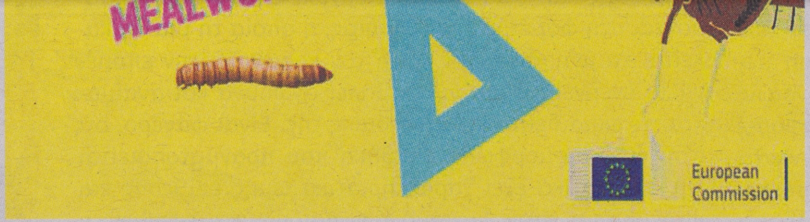
Ε.

– λιγότερες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου

– λιγότερη χρήση νερού και καλλιεργήσιμων εκτάσεων

– χρήση βιομετατροπής με βάση τα έντομα για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων

Είναι στο χέρι σας να αποφασίσετε αν θέλετε να τα φάτε ή όχι! Η χρήση των εντόμων ως εναλλακτικής πηγής πρωτεΐνης δεν είναι νέα και τα έντομα

εξουσία και όλους αυτούς τους ειδικούς, επιστήμονες και πολιτικούς, που εργάζονται για την εξαθλίωσή μας. Και αν στο τέλος-τέλος όλοι αυτοί δεν τρώγονται με τίποτα και μόνο αηδία προκαλούν, σίγουρα θα αποτελούν λιχουδιά για τα σκουλήκια και τα έντομα... για το καλό του πλανήτη, πάντα!

Ε.

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ συμβάντος στὰ χέρια τῶν κάθε εἴδους ειδικῶν τῆς χειραγωγήσεως, οἱ ὁποῖοι τὸ συσκοτίζουν μὲ τὶς πολιτικές τους σκοπιμότητες καὶ τὶς ἰδεολογικὲς ἀγκυλώσεις, εἶναι ἕνας ἀκόμη λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο, οἱ μη επαναπαυόμενοι –στις ψευδαισθήσεις τις οποίες διασπείρει η εξουσία–, ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ γνωρίσουν ΕΚΕΙΝΑ τὰ πεπραγμένα. Νὰ τὰ γνωρίσουν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν διερευνητικό τρόπο. Εἶναι ἀποδεκτό ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι δύσκολο. Δὲν εἶναι, ὅμως, ἀκατόρθωτο. Ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ διαρκής ἀνάδειξις τῆς ἀλήθειας εἶναι ἕνα σοβαρὸ μέτωπο τῆς πάλης ἐναντίον κάθε ἐξουσίας. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς διαχειρίσεως, τῶν κατά καιροὺς συμβάντων, στὰ χέρια τῶν ἐξουσιαστῶν (αριστερῶν, δεξιῶν, κομμουνιστῶν, σοσιαλιστῶν, ἐθνικιστῶν κ.λπ.) συνιστᾶ τὴν ἔμπρακτη ἀποδοχή τοῦ κύρους τῆς ἐξουσίας.

(Από τον πρόλογο)

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἄν ἱστορία εἶναι συστηματική μελέτη τῶν ὅσων ἔχουν συμβεῖ μέ ἐπίκεντρο τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα καί τά γραπτά, τότε μία μικρή συμβολή στήν ἀποκατάσταση τῶν στρεβλώσεων, εἶναι καί τά παρατιθέμενα τεκμήρια γιά τούς κοινωνικούς ἀγῶνες σέ αὐτήν τήν ἔκδοση. Τά ἀποδίδουμε, λοιπόν, ἄνευ οἱασδήποτε τροποποίησης, ὡς ἐλάχιστη συνεισφορά στήν διατήρηση τῆς μνήμης.

(Από τον πρόλογο της έκδοσης)

Ακόμη μια εκπαιδευτική χρονιά ξεκινά...

Η νέα εκπαιδευτική χρονιά ξεκινά και παρουσιάζει ενδιαφέρον για το πως θα εξελιχθούν οι μεγάλες κυβερνητικές ανακοινώσεις περί αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και η έναρξη λειτουργίας της πανεπιστημιακής αστυνομίας. Και στα δυο αυτά ζητήματα υπάρχουν συνεχή μπρος-πίσω και ταυτόχρονα είναι εμφανή τα σημάδια «δοσοληψίας» με τα εμπλεκόμενα μέρη. Πρόσφατα σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε υπό την παρουσία του υφυπουργού Προ.πο Λ. Οικονόμου, πρυτάνεων και του αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ τέθηκε επί τάπητος το ζήτημα των σχεδίων ασφαλείας που είναι υποχρεωμένα να καταθέσουν τα πανεπιστήμια. Όπως ενημέρωσε η ΕΛ.ΑΣ, τα πανεπιστήμια δεν έχουν καταθέσει τα συγκεκριμένα σχέδια οπότε δεν μπορεί να εφαρμοστεί ακόμη η πανεπιστημιακή αστυνομία. Οι, έτσι και αλλιώς συρρικνωμένες, Ομάδες Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, μάλλον θα περιμένουν για καιρό, μέχρι στο τέλος η ίδια ή η επόμενη κυβέρνηση να μετατάξει τους συγκεκριμένους μπάτσους σε άλλες Διευθύνσεις ή σε προσωπικές φρουρές. Ένας έμμεσος τρόπος να γίνουν ρουσφέτια, εκδουλεύσεις αλλά και «ιδεολογικός τσαμπουκάς» από την κυβερνητική εξουσία.

Από την άλλη πλευρά η περιβόητη «αξιολόγηση» των εκπαιδευτικών αποτελεί μια μόνιμη αντιπαράθεση μεταξύ κυβέρνησης και των διδασκαλικών ομοσπονδιών. Γαβγίζουν μεταξύ τους θέλοντας να δείξουν τη διαφορετικότητα τους χωρίς επί της ουσίας να προσφέρουν κάτι στις σχολικές μονάδες, στην παιδαγωγική και στους μαθητές. Μια αντιπαράθεση, όπου η Κεραμέως θέλει να επιβάλει τις θέσεις της και οι καθηγητές/συνδικαλιστές να διατηρήσουν τα «κεκτημένα» τους. Δεν αρνούμαστε, ότι η σημερινή διοίκηση του υπουργείου Παιδείας είναι οδοστρωτήρας σε μια σειρά από θέματα, όπως η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, ωράριο λειτουργίας μονάδων, μέντορες κ.ά., τα οποία έρχονται να προστεθούν στη χρήση της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης για μακροχρόνια περίοδο, εντείνοντας τη ψηφιακή μετάβαση και την πολύωρη έκθεση παιδιών και νέων σε οθόνες. Βρισκόμαστε ήδη σε νέες συνθήκες μιας νέας εποχής, της κατασκευής του ψηφιακού μετανθρώπου. Και αυτή η κατασκευή απαιτεί τη συνεισφορά του εκπαιδευτικού βραχίονα ώστε οι μελλοντικοί εργαζόμενοι, ψηφοφόροι, καταναλωτές να είναι καλιμπραρισμένοι στις αποφάσεις και τις επιταγές της εξουσίας.

Είναι ξεκάθαρο και δεδομένο, ότι ως αναρχικοί είμαστε εχθρικοί στην ύπαρξη και λειτουργία εκείνων των θεσμών που καταστρέφουν την ελεύθερη βούληση των ανθρώπων. Και ένας από τους θεσμούς αυτούς είναι αναμφισβήτητα ο εκπαιδευτικός. Μακροχρόνιος και έντονα επιδραστικός αφού από την ηλικία των 4 ετών το Κράτος διαμορφώνει ή προσπαθεί να διαμορφώσει τους μελλοντικούς υπηκόους. Αφυδατωμένους, κενούς και άδειους χωρίς ίχνος κριτικής σκέψης, απλά ενταγμένους σε κυρίαρχες επιλογές. Για να φτιαχτεί το νέο καλούπι, θεσμοί και σύγχρονες μορφές επίδρασης και διαμόρφωσης των συνηθειών των ανθρώπων, συνεργάζονται αγαστά για το καλύτερο αποτέλεσμα. Για να διαμορφωθούν οι «νέοι πολίτες», σημαντικό ρόλο παίζουν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και άλλα ανάλογα εργαλεία τα οποία εντάσσονται στη φαρέτρα της Εξουσίας, η οποία τη μια επικαλείται τα μνημόνια, την άλλη τον κορωνοϊό, την επομένη το ενεργειακό για να επιβάλει ανώδυνα και αναίμακτα τις εκπαιδευτικές καινοτομίες της. Είναι φανερό, ότι στην υπό διαμόρφωση συνθήκη που πραγματοποιείται και ουσιαστικά έχει χαρακτηριστικά ωμής επίθεσης και παρέμβασης στον ψυχισμό των παιδιών και εφήβων, η στάση των εκπαιδευτικών φορέων και συνδικαλιστών είναι τουλάχιστον χλιαρή, εν αντιθέσει με ζητήματα, όπως η αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, όπου οι αντιδράσεις των συνδικαλιστών είναι συντονισμένες και άμεσες. Δεν είναι στις προθέσεις μας, και άλλωστε ποτέ δεν ήταν, να είμαστε υπέρ ή κατά της αξιολόγησης κάποιων στα πλαίσια ενός κρατικού θεσμού ή με ποιο τρόπο θα γίνονται οι προσλήψεις τους. Είναι διαδικασίες και λειτουργίες που αφορούν όσους εμπλέκονται στους συγκεκριμένους θεσμούς. Αυτό ταυτόχρονα σημαίνει, ότι στεκόμαστε συμπαραστάτες και αλληλέγγυοι σε δράσεις και κινήσεις εκ-

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Η νέα εκπαιδευτική χρονιά ξεκινά και παρουσιάζει ενδιαφέρον για το πως θα εξελιχθούν οι μεγάλες κυβερνητικές ανακοινώσεις περί αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και η έναρξη λειτουργίας της πανεπιστημιακής αστυνομίας. Και στα δυο αυτά ζητήματα υπάρχουν συνεχή μπρος-πίσω και ταυτόχρονα είναι εμφανή τα σημάδια «δοσοληψίας» με τα εμπλεκόμενα μέρη. Πρόσφατα σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε υπό την παρουσία του υφυπουργού Προ.πο Λ. Οικονόμου, πρυτάνεων και του αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ τέθηκε επί τάπητος το ζήτημα των σχεδίων ασφαλείας που είναι υποχρεωμένα να καταθέσουν τα πανεπιστήμια. Όπως ενημέρωσε η ΕΛ.ΑΣ, τα πανεπιστήμια δεν έχουν καταθέσει τα συγκεκριμένα σχέδια οπότε δεν μπορεί να εφαρμοστεί ακόμη η πανεπιστημιακή αστυνομία. Οι, έτσι και αλλιώς συρρικνωμένες, Ομάδες Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, μάλλον θα περιμένουν για καιρό, μέχρι στο τέλος η ίδια ή η επόμενη κυβέρνηση να μετατάξει τους συγκεκριμένους μπάτσους σε άλλες Διευθύνσεις ή σε προσωπικές φρουρές. Ένας έμμεσος τρόπος να γίνουν ρουσφέτια, εκδουλεύσεις αλλά και «ιδεολογικός τσαμπουκάς» από την κυβερνητική εξουσία.

Από την άλλη πλευρά η περιβόητη «αξιολόγηση» των εκπαιδευτικών αποτελεί μια μόνιμη αντιπαράθεση μεταξύ κυβέρνησης και των διδασκαλικών ομοσπονδιών. Γαβγίζουν μεταξύ τους θέλοντας να δείξουν τη διαφορετικότητα τους χωρίς επί της ουσίας να προσφέρουν κάτι στις σχολικές μονάδες, στην παιδαγωγική και στους μαθητές. Μια αντιπαράθεση, όπου η Κεραμέως θέλει να επιβάλει τις θέσεις της και οι καθηγητές/συνδικαλιστές να διατηρήσουν τα «κεκτημένα» τους. Δεν αρνούμαστε, ότι η σημερινή διοίκηση του υπουργείου Παιδείας είναι οδοστρωτήρας σε μια σειρά από θέματα, όπως η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, ωράριο λειτουργίας μονάδων, μέντορες κ.ά., τα οποία έρχονται να προστεθούν στη χρήση της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης για μακροχρόνια περίοδο, εντείνοντας τη ψηφιακή μετάβαση και την πολύωρη έκθεση παιδιών και νέων σε οθόνες. Βρισκόμαστε ήδη σε νέες συνθήκες μιας νέας εποχής, της κατασκευής του ψηφιακού μετανθρώπου. Και αυτή η κατασκευή απαιτεί τη συνεισφορά του εκπαιδευτικού βραχίονα ώστε οι μελλοντικοί εργαζόμενοι, ψηφοφόροι, καταναλωτές να είναι καλιμπραρισμένοι στις αποφάσεις και τις επιταγές της εξουσίας.

Είναι ξεκάθαρο και δεδομένο, ότι ως αναρχικοί είμαστε εχθρικοί στην ύπαρξη και λειτουργία εκείνων των θεσμών που καταστρέφουν την ελεύθερη βούληση των ανθρώπων. Και ένας από τους θεσμούς αυτούς είναι αναμφισβήτητα ο εκπαιδευτικός. Μακροχρόνιος και έντονα επιδραστικός αφού από την ηλικία των 4 ετών το Κράτος διαμορφώνει ή προσπαθεί να διαμορφώσει τους μελλοντικούς υπηκόους. Αφυδατωμένους, κενούς και άδειους χωρίς ίχνος κριτικής σκέψης, απλά ενταγμένους σε κυρίαρχες επιλογές. Για να φτιαχτεί το νέο καλούπι, θεσμοί και σύγχρονες μορφές επίδρασης και διαμόρφωσης των συνηθειών των ανθρώπων, συνεργάζονται αγαστά για το καλύτερο αποτέλεσμα. Για να διαμορφωθούν οι «νέοι πολίτες», σημαντικό ρόλο παίζουν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και άλλα ανάλογα εργαλεία τα οποία εντάσσονται στη φαρέτρα της Εξουσίας, η οποία τη μια επικαλείται τα μνημόνια, την άλλη τον κορωνοϊό, την επομένη το ενεργειακό για να επιβάλει ανώδυνα και αναίμακτα τις εκπαιδευτικές καινοτομίες της. Είναι φανερό, ότι στην υπό διαμόρφωση συνθήκη που πραγματοποιείται και ουσιαστικά έχει χαρακτηριστικά ωμής επίθεσης και παρέμβασης στον ψυχισμό των παιδιών και εφήβων, η στάση των εκπαιδευτικών φορέων και συνδικαλιστών είναι τουλάχιστον χλιαρή, εν αντιθέσει με ζητήματα, όπως η αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, όπου οι αντιδράσεις των συνδικαλιστών είναι συντονισμένες και άμεσες. Δεν είναι στις προθέσεις μας, και άλλωστε ποτέ δεν ήταν, να είμαστε υπέρ ή κατά της αξιολόγησης κάποιων στα πλαίσια ενός κρατικού θεσμού ή με ποιο τρόπο θα γίνονται οι προσλήψεις τους. Είναι διαδικασίες και λειτουργίες που αφορούν όσους εμπλέκονται στους συγκεκριμένους θεσμούς. Αυτό ταυτόχρονα σημαίνει, ότι στεκόμαστε συμπαραστάτες και αλληλέγγυοι σε δράσεις και κινήσεις εκπαιδευτικών που τάσσονται ενάντια ή/και εχθρικά στην επίθεση του Κράτους.

Και όπως έχει γράψει ο Ivan Illich: *«η θεσμοποίηση των αξιών αναπόφευκτα οδηγεί στη μόλυνση της φύσης, στην κοινωνική πόλωση και στην ψυχολογική ανικανότητα»*. Κριτικός έναντι στους θεσμούς και στον πολιτισμό, τάσσεται σταθερά υπέρ της κατάργησης του θεσμού της συστηματικής και οργανωμένης εκπαίδευσης. Ενώ τονίζει: *«πρέπει ν' απαλλάξουμε την κοινωνία μας όχι μόνον από τα θεσμικά πλαίσια, αλλά από το ίδιο το σχολικό "ήθος"».*

κυβερνητική εξουσία.

Από την άλλη πλευρά η περιβόητη «αξιολόγηση» των εκπαιδευτικών αποτελεί μια μόνιμη αντιπαράθεση μεταξύ κυβέρνησης και των διδασκαλικών ομοσπονδιών. Γαβγίζουν μεταξύ τους θέλοντας να δείξουν τη διαφορετικότητα τους χωρίς επί της ουσίας να προσφέρουν κάτι στις σχολικές μονάδες, στην παιδαγωγική και στους μαθητές. Μια αντιπαράθεση, όπου η Κεραμέως θέλει να επιβάλει τις θέσεις της και οι καθηγητές/συνδικαλιστές να διατηρήσουν τα «κεκτημένα» τους. Δεν αρνούμαστε, ότι η σημερινή διοίκηση του υπουργείου Παιδείας είναι οδοστρωτήρας σε μια σειρά από θέματα, όπως η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, ωράριο λειτουργίας μονάδων, μέντορες κ.ά., τα οποία έρχονται να προστεθούν στη χρήση της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης για μακροχρόνια περίοδο, εντείνοντας τη ψηφιακή μετάβαση και την πο-

δικτύωσης και άλλα ανάλογα εργαλεία τα οποία εντάσσονται στη φαρέτρα της Εξουσίας, η οποία τη μια επικαλείται τα μνημόνια, την άλλη τον κορωνοϊό, την επομένη το ενεργειακό για να επιβάλει ανώδυνα και αναίμακτα τις εκπαιδευτικές καινοτομίες της. Είναι φανερό, ότι στην υπό διαμόρφωση συνθήκη που πραγματοποιείται και ουσιαστικά έχει χαρακτηριστικά ωμής επίθεσης και παρέμβασης στον ψυχισμό των παιδιών και εφήβων, η στάση των εκπαιδευτικών φορέων και συνδικαλιστών είναι τουλάχιστον χλιαρή, εν αντιθέσει με ζητήματα, όπως η αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, όπου οι αντιδράσεις των συνδικαλιστών είναι συντονισμένες και άμεσες. Δεν είναι στις προθέσεις μας, και άλλωστε ποτέ δεν ήταν, να είμαστε υπέρ ή κατά της αξιολόγησης κάποιων στα πλαίσια ενός κρατικού θεσμού ή με ποιο τρόπο θα γίνονται οι προσλήψεις τους. Είναι διαδικασίες και λειτουργίες που αφορούν όσους εμπλέκονται στους συγκεκριμένους θεσμούς. Αυτό ταυτόχρονα σημαίνει, ότι στεκόμαστε συμπαραστάτες και αλληλέγγυοι σε δράσεις και κινήσεις εκπαιδευτικών που τάσσονται ενάντια ή/και εχθρικά στην επίθεση του Κράτους.

Και όπως έχει γράψει ο Ivan Illich: *«η θεσμοποίηση των αξιών αναπόφευκτα οδηγεί στη μόλυνση της φύσης, στην κοινωνική πόλωση και στην ψυχολογική ανικανότητα».* Κριτικός έναντι στους θεσμούς και στον πολιτισμό, τάσσεται σταθερά υπέρ της κατάργησης του θεσμού της συστηματικής και οργανωμένης εκπαίδευσης. Ενώ τονίζει: *«πρέπει ν' απαλλάξουμε την κοινωνία μας όχι μόνον από τα θεσμικά πλαίσια, αλλά από το ίδιο το σχολικό "ήθος"».* (Illich, I., *Κοινωνία χωρίς Σχολεία*, εκδ. Βέργος). Ο Ιλιτς προτείνει τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς σχολεία, επισημαίνοντας ότι τα σχολεία είναι ένας σύγχρονος θεσμός που αναπτύχθηκε μαζί με την εξέλιξη της βιομηχανικής κοινωνίας, ενώ η κοινωνία έχει υπάρξει χωρίς αυτό. *«Όλοι μαθαίνουν πώς να ζουν έξω από το σχολείο. Μαθαίνουμε να μιλάμε, να σκεφτόμαστε, να αγαπάμε, να αισθανόμαστε, να παίζουμε, να βρίζουμε, να πολιτικολογούμε και να εργαζόμαστε χωρίς τη μεσολάβηση του δασκάλου(...) Η άποψη ότι μια φιλελεύθερη κοινωνία μπορεί να θεμελιωθεί πάνω στο σχολείο είναι παράδοξη. Η συναλλαγή και μόνο δασκάλου και μαθητή φθάνει για να καταργήσει όλες τις εγγυήσεις της ατομικής ελευθερίας».* Παράλληλα ο Ίλιτς προτάσσει την εμπειρική γνώση έναντι της διδασκαλίας, θα λέγαμε ότι το εμπειρικό δεν αναιρεί το διδασκαλικό και ότι μπορεί να υπάρχει μεταξύ τους αλληλεπίδραση και σχέση. Εάν η μάθηση αποκτάται μόνο από την εμπειρία τότε δεν συσσωρεύεται ποτέ γνώση

που μπορεί να μεταλαμπαδευτεί στις επόμενες γενεές. Αναμφισβήτητα η εμπειρία είναι παρά πολύ σημαντικός και χρηστικός παράγοντας για την κατανόηση και βαθιά γνώση. Ταυτόχρονα, όμως, δεν υποτιμούμε τη συνεισφορά στη γνώση και τη λειτουργία ενός διδασκαλικού μοντέλου που οξύνει την περιέργεια και παρακινεί, φτάνοντας και αυτό στην εμπειρία του ατόμου αλλά διαμέσου της αλληλοεπίδρασης.

Ασφαλώς αυτές οι έννοιες είναι ξένες στα σύγχρονα εκπαιδευτικά συστήματα που τους μόνους στόχους που έχουν είναι το πως θα παράγουν τους επόμενους «χαρούμενους δούλους». Λογικό και αναμενόμενο. Αλλά το ίδιο λογικό και αναγκαίο είναι να σπαστούν οι αλυσίδες που κρατάνε τον άνθρωπο φυλακισμένο μέσα σε μια σειρά θεσμών και κανονικοτήτων.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας